

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић,
- сви оптужени и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, Градимир Налић бранилац опт. Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт. Жељка Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић бранилац опт. Дарка Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт. Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, а на овом претресу ће мењати и адв. Браниславу Фурјановић браниоца оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, Радослав Шошкић бранилац опт. Александра Николаидиса.

Приступили су и сведоци Александар Васиљевић и Вукоман Јовановић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 38 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Васиљевићу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Ваши лични подаци од оца Предрага, пензионер, адреса Београд, Раданска 31, рођени у Витковцу општина Краљево, 1938. годиште?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све тачно.

Са личним подацима као на записнику из истраге КиВ-7/2007 од 29.06.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена свих оптужних да бисте се изјаснили да ли сте евентуално са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам ни са ким.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас, изволите.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица која сам Вам сад прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе су дешавања у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године и страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у том периоду и иначе предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, мучења, нечовечна поступања, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у самом селу и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила у том догађају. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега тога познато, с тим што суд има три Ваша исказа и то исказ који сте дали истражном судији овог суда у овом поступку 29. јуна 2007. године, има један исказ који сте дали Војном суду у Београду у предмету Ки.578/98 од 19.01.1998. године и исказ који сте давали пред Хашким трибуналом од 05. до 13. фебруара 2003. године. Испричајте суду у вези ових догађања у Ловасу и страдање ових цивила шта је Вама познато, изволите. Можете да седнете ако има ту столица.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако дођем у ту ситуацију ја ћу онда замолити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ћемо Вас боље и чути, бићете ближи микрофону, најбоље одмах да седнете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Хвала. Ја сам прво хтео да Вам кажем да сам ја у том периоду о којем се расправља сада на суђењу, то је значи септембар до новембра, значи и пре септембра и после новембра био на дужности начелника Управе безбедности у Савезном секретаријату за народну одбрану. Зна се која је била делатност и надлежности службе и органа безбедности послове којима су се они бавили али пошто су кроз то обављање функционалних задатака, мислим да нема потребе да наводим који су, то је откривање стране обавештајне делатности, емиграције унутрашњег непријатеља итд. долазили и до других сазнања у обављању службе за које нису били првенствено по устројству службе и намењени. Дакле све што ја имам да кажем то су сазнања које сам ја добијао од потчињених органа пре свега органа безбедности Прве војне области. Начелник безбедности у Првој војној области био је генерал мајор Миле Бабић, а он је почетком ратних дејстава на простору Хрватске ради детаљнијег праћења стања у јединицама које су већ биле на терену у Шид истурио једну

оперативну мању групу органа безбедности Прве војне области на чијем челу је био пуковник Петковић Љубиша. Пуковник Петковић Љубиша је у августу 1992. године страдао у једном хеликоптерском удесу, да се зна да није сада жив. Шта се догађало тамо, значи дужан сам да кажем на том простору, дужан сам да кажем да у Хрватској од октобра месеца почиње илегални већи увоз наоружања и опреме за наоружавање паравојних састава на читавом простору Хрватске и то је тај познати случај увоза оружја из Мађарске или тзв. «Шпегелев случај», а тада је негде око осамнаест хиљада цеви било увежено и подељено. Оружје је превасходно дељено по местима у којима су били претежно настањени Срби или по ободу према Републици Србији и крајевима где су били настањени Срби, тако да и овај простор о којем ја говорим подељено је било илегално наоружање у току новембра и децембра 1990. године. У то време локални Срби на читавом том простору па и у залеђу тамо Далматинском не врши се њихово организовано наоружавање. Дакле имамо по линији ХДЗ-а подељено оружје и почињу оружане провокације и притисци према Србима који су живели на том подручју. У марту 1991. године одржана је седница Председнитшва СФРЈ у два дела: 12-ог и после 14-ог и 15-ог марта на којој је расправљано било око мера са којим би требала да се смири ситуација у земљи јер је на помолу већ био почетак озбиљнијих и ширих међунационалних сукоба. Као што је познато на тој седници нису прихваћене мере које је предлагао Савезни секретаријат за народну одбрану, а то је увођење ванредног стања у читавој земљи и разоружавање свих паравојних састава. Од тог марта месеца и након те седнице која није дала своје очекиване резултате Срби почињу да ступају у контакт са најодговорнијим људима у Републици Србији тражећи да се и њима на неки начин дотури оружје ради њихове личне заштите. Дакле од друге половине марта према сазнањима које смо ми имали у Управи безбедности почиње прво могу да кажем илегално дотурање оружја Србима на том простору. То је у количинама било знатно мање него што је већ на том подручју постојало оружја али почиње наоружавање Срба и почиње њихово и могу да кажем војно организовање за ситуацију која може да настане. Кад говоримо око те количине оружја на том простору је било негде око по нашим сазнањима око две хиљаде калашњикова са по стопедест метака који су били подељени и то је ишло сада по општинама, по месним заједницама. Срби нису имали толику количину наоружања, то се можда мерило на две или три

стотине комада које су у том периоду добили преко Територијалне одбране Србије и канала МУП-а Србије. Први сукоб оружани је био између Срба и наоружаних хрватских јединица у Пакрацу 01. марта 1991. године. Проблем у Пакрацу је настао што је поступљено како је било урађено 1990. године у Книну, то је да су отерани полицајци Хрвати и остатак тог оружја које су они дужили и примљени су неки Срби из резервног састава и то је тај први сукоб 01. марта. Касније после долазе Плитвице, па онда после долази Борово село и да сада то све не елаборирам, али значи већ тада су почели први оружани сукоби у којима је ЈНА била ангажована да смири ту ситуацију и да се постави као нека тампон зона између наоружаних и Срба и Хрвата, али рат у Хрватској, значи општи почетак ратних дејстава иде од 15. септембра 1991. године. Пре тога су били блокирани војни објекти, контролисано шта се ради, била су појединачна хапшења, негде и ликвидације нарочито на подручју Вуковара, али 14. септембра 1991. године ми смо имали састанак Штаба у ССНО-у са генералом Кадијевићем када је стигла депеша из Вуковара да су утрошили задње резерве хране и воде, већ двадесет дана су под блокадом и под ватром, да има и мртвих и рањених којима не може да се пружи помоћ, немају више хране и воде и моле интервенцију ССНО-а да им се помогне и то је тема расправе тада на састанку 14. септембра. У току састанка долази извештај из Загреба да је ухапшен на прилазу у Загреб на наплатној рампи генерал Аксентијевић са седам старешина из екипе са којом је он био у обиласку јединица па им је хеликоптер био оборен и тада је генерал Кадијевић наредио адмиралу Бровету да зовне представника ја мислим Европске заједнице Вајненца у Загребу да овај изврши притисак на Туђмана да се одмах деблокира касарна у Вуковару, да се пружи помоћ рањенима и отуда је генерал Рашета пренео оно што је Туђман рекао да они не врши никакву блокаду касарне него да војска дејствује по граду. И тад је генерал Кадијевић донео одлуку о покретању нечега што се касније назвало «Вуковарска операција», то је од 15. септембра. Ја сам био мало шири, мислим да сам дужан да кажем у којим околностима се ово почело дешавати. И тада су кренула дејства јединица ЈНА, ја о томе не могу нешто посебно да говорим јер ми то није био фах него нешто што чујем кад сам на тим састанцима али у глобалу знам шта се догађало, а имали смо повремено и из извештаја органа безбедности који су били у јединицама које су биле покренуте, то је било на пример

Прва гардијска пролетерска дивизија, па су биле јединице из новосадског корпуса и сваки је имао своју зону дејства.

Сада да се примакнем Ловасу по ономе што је мени познато. Значи први подаци око Ловаса мени датирају негде, не негде од него тачно од 01.октобра 1991. године, то су сазнања органа безбедности да је у Ловас пристигла једна наоружана јединица ХДЗ-а негде око стотину људи. Значи то је један податак и да су они се организовали за одбрану. Други податак који имам везано за то, то је да је наређено од стране војне команде да сви они који имају лично наоружање да то наоружање треба да прикупе и ако се наоружање прикупи онда нема потребе да војска дејствује. То је мислим био општи рецепт, значи да се врати наоружање илегално које су задуживали, да распусте те јединице које имају и да се мирно уђе у насеље ради успостављања неке зоне под контролом ЈНА. Тако се на пример поступило било у Илоку где је оружје било враћено, један значајан број оних који су били наоружани они нису хтели да враћају оружје него су се повукли и касније вероватно ступили у остале саставе Збора народне гарде, али по Илоку се није дејствовало и у Илок се ушло мирно и почеле су школе да раде и живот нормално да функционише. То је била опција и са Ловасом. Ја знам да је скупљано наоружање у Ловасу, тај извештај говори да је прикупљено тамо у неке две куће код цркве и ја верујем да је оно било предато и никаквих других сазнања око збивања у Ловасу ја немам све до 22. октобра 1991. године. 22. октобра 1991. године дошао је један кратак дневни извештај Органа безбедности Прве војне области да у Ловасу постоји један јединица из одреда «Душан Силни» њих десетак, око десетак припадника тог одреда, мада их је било више јер их је било и у Товарнику и по другим местима, да је у тој депеши стајало самозвани командант тог места Љубан Деветак и да тих десетак из одреда «Душан Силни» су практично неко његово практично лично обезбеђење, дакле људи под његовом јурисдикцијом и командом. Значи то је било у том првом доста штуром извештају и да припадници одреда «Душан Силни» проводе терор према месном становништву, према Хрватима, да их приводе на испитивања, да су четири ликвидирали у току тог испитивања и да су упутили групу од око тридесетак мештана на чишћење минског поља. Да је ту један погинуо од наиласка на вероватно противпешадијску мину и да су отворили ватру и припадници одреда «Душан Силни» и припадници Територијалне одбране, јединице Територијалне одбране из Ваљева по овима који су

покушали да беже након те експлозије. Није било у том првом извештају ни колико их је тада укупно страдало, него се наводило да је тај један страдао од мине, а да су други страдали али није број био наведен. Пошто је то била доста непотпуна и штура информација од 22-ог, ја сам тражио од начелника безбедности Прве војне области да прикупи детаљније податке и да те податке хитно достави у Управу безбедности да би могле да буду предузете мере и обавештен онај ко треба да буде обавештен, то је 22. октобар 1991. године. 23. и 24. ја сам имао службени пут у Сарајево јер тамо је исто ситуација била проблематична па смо постављали некакве пунктове заједничке са МУП-ом Босне и Херцеговине и 25-ог ја сам дошао до те сада потпуније и детаљније информације да је погинуло тамо шеснаест или седамнаест лица, да су припадници Територијалне одбране Ваљево требали да иду у чишћење тог минског поља међутим командир је тражио да се јаве добровољци ко ће то да чини и према тој информацији нико се није јавио од припадника ТО, а онда су ови из одреда «Душан Силни» покупили Хрвате и у договору са припадницима ТО њих потерали испред себе да изврше то чишћење. Тад је споменуто, споменута су четири припадника Територијалне одбране из Ваљева, сећам се потпуковника Димитријевића, мени се чини да је Миодраг, резервног капетана прве класе мислим да му је име Дарко, поручника који је био командир вода и четвртог не могу да се сетим, то је ипак прошло скоро двадесетак година. Ја сам на бази тога написао информацију нешто сада детаљнију, на бази података које сам имао након те допуне 25-ог октобра, сећам се да је то информација строго поверљива број 540 коју ја мислим да има Тужилаштво и суд и та информација је упућена најодговорнијим старешинама у ЈНА, у принципу су то била четири или пет генерала поред генерала Кадијевића то је ишла шема по којој се такве информације и остале информације и службе достављају то је адмиралу Бровету, генералу Благоју Ацићу, помоћнику за позадину, дакле то је та шема по којој је ишло али су после, та информација је послата у Министарство одбране Србије због тога што је оно тада на неки начин ресорски одговарало за тај терен где су живели Срби око њиховог организовања за одбрану и свега што им је било потребно. Дакле она је послата министру одбране Србије, послата је команданту Територијалне одбране Србије генералу Ђокићу због тога што је његова јединица Територијалне одбране из Ваљева учествовала у овом проблему, послата је МУП-у, министру

унутрашњих послова Србије, Служби државне безбедности Србије и десети примерак информације послат је војном тужиоцу ЈНА пуковнику Миладину Папићу. То је урађено 25-ог октобра. Да ја појасним једну, малу једну можда и заблуду која се проводила у оквиру ових поступака па је тај човек тражен, то је био потпуковник у органу за морал, колико сам чуо недавно је умро, сетићу му се презимена, јер је његова депеша коју је он слао по линији јединица за морал у команду Прве војне области из команде дивизије гардијске изашла касније у листу «Време» и пошто је он то потписао и тамо чини ми се у тачки 4 и 5 описао шта се догодило у Ловасу проистекло је да је он први тај који је о том случају известио, значи није он известио, он је те податке добио од пуковника Петковић Љубише јер су ти органи имали праксу да кад треба да пишу своје извештаје о стању и моралу дођу и код органа безбедности па питају «а шта ви имате» и овај му је дао тада податке које је имао из оне прве информације која је отишла 22-ог. Ја не знам да ли је он Ерар, Ерор, не могу да се сетим презимена сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Еремија.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Е Еремија, он је умро то да знате, знам да га је Хаг тражио, па је се склањао, али он је у ствари неко сасвим посредно треће лице, а код њега је у том органу за МПВ радио неки новинар који је био мобилисан и кад се завршила та ратна дејства он је тај примерак депеше коју је он слао горе у команду Прве војне области предао у лист «Време» и тако је нешто од тога изашло било у јавност. Ја сам онда 28-ог три дана након ове информације коју смо сачинили били за војни врх и за део државног врха у Србији и војног тужиоца одлучио да одем на терен код пуковника Петковића у Шид који је држао тај реон, не само ради овог случаја Ловас него иначе да видим шта се све то догађа на терену. И ја сам 28.октобра био у Шиду и мени је Петковић шире реферисао око стања безбедности и проблема у јединицама на том простору око значајног присуства паравојних састава који се налазе у зони где је била и ЈНА и углавном иза ЈНА, значи јер ЈНА ишла предњим крајем негде на неки обод где је долазило до сукоба са хрватским паравојним саставима а ови терени доле, иза, у зачељу у залеђу ЈНА ту се појављивали паравојни састави и ту је говорио о камповима овај за обуку, колико се сећам, неки камп овај лепен камп, па онда на Фрушкој Гори, сада да овај, то не наводим, Арканове јединице, јединице Мирка овај, Јовића, неки одред МУП-а Војводине, звани «Црногорац» и одслико је цело то стање и онда

описао и то стање у Ловасу и испричао ми у ствари ове детаље који се, које сам ја сада наводио, који су обрађени у информацији бр. 540, ал ми је тада дао и имена, кад сам ја тражио састав овај, тог одреда, онда ми је он дао и имена припадника овај тог одреда. Од тих имена којих се ја сада сећам, без обзира то што је овај читано, знам да ми је у наредном броју један био овај, Александар који има грчко овај презиме, има овај Стевановић Петроније, има Косијер овај Зоран, колико се овај, сада сећам, има један којем је презиме на «ов» као да је Војвођанин или Мађар, не могу сада овај, да се сетим, значи, било је 7 тих имена, с тим да ми је за овог Стевановића дао напомену да он има своју групу од 5 људи и није ми дао имена овај, тих 5 људи. Да су онда, известио је да су они предузели мере да се тај одред «Душан Силни» отера са тог терена, овај, где је била та војска, да су поднели, да су испитивали и поднели кривичне пријаве против ова четири војна лица, значи, потпуковника овај, Димитријевића, и ова три резервна официра из одреда овај, ТО Ваљево. То је тако једна шира информација и говорио је о безбедности и проблематици по класичним овај, тим питањима овај, у јединици, и око тога да су, да органи САО области успостављају свој систем безбедности на територији, своје станице милиције које постављају овај, по месним заједницама, да оне нису ушле објективно у постојећи систем одбране на тој овај, зони, да је то нешто, извињавам се, да је то нешто што је паралелно са постојећим системом који је пре тога био. Да то појасним, кад кажем да је то нешто овај, паралелно, на пример, посмењивано је легално до тада легално руководство штаба Територијалне одбране овај, Вуковар и постављени су нови људи за команданте, по свој прилици, по његовој процени нису имали потребне перформансе да буду овај, на таквим дужностима, конкретно ми је то говорио за органа безбедности у штабу Територијалне одбране, којег смо ми у неком мирнодопском периоду овај, одабирали, школовали, курсирали, одржавали контакте са њима, онда је доведен овај, неки други човек који је непознат, овај, без верујем и школе резервних официра. Дакле, он је мени одслико ширу ситуацију у тој зони. Тог 28-ог октобра, био је заказан састанак у Министарству одбране Србије, који сам ја раније овај, иницирао био, јер много је фактора било који су практично били ангажовани на неки начин, на овај или онај начин, овај, на терену. И много је различитих овај, информација овај, бивало а нису оне биле обједињене да руководство и политичко и државно и војно, имају једну целовиту

информацију шта се то догађа на терену. Ја сам предложио био генералу Симовићу из Министарства одбране Србије, да направимо једно то координационо тело на којем ће се периодично састајати и износити сви своја запажања о томе, дакле, не само органи безбедности него и командант Територијалне одбране, министар унутрашњих послова Србије, шеф државне безбедности Србије и тако даље, и тог 28-ог је био заказан тај састанак у поподневним часовима, а ја сам отишо преподне овај у Шид. Дошао сам са закашњењем на тај састанак а уместо мене је на састанак отишо мој заменик, генерал Туманов. Међутим, ја сам дошао на тај састанак негде можда половином, како је он теко јер био сам доста иритиран са оним што ми је изнето око активности тих паравојних састава, око једне овај, ситуације у којој се врши малтретирање овај људи па и ликвидација људи на терену, тај случај најтипичније је био око Ловаса, али ми је реферисано било и пре тога да је сличних овај проблема од «Душана Силног» било и у Товарнику и ја сам онда на том састанку доста емотивно изнео шта сам сазнао из тог боравка на терену и да се врши пљачке по овај, кућама, да сам то видео и кад сам се колима враћао овај кроз Товарник, да су куће напуштене, да купе тамо овај, ту имовину и износе, овај, неки са камионима на којима је на обичној регистарској табlici било посебно залепљена једна трака на којој пише ТО а очигледно се радило о томе да су то овај, пљачкаши који су ушли. Због тога сам ја позвао био војну полицију и наредио да на овим излазним пунктовима из те зоне па и према Босни и Херцеговини, изађу прве патроле војне полиције које ће извршити преглед и претрес свих војних возила, војних лица и ових возила који имају дописано ТО. Кад сам се враћао овде према овај, Београду, ту код наплатне рампе, ту је већ била гомила телевизора, шпорета, откуд знам, свега и ови који су то покушавали да пљачкају, да износе. И ја сам због тога био иритиран на том састанку доста жучно сам овај расправљао а посебно због тога што Зоран Соколовић је тврдио да он не зна ко је Аркан, да треба да му то овај, појасним, да не зна ни ко је овај, Мирко Јовић, да он не зна ништа око тих састава овај тамо, тако да ту је дошло до жучне расправе и такав састанак више никад нисмо успели да скупимо и саставимо. Ми у управи безбедности смо поднели такође кривичну пријаву против ова четири лица и споменута су ови остали учесници које сам већ сада овај, навео од ових цивила из одреда овај «Душан Силни» и она је упућена у Тужилаштво овај, Прве војне области без обзира што је мени пуковник Петковић у Шиду рекао да су они

написали кривичну пријаву, ја сам за сваки случај послао ту кривичну пријаву и када сам се припремао за овај сведочење раније, за одлазак у Хаг, у управи безбедности је установљено у деловодном протоколу да је евидентирана та кривична пријава коју смо ми послали. Како се тај случај касније завршавао, ја то не знам, значи, треба да се разуме да сам ја у то време био доста ангажован на терену Босне и Херцеговине, јер у то време откривамо паравојно организовање СДА и «зелене беретке» и то је један сасвим други процес и поступак и откривање других канала преко којих је покушаван био увоз оружја на простор Хрватске. Из онога што још знам из тог догађања овај, на терену, 30-ог новембра 91.године, је био извештај који је дошао линијом војне полиције па службом дежурства војне полиције у војној полицији ССНО-а, да је 23-ег новембра у патролирању војне полиције на путу према овај, Даљу на сметлишту фарме у Ловасу пронађено, откривена су 24 масакрирана леша од којих је један био овај, без главе. И они су тај део документовали били телевизијском траком и обавестили су МУП у Даљу да изађе на лице места и проведе истражне и извиђајне радње из њихове надлежности. То је део који се односи на Ловас, не везујем ја то за ова лица, јер колико смо касније ми сазнавали ради се вероватно о два лица са подручја Даља који су на тој фарми извршили овај, те ликвидације. Али, имам тај податак да је након уласка војске ЈНА у Ловас, у Ловасу остало око 900 Хрвата, као мештана који су ту остали, вратили оружје и овај, ту су остали да живе. Један од њих је био пуковник пилот Ловрић Антон који је иначе преживео то гажење минског поља, па онда знам и по томе колико их је овај, било. Онда је провођен један притисак од месних органа то сад могу да кажем слободно, мислим такав сам извештај добио од Љубана Девеетака, прављење спискова за исељавање Хрвата. Па је први такав списак био достављен војној команди 157 лица која се захтева да буду измештена из Ловаса и удаљена како је наведено да је по одлуци ратног комитета села Ловас оцењено да су они били и деловали и против ЈНА и против Срба. То је један податак, ја мислим да га нисам у истрази износио, јер је другачије то текло, ја сам био испитиван, па шта сам питан тај сам део одговорио. Онда, 30-ог новембра имам исто тако регистрован податак да је 85 лица из Ловаса поднело захтев и тражило одобрење да се исели из Ловаса у присуству посматрача Европске заједнице, а да је тада онај списак од 157 који су сачинили у том назови ратном комитету села Ловас, сада било 420 Хрвата који су

захтевали да се одатле изместе. Мени колико је познато и што сам се интересовао војна команда је на тај део реаговала и није поспешивала нити толерисала, нити иницирала да се ти људи овај, изместе, него радила на смиривању ситуације. Ево, то је овај, што сам ја можда мало и преопширно овај, нешто изнео. Сада, ако имате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо прво, пошто Вас је тужилац предложио за сведока, прво тужилац, а онда остали учесници да Вам постављају питања. Изволте тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан господине Васиљевићу. Дал сте Ви имали информацију, да ли Вам је познато ко је пре доласка на терен тамо у Хрватску и да ли је наоружавао те припаднике тих добровољачких јединица, одреда или формација, већ како су се звали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На коју страну мислите, на хрватску ил на српску?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, на српску страну, мислим на добровољце који су се јављали, помињали сте политичке те партије, организације е сад, ко је конкретно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате шта, ја податак који имам то је да је делагација са Гораном Хаџићем, то је било инкогнито, па смо то оперативно сазнали, долазила код Милошевића, када су говорили о угрожености Срба и тако даље. Дакле, долазио је Горан Хаџић са својом екипом код председника Милошевића и тако даље. Човек који је касније за цео тај простор, ја би рекао ресорски био овај, задужен, то је био Михаљ Кертес, значи, у идем сада по том глобалу и по рангу, значи, он је се крето по том терену, он је комуницирао са удружењем за заштиту овај Срба и тако даље, а ко је од тих тактичких носилаца долазио, примио оружје и како су га преносили значи, ја не знам, немам тај податак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да су те добровољце на одређеним местима прихватили јединице ЈНА и да су их јединице ЈНА наоружавале пре овај, одласка на неке делове где су се водиле борбе или томе слично?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја ту говорим значи, и стално сам то покушавао и раније овај, да објасним. Значи, постојале су две територијалне одбране, две територијалне одбране, па сам онда и у Хагу објашњавао да је у заповести команданта оперативне групе «Југ» овај, стајало: па каже одред ТО Смедеревска Паланка, одред ТО Ваљево, а онда стоји, одред Лева Суподерица, дакле, не одред

легалне ТО Србије и Војводине које су постојале, као што је и одред ТО Ваљево ту био. Али, када је конституисана самостална област Славонија, Барања и Западни Срем, они то је што сам већ рекао, посмењивали легално руководство и праве своје саставе, своје штабове и своје јединице које објективно нису под командом јединица ЈНА него под командом ових нових да их назовем параштабова. Том структуром територијално, која је у ствари, у оквиру самосталне области, на челу је у оперативном смислу, на челу је «Баџа» из МУП-а Србије и он је имао свој штаб и своје командно место, нисам сигуран да ли је у Боровом насељу. Јединице ЈНА су у много каснијој фази не у овој фази до септембра, септембар, октобар наоружавале те јединице, они су добијали од штаба територијалне одбране Србије, легалне и у свему попуњене ове јединице. Да ли је неко, ја не могу да апсолутно сада кажем, то је немогуће, да ли су из месних структура ступали у контакт са неким из ЈНА па тражили овај оружје ја мислим да су то могли да буду само појединачни случајеви и занемарљиве овај, количине. Али, ми на том терену, значи тада немамо потпуно развијен систем јер је то Хрватска. Имамо систем ТО Хрватске који више не функционише и због тога су јединице ТО из Србије довођене, али јединице које су по местима овај прављене ТО, то је део који ради МУП Србије и Министарство одбране Србије. Ја немам сазнања да је из ЈНА да су ишли канали неки за њихово наоружавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретније да Вас питам, да ли Вам је познато ако је то евентуално било тако, да су део овог одреда «Душан Силни» негде почетком октобра, крајем септембра, у Шиду и Товарнику наоружавала Југословенска Народна Армија, пре него што су отишли у напад на Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, и апсолутно сам сигуран да из ЈНА то нису добијали. Кад ово кажем, немојте мешати оружје територијалне одбране Србије и наоружање јединица ЈНА. Значи, издвојте шта је територијална одбрана Србије радила и с ким је бивала у контакту. Конкретно, имам податак којег се сећам, да је Аркан преко неког Зукановића упао у складиште територијалне одбране и да су то оружје купили и после га делили овај, по Книну где је он био ухваћен. Значи, хватане су везе али у оквиру ЈНА ја тај податак овај немам и не верујем да је то тачно, а да је из магацина легалних оружаних снага чија је једна компонента територијална одбрана, ово је сасвим могуће, могуће је и то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Споменули сте да сте имали некакву информацију да су пре тог напада на Ловас, да је било некаквих преговора да се преда наоружање, да не би дошло до напада на Ловас, да ли то можете временски одредити у односу на 15. септембар, 1. октобар, 10 октобар, или је то било раније?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја мислим да ми је то податак исто негде од 1. октобра када имам онај податак да је 100 припадника Збора народне гарде се налази у Ловасу, да су овај, смештени у кругу католичке цркве, и да је наређено да се врши скупљање наоружања и да је месно становништво прикупило значи, то ми је податак од 1. октобра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављам да приликом планирања неког напада, неке војне акције, да се прикупљају одређени подаци, па претпоставимо и проверавају, да ли сте Ви имали поуздан податак да је у Ловасу 100 припадника неких Зенги смештених ту и ту, и да они, да те, да та групација брани Ловас од евентуалног напада.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате како овај дође та информација, она дође најчешће овако у облику. Према сазнањима, из поузданог извора ОБ – органа безбедности у Ловасу се догађа то, то и то. Па онда после тога, овај, ако нечег има проблематичног онда каже ради се на провери података. На тој, на том обрасцу на којем такви подаци долазе, постоји пет степена веродостојности. Пети степен је значи потпуно непоуздан податак. Обично иде делимично проверено и то дође и то више није ја би рекао, за управу безбедности а не верујем ни за органа безбедности у Првој војној области интересантно да сада проверава, значи, тих је наоружаних парагрупа бивало овај свуда. Значи, ја не могу сада да кажем да је после тога проверено да их је било 100, па како је овај проверио. Значи, дође у овом облику како сам рекао, према сазнањима поузданог извора органа безбедности у Ловасу их је 100 пристигло 100 наоружаних припадника Збора народне гарде. И верујем да је то било тачно.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у 10,29 часова приступила бранилац адвокат Бранислава Фурјановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, ми три године проверавамо тај податак и нисмо дошли до информације о тачности тог податка. Али добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ја, ја са великим степеном ако је дошло до употребе јединице ЈНА у Ловасу и да се тамо морала изводити борбена дејства и да је бивало вероватно и рањених а то више људи из командне структуре могу да кажу, значи, није то била апсолутно мирна ситуација у којој би сви вратили оружје, а војска иде и шенлучи сада и пуца. Значи, овај део је прошао у Илоку како сам овај рекао, јер је пре тога Илок овај био блокиран и постављено оружје вратили и није дошло до дејства. Ја колико знам, улазак јединица ЈНА у Ловас било је почетног отпора, колики је отпор био, колко их је побегло овај, то не знам. А то значи да је овај податак од 100 највероватније тачан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово говорим због тога што између осталог у једном податку који износи командант Лончар приликом издавања наредбе за напад, не помиње се више 100 него сад 50, али сад добро, то су информације са којима сте Ви располагали како сте располагали. Да ли сада знате када је тачно био тај напад на Ловас временски дан и месец?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је био тај неки главни напад када је Ловас заузет?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам. Рекао сам коју прву информацију о Ловасу добијам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било више напада на Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, у ком смислу више?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим неког тенковског, артиљеријског, пешадијског и тако даље.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то све мора да буде један напад који је синхронизован да дејствује овај откуд знам, ватрена припрема, напад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Више дана да ли је било неких напада. Не знате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам, могу само да правим претпоставке како би то могло да тече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал сте добили уопште информацију како је изведен напад на Ловас и шта се догодило у том нападу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Не, и не долази линијом органа безбедности опис овај, како иду дејства. Значи, није им то тематика, то је сасвим друга линија, то се јавља од команде бригаде па линијом оперативног дежурства, на команду дивизије, па команда дивизије шаље оперативни извештај оперативном центру

Прве војне области и ако нешто има значајно, онда за целу Прву војну област се шаље у ССНО. Али, то не иде линијом органа безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорим касније да ли сте добијали информације с обзиром да сте помињали да сте касније сазнали да је било неких убистава, страдања људи и тако даље, да ли сте међу тим информацијама добили ту информацију ово што сам Вас питао, како је текао напад на Ловас, како се одвијао, колико је било евентуално погинулих, страдалих.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су после свих тих догађања поднете кривичне пријаве. Поменули сте четворицу официра ЈНА.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 4 официра територијалне одбране Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Територијалне одбране Србије. Нисам Вас добро разумео да ли су евентуално биле у питању две пријаве, једну да је поднела безбедност а другу полиција војна?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мени је пуковник Петковић Љубиша 28-ог октобра рекао да су их они привели и да су их испитивали и да су поднели кривичну пријаву, ја сам и поред тога не знајући за то, обавестио био војног тужиоца ЈНА оном збирном информацијом овај коју сам послао на 10 лица, а онда за сваки случај поднео и из управе безбедности јер сам имао правника у управи безбедности, кривичну пријаву која је поднета војном суду Београд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштву.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тужилаштву, извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, не можете да сад да разграничите да ли су то евентуално биле две пријаве, Ваша и још нечија?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могуће да је војна полиција поднела овај своју, пријаву, могуће је, ја знам за ову пријаву управе безбедности и знам оно што ми је Петковић рекао да су и они поднели кривичну пријаву али некад се то каже ми смо поднели пријаву па онда то остане па на неком нивоу пресеку то да није за поступак и тако. Значи, онај део који апсолутно постоји и који сам проверио у управи безбедности, у нашем деловодном протоколу стоји да та кривична пријава коју је подносила управа безбедности а ово сам рекао, да ми је усмено рекао Петковић да су они поднели,

па ако су дошле две, овај углавном, требало би да се поступи. Како је поступано, то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал сте Ви имали какву информацију о том делу одреда или одреду том «Душан Силни» и о њиховом понашању у Ловасу изузев овога што сте рекли да сте неколико имена добили од Петковића, ко је тим људима формално, евентуално а ко фактички на неки начин командовао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, кад сам 28-ог био у том његовом реферисању шта се овај догађа на систему, на територији. Значи, он је говорио да је командант тог одреда Мирко Јовић, да је он тај одред довео овај на терен, да су припадници тог одреда правили екцесе у Товарнику и вршили ликвидације овај неколико лица која су пре тога била у сабирном центру у Бегејцима, где је установљено да немају никакву одговорност, где су пуштени и враћени, а након тога овај нестали и да све указује да иза тога, иза тих ликвидација стоји одред «Душан Силни», а да је део тог одреда тих десет људи како је он мени навео, десетак овај конкретно рекао у селу Ловас под командом самозваног команданта села Ловас, Љубе Деветака. Значи, овај део стављам под знаке навода, значи, цитирам тачно како ми је речено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте када добили информацију колико је бројчано људи из тог одреда учествовало у нападу на Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али у самом месту, да ли сте имали информацију да је ту организована некаква власт, изузев то што сте рекли самозвани командант, на који начин је функционисала, ко је имао формално, а ко фактичку власт након што је Ловас заузет, нешто се ту дешавало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Већ сам рекао да ЈНА, она је да тако кажем на предњем крају у додиру са наоружаним саставима Збора народне гарде и других паравојних састава Хрватске. Тај део који би ја могао да кажем сада ослобођене територије, ту власт, то сам вам већ навео, значи организује самостална област Западни Срем, Источни и тако даље, слободно, и они постављају своју месну структуру и своје нове станице милиције, и своје саставе наоружане које третирају као да је то њихова Територијална одбрана. Када овде говоримо око те две Територијалне одбране, око територијалног одреда Ваљево, легалне јединице, легалног Штаба Територијалне одбране Србије који се налази на простору Хрватске, јер у Хрватској нема територијалне одбране као дела оружаних

снага. Када су завршена била дејства у Вуковару, онда је руководство области слало допис, ја мислим два дописа у председништво СФРЈ, оно скраћено председништво и у ССНО, у којем су тражили да буду признати као саставни део Територијалне одбране оружаних снага СФРЈ, дакле не Територијалне одбране Србије, него као нова компонента која је директно потчињена савезном врху и на те одговоре они нису, на те захтеве одговор нису добили, ценили су да је то неозбиљно што пишу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је све, као што ми је познато, било нешто касније, ја Вас питам да ли Вам је познато, пошто у предмету оптужбе имамо октобар месец и пар дана новембра месеца, у том времену значи у време ових догађања у Ловасу, како је, да ли је постојала каква власт, могла бити фактичка, могла бити формална, ко је формално требао да буде власт с обзиром да је, а да ли имате информације ко је ако је било?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја би рекао ту би морало да постоје на неки начин две власти, дакле мора да постоји цивилна власт, и мора да постоји војна власт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све то што мора, да ли је Вама познато шта се дешавало у том Ловасу у то време једна или друга власт, да ли је било?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, није ми Петковић око тога говорио изузев ових станица милиција и људи који се постављају мимо система.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да према Вашим информацијама у вези са тим трагичним минским пољем, учешће и припадника те Територијалне одбране са једне стране и са друге стране ових паравојних, дела паравојске како сте их Ви назвали, односно овог одреда «Душан Силни», шта је значило то да је по тој Вашој информацији да је команда те Територијалне одбране се нећкала, није хтела, па да је касније пристала да иде у ту акцију, а да са њима иду и да чак руководе том акцијом тамо неки из неког паравојног, паравојне формације? Како сте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам разумео до краја питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли да око тих догађања на минском пољу, да су учествовали и значи резервни официри, официри из састава Територијалне одбране Ваљево и неколико из овог «Душана Силног» јединице?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да према Вашим информацијама да пре почетка те акције да су се официри из Територијалне одбране, да су се нећкали, да нису вољно ишли у тај претрес терена како сте назвали, а да су онда ипак кренули и да су ишли заједно са овим појединцима из «Душана Силног»?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи мени је то личило на да не кажем једно опште стање које је владало тамо код тог резервног састава који је практично био мобилисан, учествовао у борбеним дејствима где су страдали и гинули, а ратно стање није било проглашено. Значи ти су људи добијали позиве да се јаве на војну вежбу у трајању не знам 10 или више дана, за пет година могли су да буду позвани у систему одбране који је до тада постојао, највише 30 дана у 5 година, пошто није проглашено ратно стање и није извршена мобилизација, онда су они добијали позив као ратна јединица да се јаве на војну вежбу, а онда су уместо да су на војној вежби слати на ратиште и због тих чињеница су многи проблеми били и код тог резервног састава, због чега је било и масовни предмет дезертерства, јер људи нису хтели да учествују у дејствима, рат ово и није званично не постоји јер га Председништво није хтело прогласити. Према томе, мени то личи на једну неогранизовану команду за коју су одговорни прије свега те старешине од потпуковника Димитријевића до задњег официра у том одреду, који нису завели ред и дисциплину него је било ајде треба да се иде откуд знам или у чишћење минског поља, прво ја не могу да схватим због чега треба да чисти минско поље неко ко га није постављао. Минско поље поставља инжињеријска јединица, а онда она има свој план минског поља иако то треба да се разминира онда је сасвим природно и логично да се то разминирање врши плански, како је то организовано. Али мени је речено да су они кренули у то чишћење минског поља, а сасвим је непримерено да се иде методом хајде ко ће као добровољац и онда је нормално да су ови рекли што ће да иду сад они као добровољци, е онда се умешају ови из «Душана Силног» и кажу нема проблема ми ћемо сада да обезбедимо ове који ће да чисте па покупе тих 30 Хрвата, а ви ћете са нама да то обезбеђујете споља. Значи ја сам такову слику стекао. Али потпуно на један невојнички, неорганизован начин што се тиче јединице Територијалне одбране и не знам ви сте, истрага је завршена и поступак у току, да ли је ичије наређење постојало да то минско поље треба да се чисти и ко је наредио да се оно чисти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми Вас питамо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па ја не знам то, ви то мора да зовете људе из команде Дивизије или Прве војне области, јер пракса је да све зовете органе безбедности ко да ја знам шта ради војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви добили информацију тада или касније око тог минског поља, да ли су људи вођени тамо да чисте то минско поље од мина или у некакву другу акцију војног карактера?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам добио само да су добили задатак да очисте минско поље и стално ми је у свим информацијама то тако написано и тако ми је Петковић овај говорио, али да се разумемо није Петковић у команди Друге бригаде, или није Петковић начелник инжињерије у гардијској дивизији па да зна шта се ради око минских поља, он је официр безбедности који има своје оперативне везе и преко тих оперативних веза он добија одређена сазнања. Ово није безбедносно сазнање, колико год то изгледало чудно али је сазнање од интереса за командовање и ја сам због тога командовања обавестио о догађају овај који се десио. Сад постављам питање да ли сте проверавали да ли је још неко известио и реаговао на ово о чему сам ја сада говорио, а ту је била команда Дивизије и генерал Аранђеловић као командант који има комплетан Штаб па и инжињеријску јединицу. Па цела команда Прве војне области, па цео овај Генералштаб на челу са генералом Благојем Аџићем којем ја тај део пишем и они то прочитају и питање да ли му је то са стратегијског аспекта уопште интересантно, а ја на тапету стално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Васиљевићу, ја бих Вас најпре питала да ето неке решимо дилеме с обзиром да сте данас више пута и раније говорили о постављању људи од стране МУП-а или формирању неке друге Територијалне одбране на територију Ловаса, и то везивали за Аутономну област Срем, Славонија, Барања, Западни Срем, пардон, да ли можете да ми кажете када је формирана та аутономна област?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Област када је формирана, ја колико могу да се присетим то је негде значи везујем тај догађај око Пакраца 01. марта, значи зашто је дошло до проблема, значи одмах да одговорим на то питање, колико могу ја да се присетим то је негде крај фебруара 1991. године, зашто овај део говорим, због тога

што станица милиције у Пакрацу, чији је командант неки командир неки Везмар Јово, на основу проглашења те области, САО области, доноси одлуку да отпусти Хрвате јер они сад праве своју станицу милиције, и да се везују за Книн као основну конститутивну државну јединицу. Дакле, ја немам сада прецизан податак, али по овој аналогји које се сећам, значи то је крај фебруара 1991. године.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, и од тог периода на подручју бивше СФРЈ конкретно Хрватске, по вама постоје две паралелне државне структуре?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како мислите, две структуре?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па мислим да говорите о једној Територијалној одбрани, Територијалној одбрани која се шаље из Србије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, да, не две државне структуре него две војне структуре?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Условно речено, Ви то објасните ако можете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дакле, постоје јединице легалне Територијалне одбране Републике Србије, ко је су потчињене републичком Штабу Територијалне одбране Србије. Обзиром да је разбијен систем Територијалне одбране који је постојао у Хрватској, након проглашења самосталности Хрватске и отцепљења, прављења своје паравојне структуре, морале су јединице Територијалне одбране Србије због слабе попуне јединица ЈНА да буду упућене и из Србије, из Ваљева, из Чачка, из Смедерева, на простор Хрватске што је на неки начин неприродно јер би ту требало да дејствује Територијална одбрана Хрватске, али те Територијалне одбране нема, она се окренула у противника, против ЈНА и против државе и ја то говорим значи то су те легалне јединице Територијалне одбране легалног Штаба територијалне одбране Србије. Област прави своју територијалну структуру и формира по месним заједницама своје наоружане састава, успоставља станице, своје станице милиције, успоставља свог министра унутрашњих послова, мени се чини да је био у првој фази неки Богуновић на том терену, и то је тај паралелни састав.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само кратко, да ли је то легална или илегална структура, условно речено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зависи ко из ког угла посматра, ја то посматрам објективно као паравојни састав јер он није био саставни део оружаних снага СФРЈ.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли то значи да је читава та област једна паравојна формација?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па сада када је толико време прошло код многих се главе избистриле, то објективно је била исто нека квазидржавица мала ту, и ја сам навео податак кад су у децембру месецу тражили дописом од Председништва СФРЈ да их признају као конститутивни део федерације, међутим они су сматрали да је то неозбиљно, нису ни одговорили. Дакле они су објективно ван постојећег државног система СФРЈ који је тада постојао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А суштински да ли су признати од постојећег система?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дакле, како је то у пракси ишло, у пракси су они имали из МУП-а и из ДБ-а своје јаке позиције преко којих су да не кажем водили бригу око одбране српског народа, угроженог српског народа на тим просторима, па су помагали и у наоружању и у кадровима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините само ако можете, где год можете име или тачно орган који је помагао, ко је шта радио просто због.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па већ сам рекао да је командант практично за те саставе тамо био кад сам рекао оперативни командант, значи он има свој штаб, има команду, мислим да су били у Боровом селу или у Борову насељу, Радомир Стојчић Баџа. Међутим није он врх свега тога што се тамо догађа, значи врх је служба државне безбедности о којој сам ја својевремено био сведочио, и говорио да су имали развијену такозвану војну линију. Дакле, они су део оперативаца службе државне безбедности којима је био задатак откуд знам, емиграција, обавештајне службе и издвојили од тога ресорског посла и задужили за помоћ у војном организовању и одбрани Срба на просторима и у Хрватској и у Босни, па и у Славонији. Дакле, у оквиру СДБ-а је постојала једна група оперативаца који су се искључиво бавили проблемом организовања Срба на тим просторима, у Хрватској и у Босни и Херцеговини, они су и кадровали, значи без њиховог сазнања и утицаја из СДБ-а нису могли да буду постављени ни министар унутрашњих послова тамо, нити тај Горан Хаџић који колико се ја сећам је по функцији био, по занимању био некакав магационер, а одједном је постао то што је постао шеф те државне структуре.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, сад бих Вас питала да ли је та област конкретно највише нас интересује Ловас, била у ранијим исказима сте говорили па Вас не би мислим оптерећивала да поново одговарате на питања о формирању три војне области тада, ако је то тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, немојте мешати три војне области, три војне области су.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако могу конкретно, које подручје је покривала Прва војна област?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Прва војна област је покривала ово подручје по мирнодопској ранијој структури јер је држала од мађарске границе па до мора чак доле, цела Босна и Херцеговина је ушла у састав Прве војне области и овај део Славоније и Срема. А лево да тако кажем или западно, то је покривала Пета војна област, то је била команда била у Загребу, територијално је овде значи Прва војна област.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Прва војна област, и какве су им ингеренције Прве војне области над подручјем где је стање овакво какво га Ви описујете данас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па она изводи са својим саставима и својим јединицама ЈНА борбена дејства.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли она има своје органе безбедности?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Она има свог постојећег органа безбедности, то је оделење безбедности Прве војне области и генерал мајор Миле Бабић који је начелник тог оделења и он има и контраобавештајну групу Прве војне области, која је много бројнија него то оделење. Значи оперативну надлежност, контраобавештајну надлежност у тој зони има Прва војна, оделење безбедности Прве војне области и он је ради бољег праћења и координирања рада органа безбедности који су изашли на тај терен, формирао посебан безбедносни пункт у Шиду где је послао свог заменика пуковника Петковић Љубишу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: О томе смо причали и какав је њихов задатак на том терену?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Њихов задатак је био да прате стање пре свега у јединицама и они одговарају за безбедност јединица. Дакле, све што се догађа у јединицама а прописано је неким класификатором, како се називао, где су тачно побројана која кривична дела оперативно покривају органи безбедности, дакле они су пратили ту ситуацију, али кроз тај свој оперативни рад, кроз

стварање оперативних веза и на терену и у јединицама, они су долазили и до других сазнања, па ево и до тих проблема у командовању да се појавила паравојна јединица, паравојни састав. Ако мене питате ко је о томе требао да извештава, пре свега за стање у својој зони одговорности одговара командант. Том команданту је потчињен и орган безбедности, дакле, оно што се догађа у зони дејства Друге бригаде, ако је ту била друга.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да Вас питам, ако мислите на команданта Друге бригаде која је била ту неспорно?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На пример ако је то, ја претпостављам колико се сећам да је ту била друга бригада, онда они све што се догађа у тој њиховој зони да се налази паравојни састав, да је формирана не знам то, да су вршене ликвидације, да се пљачка по кућама и тако даље, значи он то треба да шаље. По командној линији, имали су развијен систем шифарски и успостављене везе, значи шаље дневни оперативни извештај оперативном центру команде Прве гардијске дивизије, ту се скупљају извештаји свих бригада и они истријажирају шта ће и о чему да извести оперативни центар команде Прве војне области. Команда Прве војне области скупља све те извештаје из целе Босне и Херцеговине јер је то било у њиховој зони, и овог дела овде где су ова дејства и шаље дневни оперативни извештај оперативном центру Генералштаба ЈНА, а тај извештај онда уобличава за цело стање ЈНА Оперативни центар Генералштаба и доставља савезном секретару, његовим помоћницима, командантима, потчињенима и тако даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ви сте поменули а и тужилац на једном месту у образложењу оптужнице говори и нападу на Ловас и стављању под контролу овог насеља и оближње територије као једну од војних операција ЈНА на том подручју које су се одвијале у склопу догађаја под колоквијалним називом «Вуковарска операција»?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи као акцију, односно војна операција ЈНА, ослобађање Ловаса?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не само Ловаса, значи то је пре свега кад се каже «Вуковарска операција», то се не мисли само на град Вуковар, него на целу зону Славоније, Срема, није могло само да се дејствује према Вуковару.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Е сад је моје питање следеће, у случају једне војне операције, у ослобађању села, каква је процедура или ако с обзиром да сте рекли да не знате ни кад је било ослобађање Ловаса, не могу да Вас питам конкретно за Ловас, али ако можете да ми објасните како, да ли у ком тренутку територија која се ослобађа постаје ослобођена јер кроз наредбе видимо да се ради о поседнутој или запоседнутој територији, ако вам је могуће да ми то одговорите и како даље функционише то формирање било којих органа у месту које је запоседнуто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате како, ја би рекао то је жаргон ослобађање територије, то је жаргон, од кога се ослобађа, значи ту је проблем постојања наоружаних паравојних састава по многим тим местима од оног оружја које је увезено из Хрватске и још овог другог наоружања?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Чијих паравојних, само?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Хрватских.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи хрватског, да кажем система који је организован био преко ХДЗ-а, то није била значи тада у то време кад се наоружава ХДЗ постоји легална територијална одбрана Републике Хрватске и којом командује генерал ЈНА Новоселић не знам му име, мислим да је Здравко, да појасним ситуацију када је Генералшаб донео одлуку на основу одлуке Председништва да сво наоружање Територијалне одбране буде стављено под контролу ЈНА, ово није урађено само у Хрватској и у Словенији, тај је део урађен и у Србији и у Македонији и у Црној Гори, дакле комплетно наоружање Територијалне одбране стављено је под контролу и обезбеђење ЈНА, пре бих рекао да је први израз обезбеђење ЈНА, који је систем био, значи руковац који дужи то наоружање, човек из Територијалне одбране, он има кључеве од тог магацина, он може да уђе и да контролише, да отвара тај магацин а не човек из касарне, али да би он могао да уђе у касарну и оде у свој магацин он мора да има овлашћење команданта Територијалне одбране Републике да је овлашћен да то може да ради и ако треба да изузме оружје. Према томе тамо је постојао тај систем у Хрватској који је функционисао као и у другим републикама, међутим због тога што нису могли да дођу до тог свог оружја за прављење своје самосталне армије, они врше од октобра месеца, од почетка октобра увоз велике количине наоружања и тајно га деле по линији ХДЗ-а по територији, а постоји легална територијална

одбрана и генерал Новоселић који о томе не зна ништа, онда је њега позивао Шпегел па је њега убеђивао да то оружје Територијалне одбране треба да нареди да се изузме и преда јединицама Територијалне одбране Хрватске, а онда му је рекао споро размишљаш, не знаш шта ће те дочекати, и због тога тамо постоји тај паравојни састав, значи то није у жаргону и заиста је тајни паравојни састав ХДЗ-а који се наоружао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, е сад следеће питање, ако смо се разумели добро када се улази у једно место за које постоји процена да постоји оружана група паравојни састав и тако даље, и када се оно ослобађа, ви сте рекли не знате од чега, да ли остају одређени и ако сам Вас правилно разумела, безбедносни ризици управо за јединицу која долази на то подручје?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Апсолутно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је ово о чему сте говорили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само кратко, то сам иначе хтела да Вас питам, пошто ви на више места говорили сте о припадницима ХДЗ-а, и негде их изједначавали са припадницима ЗНГ-и, односно да су они правили ту тријажу, по Вашим сазнањима значи не улазећи у политичко опредељење било кога и тако у неку дискриминацију, шта је у том тренутку ХДЗ био на простору бивше СФРЈ и да ли је био нешто више од политичке странке, односно да ли је програм ХДЗ-а био са тада важећим установљеним поретком у земљи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи одмах од доласка ХДЗ-а и Туђмана на власт, а то колико сећање је било почетком или 05. маја негде 1990. године, већ тада имају израђену пројекцију стварања својих оружаних снага која треба да има три вида оружаних снага укључујући и морнарицу и подморнице и тако даље, и колика је копнена војска, колико је ратно ваздухопловство, колика је морнарица и тако даље. Дакле, ХДЗ у свом програму од самог почетка ради на осамостаљивању Хрватске и изласком Хрватске из Савезне Републике, Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, по цену силе и рата и познате су оне изјаве Туђмана «да нисмо хтели рат рата не би ни било». Значи они су се определили да и по цену рата издејствују своју самосталност. Пошто немају оружје и своју Територијалну одбрану, јер је она у објектима ЈНА, ако ван Територијалне одбране и ако је Хрват остао је легалан и лојалан савезном органу, они почињу да праве своју територијалну структуру. Овде када ја кажем сто припадника Збора

народне гарде, значи ко је све чинио то, ту је било више састава од наоружаних састава ХДЗ-а, па нека народна заштита, па откуд ја знам ушао је МУП, јединице МУП-а у састав исто тих снага, дакле то је сав могу да употребим израз наоружани хрватски народ који овде ми у жаргорну па вероватно и команданти у својим заповестима пише о Збору народне гарде. Зашто се сада појављује то дејство око Ловаса, видео сам то што сте питали можда сам ја био нејасан кад кажем «Вуковарска операција», она није у ужем смислу вуковарска, уђе се у Вуковар и ЈНА завршила дејство, овде се радило већ о политици која је била прихваћена. Да се заштити српски народ од насиља, да мора да живи у држави у којој неће да живи јер Срби су провели после и своје референдуме и нису хтели да гласају за самосталност Хрватске, а после ни Босне и Херцеговине, они су гласали на својим референдумима да остану у Југославији. Према томе, дејство ЈНА је ишло према тој граници где живе Срби. Неко ће ми сада то пришити да је ЈНА ишла на стварање Велике Србије и то што је Шешел говорио, значи вероватно овде има доста људи, да појасним никад у ЈНА док сам ја био није споменута Велика Србија, споменут је само један циљ дејства ЈНА, прво је био да се обезбеди миран разлаз на референдумима и изборима на којима ће се договорити где ко хоће да живи. До тога није долазило. Почели су напади на Србе када сам говорио, када они почињу и онда је донета одлука да се изађе испред тог српског народа и зато је то у ствари почетак једне шире операције да се избије на линију где живе Срби. Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад да се вратимо опет на ово ослобађање места. У тренутку, значи објаснили сте ризике у месту које се ослобађа, остатке наоружаних јединица које су представљале претњу итд. и кажите ми, у том тренутку ко може да успостави власт у таквом запоседнутом месту и под чијом је контролом место које се ослобађа?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, власт конституише САО област и она поставља своје људе, поставља своје министре.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам конкретно за Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: За Ловас, значи, тог Љубу Деветака је морао неко да постави из, да не кажем од Горана Хаџића или откуд ја знам од кога. Није га поставио нико из ЈНА нити било где неко други.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли самозвани или га је неко поставио?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам лепо рекао да ми је цитирано у информацији, да пише самозвани командант места. Да

ли је он самозвани или није, ја то не знам, то сад треба да се установи. Ја верујем да није самозвани јер да је био самозвани био би скинут и од Богуновића и од ових других, јер су они у ствари кадар, а кадровало је на врху, опет вам кажем, по нији СДБ-а, али на терену то је Стојчић Баџа и његови министри који су ту били постављени у потпуној контроли.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад опет напад не знате, био је 10.10., у том нападу конкретно Љубан Деветак није учествовао, а ако суд дозволи, ја бих их оперативног дневника од десетог дана извештаја ако може онда да се сведок изјасни, пошто просто мислим да не можемо да добијемо одговор на то ко је ушао у село на овај начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта хоћете?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Оперативни дневник II.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта хоћете да?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У 06:00 сати, 10.10. кад је био напад потпуковник Камбер одлази у Ловас да распореди тенковску чету и снаге територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како гласи?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Моје питање је да ли ово нешто мења у Вашем одговору?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ко одлази у?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Потпуковник Камбер.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како се зове, потпуковник?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Камбер.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, потпуковник је II пролетерске гардијске моторизоване бригаде, чији је командант издао наређење за напад на Ловас. Да ли Вам ништа од тога није познато?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И водио је свој оперативни дневник, односно та јединица га је имала и 10.10. када је био напад у 18:00 часова потпуковник Камбер одлази у Ловас да распореди тенковску чету и снаге територијалне одбране?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро, у реду је.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли он у том тренутку има неку контролу, има неку власт у селу, условно речено власт?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема он власт у селу, он има власт над овим јединицама које треба да организује за улаз у село.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ово је по уласку у село?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Још једном шта каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам предочим. То је онога дана када је било напад на Ловас и у 18:00 часова улази потпуковник Камбер, помоћник начелника штаба за оперативно наставне послове, улази да распореди тенковску чету и територијалну одбрану?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро. Да организује, значи они су ушли у Ловас и он сада поставља ове јединице и њихове задатке, ја бих рекао, обезбеђење по правцима, можда успостављање тог минског поља ако га пре тога нису имали, дакле, он организује јединице које су у Ловасу да могу да одговоре у случају против напада Збора народне гарде на Ловас. Значи, он организује војне мере у заштити достигнуте линије, а не сада да успоставља власт у Ловасу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам власт, јер се тај термин користи. Значи, ту онда владају војне мере? Да ли је он одговоран за стање на том подручју где је увео јединицу и спроводи војне мере, не он конкретно него команда те бригаде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Ако постоји успостављена ова цивилна власт, а то су оне њихове јединице милиције, команде места итд., онда он нема надлежности у односу на њих. Он има само надлежност према војсци.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је могуће успоставити цивилну власт као што Ви говорите, милицију и остало пре него што, у оквиру тог простора, пре него што место буде ослобођено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па могли су да имају илегалне органе као што је ХДЗ исто постављао, ја то не знам, кад је успостављена, али могли су да имају и своје ослонце.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта су могли да имају?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Своје ослонце и питање је ко је тада власт у Ловасу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па је ли Вама познато ко је власт у Ловасу у том тренутку?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није, али, не лупам ја, него значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим, ко то тамо се јавља?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није ми проблем. Само значи не лупам него објашњавам. Значи, нема класично од тога да је сада у Ловасу се организовало. Шта се догодило са оних 100 или 50 који се наводе, значи ја не знам, али објективно то је село у којем постоји наоружана јединица ХДЗ-а. Ко је тада командант, да ли имају команданта, ја то не знам и под ким је тада тих 50 или 100 Збора

народне гарде, не знам. Јединица ЈНА кад приђе селу вероватно их је позивала да се разоружају, да се предају итд., ако не крену у напад, ушли унутра. Ко је сада успоставио ако до тада није постојао или где је био Љубан Деветак, где су ови из «Душана Силног», ја то не знам. Цела је суштина, није могао из ЈНА нити је имао овлашћење да он поставља било кога као цивилну власт у селу. Значи, то је одговор на ово питање. Према томе, није од ЈНА постављен званично за команданта Љубан Деветак или било који други човек јер ЈНА није имала овлашћења да поставља команданте места. Ту је цивилна структура која ступа на сцену.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рекли сте да сте такву информацију и да Вам је била негде чудна, добили, да је самозвани командант места. Па да ли сте је проверили, да ли сте имали на терену тада још неку ситуацију да неко цивилно лице самопрозива се за команданта места? Каква је била рецимо ситуација у Вуковару, у другим местима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није Вуковар типичан за то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, рецимо Илок, Сотин, итд., Товарник?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, шире кад гледамо на подручју Хрватске, објективно су постојали неки челни, најистакнутији Срби који су ту били доминантни за тај простор. Ево да узмем у Пакрацу шта се догодило кад су они донели одлуку да се одцепе од Републике Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само молим да не ширимо причу, да се концентришемо на Ловас и сазнања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, пита ме госпођица да ли је било по другим местима. Ја кажем у Пакрацу је на пример била таква ситуација и бивало је да на том простору се постављају команданти места у односу на цивилну власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране ЈНА?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Од стране кога?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од стране њихове надређене структуре.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па је ли можете конкретно?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ко, ја знам само да није могла војска да га постави.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А добро, кажите ми ако сте већ сигурни да је био командант места.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам рекао да сам сигуран.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А нисте сигурни?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао да је тако наведено у извештају.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли сте такву информацију проверавали осим што сте добили од Петковића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Е, сад бих Вас питала, Ви сте говорили о неким инцидентима везаним за период пре ових сукоба. Да ли Вам је позната неки обучни центар Савезна омладинска радна акција, СОРА скраћено да је постојала у периоду пре ових дешавања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како је место?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: СОРА, непосредно 5-6 км од Ловаса?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате за то?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам за објекат «Летенка» у којем је био центар за обуку, а да ли је то био логор, односно камп акције СОРА, то не знам, значи знам за тај објекат «Летенка», знам на Фрушкој Гори и тај објекат «Црногорац» итд., али не знам за то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да је била нека ракетна база у Чаковцима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам да је била и да је ракетирана била авијацијом и да су ту били неки плаћеници из Немачке итд., то сам чуо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли само нешто више у ком периоду да је то постојало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не могу да се сетим тог периода, то је у почетку тих дејстава кад је кренула вуковарска операција, дакле, ценим да је то негде у току октобра, то је моја процена, а не могу да будем апсолутно сигуран, али се сећам да је била ракетирана авијацијом та база и да је ту после пронађена документација од погинулих лица да су нека била из Немачке итд.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И данас сте и раније говорили о добровољцима као некима за које је одговоран МУП и да та линија полицијска, е, сад немате податке о нападу на Ловас, ја ћу Вам рећи да су управо добровољци «Душана Силног» учествовали са II гардијском бригадом у ослобађању места.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могуће.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако је тако, кажите ми коме су они у том тренутку потчињени у тој акцији ослобађања места ако дејствују, односно делују по наређењу команде II гардијске бригаде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ако би то дејствовало као организована војска, онда свако ко учествује у тим дејствима, значи неко њих, ако их је из команде бригаде прихватио да учествују на одређеном правцу ради заузимања одређеног објекта. Тада улази под јурисдикцију и под команду бригаде, али ту се дешавало да ја бих рекао, да ме извине овај суд на изразу, и курта и мурта да се укључују и сваки по свом правцу. Али ако је ово било организовано, а то би морало да стоји у заповести команданта II бригаде, ако то није наведено да учествују и они, онда је то, ја бих рекао прикључила се група да иде иза војске, како су они то најчешће називали, у чишћење терена.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ево ја ћу Вам тачно рећи, извините само. Ајте, након ослобађања команда I дивизије 19., односно 10.10. извештава команду I војне области, ја ћу Вам цитирати, то је строго пов. 3-422 од 10.10., каже: «Снаге дивизије II пролетерска гардијска моторизована бригада извела је акцију ослобађања села Ловас која је успешно реализована. Погинуо је један добровољац из села Товарника, рањених није било. Остале јединице дивизије ангажовале су се на сређивању борбеног распореда и организацији, запречавању и обучавању садејства тенкова и пешадије итд.», тако да и овај извештај од 10.10. I дивизије говори да је било добровољаца у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питање је да ли ти добровољци, ако у овим извештајима стоји да су постојали, да ли су они потчињени бригади са којом иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам вам већ одговорио да би то морало да буде у заповести команданта бригаде и дат задатак шта ради одред «Душан Силни», а то да је погинуо, могао је да погине и цивил који није у саставу дивизије па они кажу погинуо и један цивил, значи, то не мора да значи да су били потчињени команди бригаде, осим треба да буде заповест команданта II бригаде да ли се спомиње јединица «Душан Силни».

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питаћу Вас сад овако. У наређењу дивизије од 09.10., строго пов. 851-25 стоји: «У току 10.10. бити у готовости за напад на село Ловас и селу Бапску, у садејству са снама ТО Шид

којима садејствовати о овлађивању села Бапска, а село Ловас решити сопственим снагама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање молим Вас, цитирате без питања.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Погледам сведока да видим да ли је разумео, да ли ме је чуо. Моје питање је да ли сопствене снаге, када се претпочине добровољци, представљају и они једној бригади?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Сопствене снаге су формацијски састави бригаде.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А које снаге су добровољци?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Опет вам кажем, ако иду добровољци, онда се наводи јединица добровољаца која учествује са задатком тим, тим и тим и онда су потчињени команди бригаде. Ако тога нема у заповести, значи они дејствују негде самостално, не прикључују се у то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Питала бих Вас, с обзиром да сте спомињали ову информацију од 25. октобра, ми нешто имамо у списима, да ли је то та информација о којој Ви говорите, информација коју сте дали? Да ли дозвољавате судија да се предочи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ради аутентичности.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само ако је 540.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носи тај број?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али није Ваш потпис, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не пишем ја информацију.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И није, Ви сте набројали неких десет имена, овде је послато на, седам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао да има седам, али да је Стевановић, за Стевановића ми је речено Верољуба да он има своју посебну групу од пет људи па би то вероватно требало да буде тих десетак, али седам, рекао сам седам и мена да је наведено. То је прва информација која таква је колико их је било.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Седам имена у односу на шта?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: На јединицу «Душан Силни», која је потчињена, како је тамо наведено, самозваном команданту села Ловас Љубану Деветаку.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не. Питала сам Вас за број лица којима сте овакву информацију проследили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, мислим да има десет лица или девет.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па на ову има седам, па сам зато просто хтела да проверите аутентичност овог извештаја, информацију коју ми имамо у предмету?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Пазите, апослутно је небитно, значи, ето нека буде тих лица колико их ту има, јер некад се шаље на шест генерала ССНО, некад на четири, то све зависи. Овде кључна ствар за мене коме је то послато или коме није послато а ту није наведено. То је за мене питање коме сам још требао да пошаљем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хоћете ли да погледате па да нам кажете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могу. Примећујем да је горе нешто брисано овде. То сад ја не знам онда. Па брисано је, видим да нема генерала Кадијевића, нема Бровета, а док иде Аџић, онда сигурно и њега, а ко је брисао не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете, с обзиром да има, ако Вам није тешко да погледате читав текст, просто његову аутентичност да потврдите, јер такође има делова који има се утисак да су брисани?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја могу сад, да Вам не одузимам време, да гледам нешто има да је брисано али ако имате неко питање да Вам је то проблематично можете да ме питате.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је Вама то аутентични документ ако сами кажете да је то Ваша информација у које је нешто исправљено, отприлике и то којим лицима је то послато?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По типу како је ово састављено. Видите, по овом броју евиденције 119 овде негде то је. По типу машине како је куцано и како је састављено, оно би деловало веродостојно. Не знам чији су печати ови доле, а ја не знам да то није печат од архива.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Печат од архива да је верно оригиналу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јер није уобичајено било да се на ове информације ставља печат. Ова информација, како бих ја употребио тај израз овај наш, она је била обучена. Дакле, имала је корице. На предњој страни је та корица била подељена једном вериткалном линијом и ту је писала та информација на кога се односи. То су те такозване текуће дневне информације. Овде је дат само текст од самог садржаја информације, али комплет би био да има и ту предњу страну где горе пише Савезни секретаријат за народну одбрану, а испод тога Управа безбедности и онда долази

примерак број 1, 2, 3, 4 итд., коме је достављено, а овде ми недостају два човека, значи не може да се шаље информација начелнику Генералштаба ако није пре тога ишла код Савезног секретара за народну одбрану. Он ни у чему није био заобилажен да не добије информацију, а по моме ту недостаје он и адмирал Бровет.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли постоји могућност да је неко спречио да та лица буду обавештени?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не могу сада да улазим.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Просто питам Вас као могућност да ли постоји?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Када је то достављено мислите, је ли?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не верујем, али ко је брисао ово, не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Споменули сте данас, а и раније, Ловрић Антона, неког пензионисаног пуковника који је био тамо?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да објасните ближе када упознајете, када срећете то лице и какве Вам он податке даје везано за Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је разговарао са, значи, ја лично са њим нисам разговарао. С њим је разговарао пуковник Ракочевић Слободан који је био начелник безбедности у команди ратног ваздухопловства и Ракочевић ми је испричао, значи ја сам њему дао задатак да са њим ступи у контакт и да обави разговор око тога и онда је он ступао у контакт са њиме, који му је причао да је тамо користио годишњи одмор, да се ту затекао, да је било тог малтретирања Хрвата али да он се определио да тамо остане и да је прошао кроз то гажење и да је остао жив. Значи, ја са Ловрићем нисам, имао сам жељу да га нађем касније када сам пензионисан и када је то било актуелно, међутим, нисам га пронашао, рекао сам да је по мом задатку са њим разговарао пуковник Ракочевић Слободан, начелник безбедности у ратном ваздухопловству који је њега лично звао.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте Ви неку његову бележницу предали суду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Фотокопију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, уопште нисам имао бележницу његову.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте имали неке белешке из његових радних бележница?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите да ли поседујете или можете да нас упутите на то где се налази информација, односно како је Вас Петковић извештавао о стању на терену, да ли је то било у писаној или у усменој форми и ко је о томе још морао да буде обавештен у писменој форми?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Значи, мене Петковић није извештавао. Петковић је.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Давао информације, извините?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нити слао информације, значи од Петковића мени не долазе информације, Петковић шаље све информације у Одељење безбедности I војне области, да кажем, генералу Батићу, а то одељење прима информације од свих органа безбедности из I војне области. Они праве тријажу о чему се извештава сада управа безбедности. Један део извештавају свог команданта итд., а један део посебан иде који је интересантан за управу безбедности и та прва информација, коју сам ја навео, од 22.10. дошла је из Одељења безбедности I војне области а не од генерала Петковића у управу безбедности.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Сад ми реците само за, рекли сте да је бригада која је заузела подручје да је дужна свакодневно да извештава команду дивизије о стању на терену и свему осталом. Да ли је уобичајено било да бригада извештава и о формираним неким другим структурама у месту у која су ушли и која војно обезбеђују?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Било би нормално да извештавају, ја бих рекао, под «остало», значи они извештавају преваходно о стању у јединицама које су њима потчињене, а онда може да извештава о стању на територији или о неком другом проблему који се догодио. Могу да узмем да кажем, да буде банална ствар да су штрајковали људи због тога што им нису исплаћене надокнаде или нешто друго, па онда он у то остало може да убаци нешто што се не тражи дневни извештај, али дневни оперативни извештаји морају да се шаљу сваки дан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Конкретно Вас питам да ли би по тим «остало» подразумевало и да је ту рецимо САО Крајина формирала

неку своју цивилну власт, да ту паралелно функционишу још неки органи, да ли је то било уобичајено да се?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могло је то, то све зависи од команданта, од његовог профила, али ја да сам био командант ја бих извештавао о стању на територији која је карактеристична да ту постоји цивилна власт, да је тај и тај, да постоји паравојна јединица, да раде то и то и могао је да предлаже мере да се по вертикали ступи у контакт са надлежним итд., значи оно што сам ја урадио, известио ове друге људе који нису били у војсци.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли би требало да стоји и стање о страдалим цивилима на подручју које војно обезбеђују?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Требало би, значи поготово ако је то било у току дејстава, као што је написао погинуо један припадник.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је све што је написао, а погинуло више од 20 људи.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од припадника «Душан Силни», значи требало је о тим смртним случајевима, било би уобичајено да он напише шта се ту догађа, али основно би било да о тим проблемима које он има, он по хоризонтали извештава надлежни орган власти, на пример МУП за те смртне случајеве да је било толико и толико смртних случајева, да су лешеве ту, као што је урађено око оних лешева 29 који су пронађени на фарми у селу Ловас, где су обавестили МУП у Даљу о томе. Да ли је команда која се тада налазила у Ловасу, извештавала о томе да је пронађено тих 29 тела, ја то не знам, али ето орган безбедности је сматрао да о томе треба да извести и известио је МУП.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када говорите о Ловасу из новембра 23. и 29., знате ли локацијски у односу на Ловас о коме ми говоримо, колико је удаљен?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од чега Ловас?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ловас и фарма Ловас на којој је нађено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, знам да је то на путу према Даљу и да се за тај злочин сумњиче два лица са подручја Даља, то је касније што смо дошли до сазнања и те смо податке дали поименично опет МУП-у да проверавају та оперативна сазнања наша која су непроверена.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, услед заосталих безбедносних ризика на терену, о томе сте говорили 1999. године

пред војним судом, ко обавља разговоре и ко проверава становништво које је остало на терену које је било ослобађано?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ти се разговори не обављају на терену па ко је ту остао. Цела је суштина била, значи кад се ушло у неко насеље и успоставила та власт, онда су месни органи углавном указивали да су та и та лица сарађивала са ХДЗ-ом, учествовала, откуд знам, у подметању пожара и неким акцијама и њих су слали у сабирни центар ради провере тих података. У сабирном центру, конкретно тада је био сабирни центар у Бегејцима, провераване су те индикације, значи тамо су обављани разговори, била је могућност да се обавља разговор са ширим бројем лица и да се иде на терен да се провери та сумња која је била изречена. Значи, те разговоре око некакве делатности и укључености у паравојне саставе, што је тада чинило кривично дело оружане побуне по постојећем закону СФРЈ. Значи, те су разговоре обављали органи безбедности у сабирном центру и проверавали преко и МУП-а и других својих извора и позиција на терену. Та су лица која нису у томе учествовала, отпуштана, неразмењивана, него отпуштана и враћана назад, а онда је податак био из Товарника да од тридесетак лица која су враћена један број недостаје и да се сумња на припаднике одреда «Душан Силни» да су их ликвидирали и поред тога што ти људи нису имали никакву делатност.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко их одводи у сабирни центар?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Најчешће је милиција и органи власти њихови са терена.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли да објасните чија милиција, чији органи власти?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Та милиција, има, откуд знам, по селима је формирана милиција на чијем је челу министар Богуновић, значи, функционише милиција и функционише власт.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја бих морала да Вам цитирам део Ваше изјаве из 1999. године где кажете када Вас је Петковић известио да је у селу Ловас извршена ликвидација око седамдесет цивила, «још ме обавестио и то да су органи безбедности када би јединице ЈНА заузимале одређене просторе и кретале се напред они вршили безбедносну обраду и проверу оног дела цивилног становништва који је остао на том терену након чега су их када би утврдили да се ради о цивилима који нису учествовали у борбеним дејствима враћали кућама».

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па то је тај део који сам ја рекао, тада нисам споменуо да су ишли у Сабирни центар у Бегејцима, па нису значи ту у селу тада водили разговоре па их враћали кући. Значи они су практично тада били на неки начин лишавани слободе по наређењима о формирању сабирних центара које није формирала Управа безбедности јер ја сам сад у процедури у Тужилаштву због тога. Значи то је формирано командном линијом, оперативни рад међу тим лицима проводили су органи безбедности али обезбеђење центара и све друго није било у надлежности Службе.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам чији само органи безбедности?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим, чији?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Чији органи безбедности?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То су били органи безбедности Прве војне области.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала. И ја претпостављам да ће колеге имати још питања за Вас, па Вас ја не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Васиљевићу, ја сам Градимир Налић адвокат, браним Милана Радојчића трећеокривљеног. Ви сте рекли да немате никаквих података око тога ко су органи власти на територији Ловаса после заузећа места односно запоседања места, да ли Вам је познато да наредба за напад коју је потписао командант Прве пролетрске гардијске, односно Друге пролетерске гардијске моторизоване бригаде пуковник Лончар садржи између осталог и обавезу да чета ТО Ваљево, односно командант те јединице изврши формирање цивилне власти на терену?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није ми то познато.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи то је наредба команданта Лончара, добро. То на неки начин демантује ову Вашу тврдњу да је формирао некакав Баџа и не знам Богуновић јер Богуновић и Баџа колико знамо на том терену нису били или Ви имате неких других података у периоду од почетка октобра до краја октобра?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Имам податак, значи да су у команду дивизије долазили Јовица Станишић, затим још једно лице које је водило ту војну линију да су били на разговору са генералом Ајдуковићем, да је са тог разговора удаљио пуковника Петковића и начелника безбедности.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сте раније говорили у Вашем исказу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, значи имам тај податак, али немам податак за Ловас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви имате податак да су удаљили вашег органа и имате податак ко је присуствовао том састанку али даљих података о том састанку Ви немате, ја Вас питам да ли Ви имате података о томе који су органи цивилне и војне власти ту на терену формирано од стране одреда ТО Ваљево или је командант одреда одбио наредбу команданта Лончара?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам те податке, нисам о томе извештаван.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немате податке, добро. Сад ћу Вас даље питати кратко, да ли је Вам је познато кад већ сте се те војне линије што каже кратко дохватили, мада она нама овде није посебно интересантна да у одреду ТО Ваљево постоје лица који су били командири Станица полиције у Србији?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могуће ако су били на ратном распореду у том одреду значи уопште није спорно, значи ми смо имали и из резервног састава и тужиоце и судије који су били по својој војној специјалности распоређени.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли сте данас да је у Ловасу остало око девет стотина Хрвата, одакле вам је, од кога и од када тај податак и где њега сад можемо проверити?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од Петковића 28. октобра 1991. године.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли то писмени извештај?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, његово реферисање што ја имам, имао сам записано у својој радној бележници.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли и он Вама, мало пре Вас је колегиница питала, писао писмене извештаје, није, рекли сте, извештавао је по линији субординације.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Вертикали, јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али сада изгледа да Вас је нешто усмено извештавао, а Ви сте хватали белешке, његово реферисање записивали или не знам већ, хтео сам да Вас питам за ту бележницу. Ви сте великодушно нудили више пута и Хагу и овде у овом суду у истрази, да ли Вам је та бележница од суда копирана, одузета, ради копирања и слично?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се ради господине генерале о Вашој радној војничкој бележници?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: О радној евидентираној војничкој бележници.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли по правилу службе се та бележница остаје код војног лица након што оно напусти војну дужност или се она мора оставити у јединици?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да је та бележница остала.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја Вас питам по правилу службе да ли сте је били дужни оставити?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи по правилу службе ја сам требао ту радну бележницу да предам записнички у општу канцеларију Управе безбедности.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је икад ико тражио да предате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите да Вам одговорим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да помогнем. Међутим ја нисам смењен по редовној процедури. Указ о мом пензионисању је био кад сам био у Чапљини, моја каса је била запечаћена од те војне линије, конкретно од Легије који је ушао у ту канцеларију са тада генералом Вељком Бошковићем и моја је срећа да су те бележнице моје сачували неки поштени официри, нису их предали тамо, иначе да су те бележнице отишле ја бих вероватно још био у затвору и ја сам са тим бележницама са осам радних бележница изашао на монтираном процесу против мене 1992. године. Према томе не ради се о неким неслужбеним папирима, дао сам Вам прецизан податак шта ми је Петковић на усменом реферисању изнео. Ја сам имао право као начелник Управе да сам имао потребу да одем директно до неког органа безбедности па и у бригаду да питам за неке податке уколико сам имао потребе. Овде сам имао потребу око Ловаса и око сазнања да тамо постоје неки «Душани Силни» и тада то човек што ми је изреферисао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, не прекидам Вас да бих био груб, заиста не замерам да ли сте Ви пре двадесет година задржали војну бележницу или нисте, него просто и срећа да јесте можда ћемо нешто, где Вам је она сада?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Морао бих да видим да ли је негде некеме предата али то да би сада могла да се погледа има процедура по којој без обзира што је код мене мора да се добије, ако Вам је проблематично.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем да треба некаква службена тајна војна да се скине с тога, да ли је некад скидана с тог документа

некаква службена или војна тајна од стране неког органа наше земље?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мени кад, не, за те бележнице значи није јер није било потребно нити се сумњало да тај део који износим не стоји у радној бележници, али на мом суђењу у јануару 1993. године ја сам тада изашао са бележницом. Онда је било питање откуд ми, ја сам рекао да сам их добио од људи који су требали да их униште, а онда је било да предам бележницу, ја не могу да предам бележницу у којој се налазе оперативни подаци. Тада је фотокопирано из радне бележнице странице које су се односиле на тај поступак и бележница је мени враћена, ако нешто има спорно ја могу да погледам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине генерале, не ради се о томе да ли је нешто спорно, него да ли можемо укрстити неке податке из Ваше радне бележнице с неким другим материјалним или другачијим доказима, па ћу ја у том смислу предложити да суд затражи ослобађање како иде војне тајне, службене, државне, па да нам се достави.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта Вам је спорно?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само једно питање из те бележнице, да ли се сећате, пошто сте у једном тренутку говорили и спомињали седам, осам имена из одреда «Душан Силни».

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Имам уписано седам имена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли имате уписано можда и њихове функције поред тога?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само чиста имена?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Чиста имена са леве стране линије коју сам ја подвлачио када сам писао некакав текст где су ми ишле неке моје напомене, с те леве стране стоји седам имена и за Верољуба да има још пет лица под његовом командом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Верољуба или не, мало пре сте рекли Стевановића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па ја мислим да је то Стевановић или како му је, је ли Верољуб?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знам на ког Стевановића мислите, ја не знам ни једнога који је имао под командом.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја имам записано Стевановић, чини ми се да је Верољуб и да он има своју посебну групу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А нису наведена имена те његове групе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја бих ако дозволи суд замолио колегиницу за овај дневник Ловрића фотокопију, да ли смем да предочим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не може.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, нисмо уврстили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, не, ја само рукопис хоћу да ли га познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тај доказ, тај неки, ја уопште прво не знам чији је то дневник, не знам на који начин је у истрази то здружено и то је неки папир који је ушао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сагласан сам, нећу на томе да инсистирам, ја то могу њему и после да покажем пошто није ушло у доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ни у истрази на који начин је истражни судија дошао до тога чије то, шта је, да ли га је тужилац предао, ко је предао, ја не знам и такав доказ не могу сад.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, не инсистирам судија заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, рекли сте данас да је једна група људи, не знам да ли сте именовали али можда и јесте, да је тражило у једном тренутку сте добили информацију «тражим исељење 190 не знам Хрвата итд.» ко је и због чега евакуисао становништво Илока, реците ми молим Вас, ко је вршио евакуацију Илока, је ли то вршила такође локална цивилна власт или ЈНА?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, прво тамо није евакуисано становништво у Илоку по ономе што ја знам. Тамо је са јединицом која је била надлежна да заузме Илок разговарано са одговорним људима из Илока да се врати лично наоружање, ко буде вратио наоружање може слободно да остане без последица икаквих. Један приличан број није хтео да врати наоружање и они су се извукли и отишли, значи није вршен напад на Илок, а други део који је предао наоружање остао је у Илоку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, мени није толико у овом тренутку значајан за поступак али постоје бројне наредбе око стварања обруча око Илока, око праваца дејства и остало.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ништа није спорно да је створен обруч.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ћу Вас питати нешто што можда није као за сведока, више као вештак сведок, јер Ви сте драгоценији можда и

у том смислу, у наредби за напад на село Ловас командант Душан Лончар између осталог одредио правце нападе, циљева за артиљеријску ватру итд. где су набројани. Овде у оптужници се говори да је без одређеног циља, одређених циљева насумице отворана ватра и остало, да ли је логично да је одредио командант правце напада, циљеве ватрене који ће бити покривени ватреним дејствима и остало и да ли то представља тај део наређења за напад представља управо доказ да није било насумичног отварања ватре него управо по одређеним циљевима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па не би требало да буде насумично отварање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овде је два пута прекидано по дневнику гађања и по дневнику бригаде за тај дан двапут је прекидана артиљеријска припрема напада на село је вршена и два пута је прекидана у њених четрдесетак до четрдесетпет минута трајања због магле. Магла, да ли би магла допринела да уколико би се гађало по магли евентуално дође до неселективности у гађању циљева?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако је гађање непосредно гађање циљева онда магла има утицаја, а ако је гађање како артиљерија доста често дејствује, а то је по прорачунатим параграфима није битно да ли је ноћ, киша или магла. Значи скинуте су координате циљева, заузети елементи и може да се дејствује са десет километара по циљу с тим ако постоји осматрач који ће после да врши коректуру ватре.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али боље да имате неког верзираног вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештака војне струке.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Надам се да ћемо имати и вештака али ово су просто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не би после било разлике између вештака и Вас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми господине Васиљевићу, Ви сте, јесте ли знали о постојању некаквих затвора у месту Ловас за време ево у овом периоду октобар, новембар, да ли је до Вас допро такав глас и шта?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи оперативно мени тада Петковић није говорио о тим затворима али кроз оно што је касније излазило у штампи онда сам прочитао свашта, а то за вас није,

значи немам оперативна сазнања нити ми је то говорено, нити сам ја постављао питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас, ја сам видео она првобитна оптужница која је била за Милошевића где сте Ви били прво обухваћни, између осталог тамо се као места затварања спомиње, мислим да је тачка 7, сад ћу Вам рећи, спомиње се машинска радионица у Ловасу и то само на једном једином месту и то се третира као логор, да ли Ви имате података да је то био логор или затвор?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, ја уопште о томе нисам, нити сам то спомињао нити сам питан у Хагу о томе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, нисте Ви спомињали него се у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тоје у оптужници.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У оптужници то је била једна од тачака које су између осталог и Вама стављене на терет.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није мени то стављено на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није, наравно није оптужница ступила у односу на Вас то знамо. Реците ми молим Вас, колико су пута од Вас узимане изјаве и да ли Вам је увек када су од Вас узимали изјаве Вама предочено у ком својству вам се узима та изјава, да ли у својству грађана или у својству не знам осумњиченог или окривљеног? Да ли се дешавало да Вам узимају у својству осумњиченог или окривљеног у Хашком трибуналу или пред домаћим судовима, да Вам се предочава да у том својству се узима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја сам знао да сам осумњичен, значи један од четири генерала осумњичена да смо учествовали у заједничком подухвату. У ком својству је са мном вођен разговор ја то не знам, нити сам ја питао, нити су они мени рекли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам предочавано просто то само питам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али знам да кад сам се јавио сам Хашкој канцеларији овде да сам тада био испитиван као осумњичени јер сам био на то упозорен јер су разговори били снимани, јавно снимани, ТВ снимани. Мене касније и никад ме није интересовано, да ли је скинута та сумња и сада са мене, значи ја имам једну истину коју износим у мери колико је знам, а који ми је статус то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не бавимо тиме, суд овде има Ваше исказе као сведока.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у свом исказу у Трибуналу на страни 87 кратко ћу само реченицу, говорили сте о кампу Липовача где је било око сто добровољаца и где се није, хтели су Ваши органи безбедности да дођу до тог кампа али им није било дозвољено Ви то кажете, и ту је јединица Мирка Јовића која је имала назив «Душан Силни» и која је непосредно извршила злочин у Ловасу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли то изјавили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, и то не стоји ни у записницима. То стоји у каснијим манипулацијама од Мирка Јовића који је мене био тужио за клевету па смо водили судски поступак овде, значи то у оригиналним документима скините то са дневног реда Мирка Јовића.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нама је ово суд доставио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Онда је то исто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Проверите, страна 87 тако пише.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, сву сам ја документацију скупио био и то нашем суду давао. Ту је дошло до њихове грешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, овде само једна напомена, значи ради се о тексту који смо ми добили од суда прошле недеље, ја зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, сведок негира, шта ћемо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја зато и питам Вас неке ствари.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, то је текст који је био скидан са Интернета.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ово смо ми добили од суда господине Васиљевићу, овог суда, зато Вам и скрећем пажњу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од којег суда?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од овог суда.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па ја Вам опет кажем, значи Ви нисте то добили од суда у Хагу, а ја сам тражио оригинално из Хага и превод.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, Ви изражавате неке сумње у односу на те текстове који су у јавности?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, немојте сада на текстове, значи није тачно да сам ја Мирка Јовића споменуо око Ловаса.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А он је са тим касније баратао и подносио тужбу па се ућутао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим господине Васиљевићу, ја иначе имам доста примедби на читав записник из Хага, не због Вас него због тога што записник обилује тајним седницама тако да ми не можемо да испитамо све али то није Ваша ствар. Реците ми молим Вас овако, кад смо код ових команданата места, команда места итд. Ви сте на страни опет тог истог записника, ја се извињавам ако он није тачан, о Вашем саслушању пред Хашким трибуналом на страни 131 објашњавали овако рекли сте прво «да је одред «Душан Силни» био под јурисдикцијом и под надзором команданта места у том селу Љубе Деветака», јесте ли Ви то изјавили господине Васиљевићу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, ја и сад стојим да је био под надзором.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли би били љубазни да ми објасните како то Љубан Деветак врши надзор над одредом «Душан Силни» и каква су то његова овлашћења и ингеренције, одакле он то црпи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па вероватно то имате из целог поступка, да ли је тих десетак људи било објективно под његовом јурисдикцијом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ја Вас питам одакле Вама то сазнање?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, ја сам Вама дословно пренео шта је мени реферисао пуковник Петковић, у којем стоји да самозвани командант Ловаса Љубо Деветак има десет људи из одреда «Душан Силни» итд.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У извештају неком који сте добили пише је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи то је то и ништа се не коси са оним што сам раније рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ћу да Вам предочим овако, наредба за напад на село Ловас је између осталог знате како означава време, место где је сачињена, па каже КМ Товарник, команда места Товарник, по војној енциклопедији командно место је место где седи највиши официр, то је ваша војна енциклопедија СФРЈ, да ли је Љубан Деветак био највиши официр у Ловасу, да ли знате нешто о томе или је потпуковник можда Димитријевић или капетан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам какво је то питање молим Вас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немојте то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Он каже да је он био командант места, командант места је по војној, правилима војне службе и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Једно је командант места, а друго је командно место, а друго не мора најодговорнији старешина да буде на командном месту, он може да буде и на истуреном командном месту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас не питам за командно место, ја Вас питам за команданта места, а командант места ваљда седи у команди места сигурно не седи на дрвету.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, Ви се везујете на војну енциклопедију, а војна енциклопедија говори о командном месту, а не о команди места.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Командно место Товарник, команда места Товарник.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Једно је командант места, а друго је командно место.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ајте то да не раздвоњавамо господине генерале, умете Ви то и боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи питање?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прелазите на друго?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ево сад управо преформулишем пошто видим да можда ми се деси да се забрани. Реците ми молим Вас, да ли је по војној доктрини команда места место у коме седи највиши официр командант места највиши официр по чину у одређеном месту?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Још једном, команда места.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Командант места да ли је највиши официр по чину у одређеном месту?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па нема уопште то везе са официром и командом места.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја могу да говорим о командном месту и правите разлику између командног места и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам о команданту места господине.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па нема тога уопште у структури нити у стратегији.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ево овако, да ли постоји у вашој структури или стратегији или у вашем знању војно-територијална команда села одређеног или града? Да ли постоји такав назив?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Војно-територијална команда?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могло би да буде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могло би да буде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могло би да буде војно-територијална команда и да то буде надлежна јединица територијалне одбране, а не мора да буде територијалне, може и војне, али може да буде војна команда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имамо овде једно обавештење грађанима села Ловас који је наводно састављао војно-територијална команда села Ловас и састављао тада потпуковник Димитријевић, да ли је он могао да буде на челу војно-територијалне команде села Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам како су га поставили по заповести ко га је поставио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Поставили су га по заповести за помоћника команданта одреда ТО Ваљево за формацијске и обавештајне послове, око тога сам хтео касније мало с Вама.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам то, то ми ништа није познато, могу само да нагађам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Постоји наредба овде у предмету, ја Вам кажем како јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад нешто потпуно друго није, цитирате нешто шта је поставио, он је био помоћник начелника Штаба за оперативно наставне послове у Штабу Четврте оперативне зоне, значи нема никакве везе са овим што сте Ви сад рекли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко шта је рекао? Не разумем шта кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ушло је у транскрипт како сте Ви то рекли, а ја цитирам документ где је постављен оптужени Димитријевић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта сам ја рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да се не задржавамо око тога, идемо даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам управо рекао да је постављен за помоћника команданта одреда ТО за формацијске и обавештајне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него? Исправите ме, ајте кад сте већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Помоћника начелника Штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, а друго је одред ТО, а друго је Штаб, мислим да не губимо време око тога сада.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И оперативна зона која није војна структура него територијална структура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није ово губљење времена судија, ми утврђујемо ко је командант места јер се управо тај господин потписао као војно територијална команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ако већ имамо тај документ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да не игноришемо документе просто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да не игноришемо документе и да их цитирамо на прави начин.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ја сам старији човек и неки пут промашим, доћићете у моје године судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Старији чешће промаше.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекох, старији чешће промаше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, да се не, имамо још један сведок нас чека.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Промашај за промашај. Па нека чека, чекали смо и ми годину дана, три године да саслушамо. Реците ми молим Вас, Ви сте говорили у Вашем исказу да су све биле структуре како сам објаснио марта месеца 1991. почеле конституисати под окриљем МУП-а Баџе који је одређен за војно организовање на терену и Горана Хаџића као политичког фактора на терену и они формирају месне комитете, негде кризни комитете итд. Реците ми молим Вас, да ли о овоме где би Ви о овоме тражили трага, доказе овој Вашој тврдњи, да ли постоји о томе одређена службена документација, да нас упутите? Јесте ли Ви писали о томе извештај неки па да из неког Вашег извештаја то прочитамо?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То су оперативна сазнања. Прво то је било на затвореној седници у Хагу због претњи које су ишле према мени, а Ви сад тај део из затвореног дела дајете, али није проблем.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја га не дајем, ја само дајем оно што сам добио овде, ја немам ништа из затвореног дела.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па саопштавате, то је било из сад да не кажем овај део седнице процедурално требало би да се затвори, значи то су била оперативна сазнања о томе шта се

догађало у МУП-у и у ДБ-у који је водио паралелну линију своју, а сада ко је нама извор био који је о томе причао то је сада одвојена прича и то су наша сазнања која су била затворена јер се ради о легалној институцији Републике Србије која практично успоставља посебну структуру на терену паралелно војсци, а за војску тврди да је издала и да није извршила своје задатке.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, заиста није са тајне седнице него са онога што је нама дато овде, ја Вам то могу заиста, ево ту је суд па нека суд то, нека суд то цени.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро, неко Вам је то дао, све у реду, све у реду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми овако, генерал мајор Драгољу Аксентијевић командант Прве моторизоване бригаде је од 09.10. на страни 851, односно «Строго поверљиво 851/25» написао информацију која каже, наредбу, «Ловас решити сопственим снагама, одреде ТО сматрати сопственим снагама, упозорити их на понашање у борби, ван борбе и функционисање војних судова и спречити да пљачкају, краду и врше недела на становништву и материјалним добрима», ја Вас молим за коментар с обзиром да сведоку очито раније није била предочена, да Вам раније није предочавана ова наредба, шта Вама значи ово? Да ли ово значи да на територији коју покрива наредба овог командата важе одредбе о војом стању, војним судовима, имамо наредбе где се наређује легитимисање свих лица од стране војске, имамо наредбе о полицијском часу, да ли то значи да је та територија под контролом војске, ако војска може свакога легитимисати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је овде исправка, рекли сте Аксентијевић, треба Драгољуб Аранђеловић.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Аранђеловић.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Аранђеловић, јесте, добро. То су лапсуси. Просто Ваш коментар молим, да ли можете нешто око тога да нам кажете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У чему је сада проблем, значи све зависи ко поставља пунктове. Ја сам конкретно кад сам пролазио кроз Товарник заустављен од некакве банде на путу и морао сам да покажем документа, а било је паравојни састав очигледно и то ми се по Босни дешавало. Значи војска, он је лепо ту

регулисао, у зони значи коју покрива војска за режим безбедности одговара јединицама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То Вас питам, хвала.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи за тај део који она покрива, а то је где је његова јединица распоређена.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је зона одговорности?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У оквиру зоне јединице, а сад то немој да измештате команду места Ловас да не потпада под војну зону. Зато је назван самозвани командант зато што не постоји у структури командант места.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко га је назвао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Опет Љубиша Петковић га назвао у неком разговору с Вама, покојни Петковић га назвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам то, рекао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не враћамо, молим Вас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми који су официри чинили орган безбедности у Шиду и ког при њима, да ли неко од тих, из кога је био задужен на пример за Ловас и тај терен?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Трагам за сведоком који би могао евентуално да нам помогне.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ко није задужен за одређено место он иде од случаја до случаја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У наредби за напад Лончара, извините, мало Вас форсирам, али трудим се да време скратим, у наредби за напад каже се између осталог да ће се извршити претпочињавање територијалне одбране Товарник, то је наредба за напад на Бапску, извињавам се, не на Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да објасните појам овај «претпочињавање» у односу на, ТО Товарник је претпостављам такође паравојна српска формација или није?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није, је ли?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, вероватно је била нека ТО.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само сам хтео да Вас подсетим.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно је била јединица ТО, нека јединица ТО која се налазила у Товарнику, а било је касније паравојних састава.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Који су ту дошли из «Душана Силног», а претпочињавање да ли ја имам потребе сад као старешина из безбедности али могу да говорим шта је претпочињавање. Иначе то је потчињавање неке јединице која није по формацији у органском саставу за извршење неког задатка.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Придодавање што би простим језиком рекли.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се заврши тај задатак?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Излази из надлежности, враћа се у своју структуру.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато господине генерале, ове све ове наредбе за Бапску, за Ловас и остало ја сам читао па између осталог пише у случају предаје прекинути не знам и остало, да ли Вам је познато да ли је икоме нуђена предаја од тренутка кад почне артиљерији или пре доласка артиљерије, пре почетка дејства артиљерије? Не знам да ли знате какав је сам напад изгледао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам како је изгледао напад, а могу да говорим око те предаје шта је, значи ајд да кажем предали су је у Илоку ко је имао оружје разоружо се, раздружио се и сад је под јурисдикцијом ЈНА, али да је то била предаја у оквиру борбе као што смо гледали по филмовима ја за такве ствари не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ово сам мислио у току напада вероватно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У току напада значи углавном се разбежало то све, мали број се предавао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ево овако ћу Вас, наредба ова Лончарева о којој Вам причам да је он у наредби предвидео да командир ТО Ваљево устроји успостави цивилну власт и врши легитимисање и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није господине Налићу Лончарева наредба, то је ја мислим од дивизије наредба.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Свеједно, још горе значи, одозго више је дошла наредба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ТО Ваљево и то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ово је ја мислим Лончарева, али добро, у сваком случају, дивизија о претпочињавању ТО Ваљево Првој бригади то јесте, то сте у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не то, него сам мислила ону наредбу за ТО Ваљево да устроји власт на терену. Успостави власт.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате шта, то треба вештак, не могу ја сада да гледам шта је наредио командир дивизије и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: После таквих извештаја Вама није долазило.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Извештаји који су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Васиљевић је рекао да у вези напада нема сазнања и да управа безбедности није добијала.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нит је требала да добија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нит је требала, онда, шта сад око тога губимо време.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Гледам да скратим што више, већ смо при крају, извините ако сам Вас намучио. Реците ми молим Вас ове информације од 21.22-ог октобра о пристизању ових јединица Збора, односно ове јединице од стотинак људи Зенги, овај, малочас су Вас питали за ову Сору, ја ћу можда да Вам помогнем, у Сори је вршена према неким подацима који су према неким исказима овде, вршена одређена обука, постоје подаци о томе да је генерал Анте Росо вршио обуку у Сори, и Сора је такође бомбардована, Ви немате таквих података?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: 5 километра од центра Ловаса. Зато Вас питам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Први пут чујем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.Ви сте овако, рекли значи у том периоду од 1,2 октобра до 14., 15-ог октобра имам сазнање да се неки одред «Душан Силни» којим руководи наводно овај Мирко Јовић из Старе Пазове креће на терену Товарник и описује се какве шубаре носе, кокарде и тако даље, и чине злодела на терену. То је једна информација која се сада односи нешто ближе на овај предмет који ви водите. Како је могао јединица, овај, под оружјем или без оружја да стигне из Србије тамо а да овај одређене службе немају о томе података и да ли се такве јединице, да ли је по нечијем наређењу пуштена та јединица тамо по Вашем сазнању?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Које службе да контролишу ко тамо долази?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па Ви. Постоје изјаве.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јел сте Ви били, јел сте били мобилисани 91?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Постоје, постоје одређене изјаве, постоје одређене изјаве да су постојали и Ви сами кажете, разни контролни пунктови, неке је држала војска, неке је држала полиција. Они су дошли аутобусом, не преко поља и уосталом, они су аутобусима пребацивани, да ли је постојала војна контрола преласка државне границе? Односно, републичке границе, извините.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим у том тренутку.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Тада није постојала, то у ствари није била државна граница.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је чувао мостове према Хрватској? С наше стране.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зависи, зависи ко их је овај, када успостављао али конкретно држао је на пример МУП мост у Бугујеву, да узем тај пример.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У октобру?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам тачно овај месец, али кад сам ја расправљао око случаја Василија Мијовића, и овај проблема значи, њему је било наређено официру безбедности који је био на терену и који је извештавао о његовом понашању. Наређено да за 24 сата прође пункт преко Бугујева на мосту овај Богојево и да се више не врати назад.

Из тога видим да су држали, значи, МУП је држао те мостове.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел МУП наредио?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам, али су они тај део држали, они су успостављали своју власт и свој режим на територији која је била пре тога поседнута од војске и са тиме тачка. А мостове на реци Дрини ја сам обезбеђивао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам, ја Вас питам на ове мостове према Хрватској.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па рекао сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Војска или милиција?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, обезбеђивао је МУП.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А армија није имала успут никаквих контролних пунктова ничега?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам. Ја сам рекао где је армија имала пунктове, имала је на Дрини у договору са МУП-ом Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули смо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Према томе, МУП држи обезбеђење објеката на територији.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сад нећу да Вас нервирам, да Вам предочавам овде исказ дат од Мирка Јовића где он говори о томе да је МУП и војска држали и тако, зато Вас питам то не питам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тај Јовић уопште и не зна да постоји одред «Душан Силни» нити је чуо за Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините овај, како то мислите, да Мирко Јовић не зна за одред «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не губимо време, да он не коментарише исказ Мирка Јовића.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Имате ли сазнање неко о томе да Мирко Јовић није.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сазнао сам из новина кад сам се вратио из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да не губимо време на новинске чланке, ето.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И рекао је Јовић да не зна ништа. Значи, ја Вам кажем овај, да се да се оглашавао у штампи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли постоји правило службе органа безбедности ЈНА писано и да ли оно има неке, неке овај, да ли предвиђа нешто посебно за не знам, услове рата, непосредне ратне опасности, ванредног стања и тако даље, око понашања и дужности официра службе безбедности.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не постоји ништа посебно овај за рат, овај, постојало је правило службе органа безбедности, то регулише њихове овај надлежности, али вероватно све то што за рат би било требало би да се овај доносе разне одредбе, уредбе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су доношене неке такве? Не сећате се?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Није било проглашено ратно стање.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, да ли имате података неких јесу ли били озбиљни губици у да кажем у 91 години, кад је у питању јединице војске односно ЈНА и ових других у Хрватској, да

ли је страдало много војника, старешина и тако даље? Ко је скупљао те податке?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ти подаци су ишли по надлежности позадинског сектора ССНО-а па доле по дубини, колико је страдало ја имам података колико је било заробљено припадника ЈНА, значи, било је заробљено 2700 припадника ЈНА, од чега 85% је похапшено у касарнама а 15% је хапшено на улици по становима, у борби ниједан припадник ЈНА није био заробљен, значи, тај податак могу да Вам дам, јер сам то припремао овај какво је стање било. А колико је жртава било, значи, то не могу ја да износим те збирне податке, то Вам може дати генералштаб војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да је у том региону постојале некакве групе за тихе ликвидације за чију је организацију и командовање био задужен Марчеп.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ко?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Марчеп Томислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мерчеп.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мерчеп, Мерчеп.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: О групама за тихе ликвидације је говорено у Шпегељевом случају и углавном на подручју Вуковара и човек који служи безбедности је изнио био те податке пошто је неопрезношћу оних који су правили филм, то ушло у филм, тај је човек убијен пола сата након приказивања филма 25.јануара 91.године, а биле су групе за тихе ликвидације на подручју Вуковара. Али не, не на овом подручју.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познато да је то исто лице било на челу кризног штаба Вуковара?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мерчеп јел?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ја да је он био на челу кризног штаба, он је имо своје, касније то што знамо своје специјалне саставе и специјалне јединице, а на челу кризног штаба у Вуковару је био Марин Видић, био.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А кажите ми овај да ли, јел сте имали Ви податке о постојању кризног штаба у селу Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Који су били потчињени Марчеповој јединици?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мерчеп, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мерчеповој јединици, извињавам се. Да ли Вам је познато господине генерале да је у том региону односно у залеђу да кажем вуковарског бојишта, овај дејствовала 204 Вуковарска бригада? Да ли сте некада о њој добили податке неке?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам која је њена зона дејства била.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Она је имала наводно ловачку сатнију, због тога Вас питам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могуће.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јер овде нама се ставља на терет да смо напали ненаоружано село у свему мирољубиво, нисте чули о томе ништа?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Мислим сасвим је могуће, бригада је имала своју зону дал је био у Вуковарској бригади Ловас, то не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, само овај проверавам да ли Вам је познато да ли је у том периоду Источне Славоније боравио у том периоду господин Вокер који је био на челу босанске верификационе мисије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А када? Који период?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У периоду 91.године, баш у Источној Славонији, да ли Вам је познато његово присуство?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте 99, били на Косову, јел Душан Лончар био на Косову?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, овај, нисам ја био на Косову, ја сам када 99?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: 99.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: 99, јесам био, кад сам реактивиран.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да. Је ли био тамо с Вокером као члан испред наше земље? Немате о томе податке?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Хвала. И само још једно питање, рекли сте да сте предлагали једно координационо тело, један састанак са Србијом око тих свих дејстава, јел сте такве састанке држали са представницима других република? Је ли неко пристао на такве састанке?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Овде је друга ситуација са Србијом, значи, ми са Србијом нисмо у рату, према томе, није могло

да се прави такво координационо тело са Загребом или са овај Сарајевом.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па с ким сте Ви 91. у рату?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел сте Ви с Босном у рату 91?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па, објективно смо имали паравојне саставе на којима сам ја радио. Патриотску лигу, али сам успоставио био сарадњу са МУП-ом Босне и Херцеговине, да би спречили претварање МУП-а у паравојну организацију по моделу како је то урађено у Хрватској, тако да сам већ споменуо да смо заједничким снагама обезбеђивали 5 мостова на Дрини.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас више нећу мучити. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Адвокат Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угасите микрофон.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Упалио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Налић да угаси микрофон.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Васиљевићу да ли имате какве оперативне податке о томе ко је командовао нападом на Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мислите о саставу ЈНА? Ко је нападао.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Уопште ко је командовао тим нападом, мислим на то, да, о саставу ЈНА.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Немате уопште?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Хвала, то је све што сам имао да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Дobar дан господине Васиљевићу, ја сам Бранко Лукић, браним потпуковника Димитријевића и Радована Влајковића у овом суђењу. Ја ћу уз допуштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније, ништа, ево ја Вас једва чујем.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја ћу уз допуштење суда да Вам покажем неку документацију, која је већ предмет овде у овом спису. Прочитаћу о чему се ради, то је дневни оперативни извештај команде Прве војне области од 10.10.91.године, 1614-92. Ја сам подвукао и зеленим алајнером само оно што ћу да Вас питам, брзо ћемо да идемо кроз ова документа. Под бројем 2) стање у Првој војној области, под а)

стање борбене готовости, доле под 1) Одред територијалне одбране Ваљево 300 људи у другу ПГМТБР. Да ли, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само, реците број тог, да бисмо могли да пратимо.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: 1614-92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега? Кога?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Команда Прве војне области од 10.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1614-92. Јел тако? И како гласи питање?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Под 2, стање у Првој војној области, а) стање

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Доле, прва цртица ОДТ Ваљево 200 људи у другу ПГМТБР. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А како гласи Ваше питање? Шта?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја само хоћу да цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хоћу да цитирам да знате само у вези чега питам. Да ли овај документ показује да је одред територијалне одбране Ваљево укључен у Другу пролетерску гардијску моторизовану бригаду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, не знам шта сте морали овај документ, има пуно докумената где се то.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Пазите, ово пише команда Прве војне области, ово је извештај оперативног центра јер команда Прве војне области, ево то извештавам ја не видим где је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим нема потребе има пуно докумената који овде говоре да је територијална одбрана Ваљево ушла у састав ЈНА.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Овде само стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сведок је данас то и потврдио да су територијалне одбране из Србије улазиле у састав ЈНА.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, они само извештавају да је стигао тај одред у састав Прве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Кома је он потчињен, који су му задаци, све то морам да читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и таквих докумената који то говоре. Не знам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам шта је спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Сведок је рекао Територијална одбрана Србије улази у састав ЈНА претпочињава се тамо и тако даље и шта

сад да га питамо. Не морате господине Васиљевићу више тај документ ни да гледате.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам ни наочаре понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер у вези тог питања, постоји много конкретнијих докумената.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам мислио да прођемо и документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема потребе, постоје ти документи, сведок каже територијална одбрана Србије улазила је у састав ЈНА, што би се сад изјашњавао по сваком појединачно?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам мислио да питам касније кад прођемо кроз документацију да ли има нека оперативна сазнања везано за командовање одредом у Ловасу? Ако нема, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете то да питате. У вези, конкретно питање.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Показаћу Вам сада још један документ команда Прве пролетерске гардијске моторизоване дивизије, ако можете да пратите, ако не, ја ћу да Вам читам. Нећемо овај први део, него ћемо ићи, то је извините, од 9.9.1991.године.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да Вам кажем, видим да опет то је они извештавају да је код њих стигао тај одред.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ићи ћемо на другу тачку. То ћемо да прескочимо.Тачка 3.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја могу да Вам помогнем одмах да Вам кажем.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Повлака 4-17.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Постоји наређење команди војно територијалног одреда Ваљево, којим се претпочињава саставу Прве гардијске дивизије и даље после тога команда дивизије даје задатак одреду да се претпочињава Другој бригади, ако се тој бригади претпочињава. А командант бригаде онда у својој заповести мора том одреду да да задатке у заповести, јер је њему то претпочињено.У оном првом што сте дали, пристигао одред у Прву армију, они јављају да је дошао одред, е сад, дошло овде у дивизију, значи, опет обавештена дивизија да је одред код њих, а они из дивизије распоређује у бригаду, ако ће распоредити, или може да га задржи себи директно на вези. Ја претпостављам да је он претпочињен команди Друге бригаде и да мора о томе да постоји наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По томе дођете до линије команде.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Молим Вас да одемо на другу страницу, прву реченицу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само Ви кажите.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: На врху странице, каже издата су упутства и наређења јединицама у вези прихвата добровољаца.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви имали оперативна сазнања у то време каква су упутства издата јединицама везана за прихват добровољаца?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Било је наређење о прихвату добровољаца и како се добровољци примају, значи, ко се прима, покушана су била да се формирају три прихватна центра за пријем и прихват добровољаца у којима је била разрешена процедура. У Смедеревској Паланци један центар који је био дошао до проблема, јер нису хтели да поскидају кокарде, изашли су у град, поразбијали албанске оне пекаре и посластичарнице и ти су центри после растурени, али су остали прописи како се примају добровољци. Објективно су проблеми постојали, да се 12.000 људи није одазвало на војне позиве да дођу у јединице ЈНА а преко странака познатих скупљани су добровољци, ради доказивања свог патриотизма да бране српство и упућивани тим аутобусима о којима господин Налић спомиње, упућивани у јединице, а међу њима су се налазили и они који нису се одазвали на војни позив који треба да иду у затвор, значи, да схвате да је тада овај у то време тај прихват добровољаца био доста шарен. И овде није спорно да долазе добровољци у састав ЈНА али је морао да уђе по одређеној процедури, значи, да ли је служио војни рок, лекарски преглед, безбедносна провера и тако даље. То је 99 године, за рат на Косову било до танчина уређено у центру у Гроцкој. А и тада кад су дошли на пример у 549 бригаду уместо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да не слушамо за безбедност. Само да се концентришемо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Задржавани су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се концентришемо на ову 91 јер шта је било 99, уопште није битно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, није спорно да је могао да прими добровољце, али је постојала процедура како се примају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А не да долазе као јединица добровољаца. Него добровољац је морао да буде распоређен у легалну јединицу територијалне одбране или ЈНА, а не «Душан Силни». То није добровољачка јединица.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да Вас питам. Да ли сте Ви имали оперативне податке како је тај «Душан Силни» наоружан и како су обучени, ко их је наоружао и ко им је дао униформе?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам. Изузев онога што је већ напоменуто, да су носили неки кокарде, да су били шарено обучени, да их је довео Мирко Јовић и тако даље. То су оперативна сазнања. А људе које Ви имате овде, најбоље они могу да кажу у ком су стању били и коме су били потчињени.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: У тачки 6 пише одлучио сам, тако је, команда одлука припремити, реализовати акцију овладавања села Ловас. Носилац задатка Друга пролетерска гардијска моторизована бригада у садејству па пише са ким.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да Вам кажем, то је, то је једна војничка фразологија која је научена по школама, тај ко је писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте прочитали, прочитајте до краја, цитирате човека.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Село Бапска и село Шаренград, дакле, овладавање села Лова, Бапска, Шаренград, носилац задатка Друга пролетерска гардијска, моторизована бригада у садејству са ШТО Шид и деловима 453 моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како гласи питање?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Знајући да је неспорно утврђено у току овог поступка да су нападу или ослобађању села Ловаса учествовали припадници «Душана Силног» да ли су они могли да учествују у нападу без знања и наредбе команде Прве пролетерске гардијске моторизоване дивизије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могли су без знања дивизије. Ја сам већ дао, већ сам дао одговор на то питање овај пре тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иначе, стављам принципијелну примедбу овде се не разликује својство сведока и стручног лица, ово се злоупотребљава као стручно лице, а онда се као сведок за кога смо неспорно утврдили да је у то време био на дужности начелника управе безбедности Савезног секретаријата на народну одбрану, ваља поставити питања која се тичу његових сазнања и дужности, а не по командној линији га питати за јединице ове, оне, за учествовање ове или оне. Губимо време и малтретирамо сведока.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Молим Вас, ја сам fino сведока питао да ли сте имали оперативна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнања.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Сазнања.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.У том моменту.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Је ли је тачно да је на терену дивизије било око 1000 припадника органа безбедности укључујући војну полицију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема. Није могло да их буде око 1000 јер знам укупно бројно стање за целу ЈНА које је приближно тој цифри. Нема теорије.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: По Вашим сазнањима.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, цела ЈНА је било нешто мало изнад те цифре, у целој ЈНА.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Са припадницима војне полиције?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, војна полиција је одвојено.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Чекајте молим Вас, да ли сте, да ли су органи безбедности надређени припадницима војне полиције?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нису. Нису.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ко је надређен припадницима војне полиције?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Командант јединице у чијем се налази исто као што је вод АБХ или вод војне полиције, или инжењеријски вод.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Када се ради истрага, рецимо деси се убиство, и сад треба привести човека на разговор, иде ли оперативац органа безбедности или нареди органима војне полиције да они приведу човека?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Да не улазим сада овај у ту законску процедуру. Задатак војне полиције који се односи на истражне радње одређује надлежни истражни судија, директно овај, командиру јединице војне полиције, а привођење лица ако је требало, овај, значи, могао је директно и орган безбедности који има овлашћења да упути ја бих рекао подофицира да одмах доведе тога и тога на разговор. Најчешће их нисмо приводили, него оперативно контактирали са њиме. Ја Вас молим да ми поставите питање која се тичу овога што сам ја сведочио а узгред да Вам кажем, та заповест која је написана, то је напабирчена, тај који је то писао нема везе, јер 4. тачка у свакој заповести је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да не коментаришемо више, биће сведок, долазиће Душан Лончар, долазиће из дивизије, они ће да коментаришу то, а Ви сте за нешто друго овде.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, нека ми постављају питања о чему сам говорио и за шта сам био надлежан.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли по Вашим сазнањима може да буде командант неко и да командује без да поседује било какве системе веза?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема потребе да ја одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет да ли може.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви имали сазнања оперативна?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је био неки командант који није имао системе веза?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сва сазнања која сам имао, ја сам овде изнео.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја се извињавам, показаћу Вам још један документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, прочитајте шта хоћете и како гласи питање.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Команда Прве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не снима се, ево сад чим мало, ево сад морамо паузу зато што се трака прекинула и мора да се замени.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 12 часова и 35 минута и биће настављен у 12 часова и 55 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 13 часова и 3 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Адвокат Лукић.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Господине Васиљевићу можемо да наставимо? Ја сам мислио да искористим Ваше војно знање, али нико није изгледа расположен да улазимо дубље у командну ствар,

зато ћу да Вас питам за решавање кривичних дела које почине цивили, ко је одговоран?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, није битно да ли је цивил, да ли је војник, него за која кривична дела је надлежно војно правосуђе а за које цивилни суд, кривична дела из главе 20 то је против оружаних снага, надлежан је војни суд. Значи, то да одговорим то боље знате као правник од мене. А овде конкретно, ми смо поднели кривичне пријаве против четири војна лица, а обавештен је МУП о томе и оном информацијом од 25. октобра и на састанку 28.октобра када сам ја имао овај директан овај разговор и судар са Зораном Соколовићем. Е, сада касније се одлучује где је стварна надлежност, где је месна итд., значи ја сам поднео кривичне пријаве, а пуковник Петковић је рекао да су и они подносили кривичну пријаву против ова четири војна лица која су тада била, а ко и да ли је неко подносио кривичне пријаве против ових других лица, ја то не знам, али су та лица била обавештена.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да Вас питам онда другачије. Уколико би војник направио кривично дело, да ли цивилна полиција може да га ухапси?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Може. Значи, свако лице затечено на извршавању тешког кривичног дела, може да га хапси било које службено лице а онда га он предаје у надлежност ономе ко има стварну надлежност. Значи, може.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, уколико би ухапсила цивилна полиција војника, затекла га у вршењу кривичног дела мора да га преда војним органима, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па обавести војне органе, онда се обавести истражни судија и тад се договарају, значи зависи шта је, које је кривично дело урадио, то сам већ и објаснио.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Овде имам један документ команде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја опет нисам понео наочаре, значи верујем, питајте шта је.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Предочите из тог документа шта желите да питате председник већа.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Команда I пролетерске гардијске моторизоване дивизије, број документа је 3-500 од 21.10.1991. године. Из овог документа у тачки 4, мада по Вама то не би требало да стоји у тој тачки, каже да су јединице II пролетерске гардијске моторизоване бригаде 20.10.1991. године у селу Товарник извршила разоружавање дела одреда «Душан Силни» од 38 људи, затим их

укрцали у аутобус и протерали из зоне одговорности дивзије. Да ли бисте се Ви сложили да ово показује да су они разоружали јединицу која припада војсци?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Ја бих рекао разоружали јединицу која није ушла у састав било које јединице на тај терен легалним путем. Значи, разоружали их и отерали паравојну јединицу. И да вам кажем да је 10. децембра, то није везано за то, него хоћу да кажем да је тада 10. децембра ССНО написао ово наређење о разоружавању и протеривању свих паравојних наоружаних састава који нису под јурисдикцијом ЈНА. Дакле, ово је саставим нормално, њих су требали, ја бих рекао да разоружају још у почетку кад су се ту појавили негде почетком октобра ако нису ушли у састав, носили униформу ЈНА и прихватили понашање које је било уобичајено за остале припаднике, а то је било у оним наређењима где се онај позива извршити прихват добровољаца, не било кога, зна се ко је добровољац.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кад сте већ код тога?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, постоје прописи ко може да буде добровољац, има и у Закону Србије која је била одредба о томе написана. Значи, добровољац не може да буде човек који има ратни распоред у ЈНА, јер он мора да се јави у одређеном тренутку у јединицу ЈНА. Добровољац не може да буде човек који није одслужио војни рок, значи који нема војно знање, па има онда старосни део, па здравствени део и то су старешине знале. Е, сад зашто сви нису поступали како је било наређено, то је сада друга прича, али није овде учињено ништа. По моме, проблем је ту, ја сам рекао Петковићу, проблем је што сте ви њих растурили а нисте похапсили, значи требали су их похапсити и лепо предати, позвати МУП из Шида и да дође да их све покупи и одведе, а тамо је командант наредио да се растуре «терај их одатле», а није улазио у то шта су пре тога урадили.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Спомињали сте контролне пунктове и данас и у на подручју Ловаса и на подручју Босне и Херцеговине. Јесу ли то били војни пунктови?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То се много разликује, значи Босна и Херцеговина да је не мешамо. Ја сам са МУП-ом Босне и Херцеговине.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Питам Вас овде сад за Хрватску, нећемо о Босни и Херцеговини?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, те пунктове је постављао свако у својој зони своје јединице и ту су се они плашили да ће бити убачена нека група наоружана и да ће их побити ови на спавању, али ја сам наредио са војном полицијом, успостављен је контролни пункт на ободу те зоне, дакле, рекао сам кад сам се вратио 28.-ог наредио сам пункт војне полиције из Београда да дође у Батровце. Кад сам дошао гомила опљачканог материјала. Исто тако према Рачи доле, према Босни, где смо установили да су људи из Босне криминалци долазили и пљачкали по тим селима. Аркан није хтео да поштује те пунктове и ту је долазило до сукоба и он је нашао своје путеве којима је оно што је пљачкао убацивао у Србију.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Од сведока смо чули да је.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А верујем да су и у Ловасу ти који су били имали некакав свој пункт који су контролисали ко улази, ко излази у село.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Од сведока смо чули да су постојали војни пунктови, рецимо између Ловаса и Товарника, на излазима, на улазима. Како објашњавате да су ови добровољци могли да пролазе те војне пунктове уколико нису били у систему?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То мени сад постављате питање како објашњавам. Ја сам вам објашњавао какво је стање бивало тамо, значи, за мене је питање, значи отворено говорим као човек. За мене питање шта раде официри територијалне одбране, чете официра територијалне одбране, који прво својој јединици којом морају да командују питатју ко хоће добровољно да иде на то и то, као да је то добровољна радна акција, а онда да се ту умеша тај паравојни наоружани састав, који је доведен по страначкој линији и да они са њима сада, ја бих рекао сарађују и солидаришу се и праве овај грдни проблем који се догодио. Значи, ви из тога видите једно стање које је било и проблем је линијом командовања што ту нису завели ред.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Један докумнет пише, сад не могу да нађем, али питаћу Вас да ли је постојала дужност да се безбедносно обраде територијални одреди па и територијални одред Ваљево по доласку на терен?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не кад долази на терен, значи ратна јединица она се, њена се попуна врши па и јединица територијалне одбране са војницима који су одслужили војни рок, да нису млађи од, старији од итд. и не врши се сада никаква посебна безбедносна провера. Значи, то су људи који су одслужили

војни рок, могу да кажем ту има и криминалаца, исто био на одслужењу војног рока, добио ратни распоред у територијалну одбрану, али за неке јединице које су биле тзв. «А» класификације као што је била гардијска бригада, не ова из гардијске дивизије, него гардијска бригада, говорим на Топчидеру чији је командант био Мркшић, значи, постојале су посебне јединице тзв. «А» категорије где су све старешине и војници морали да прођу посебну безбедносну проверу. За овај територијални одред није постојала безбедносна провера, довољно је било да испуњава опште критеријуме као грађанин.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Без обзира што је постојала наредба у том правцу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нема наредбе да се изврши провера, постојала је наредба да се врши провера добровољаца, али се састав територијалне одбране не проверава.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У документу команде I пролетерске гардијске моторизоване дивизије, број документа 851-25 од 09.10.1991. године, на страници 2, под тачком 3, морално обезбеђење, пише: «Одред територијалне одбране који се потчињавају бригадама, прихватити, организовати, припремити», а под следећом тачком безбедносно обезбеђење пише: «Ангажовање органа безбедности и јединице војне поште обезбедити строго поштовање до сада наређених мера војне полиције, органе безбедности ангажовати на процени стања безбедности одреда територијалне одбране који вам се претпочињавају и пружити им помоћ да су у безбедносном смислу потпуно организују». Ви нам сад кажете да су они били неспремни?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, ништа није, Ви говорите о безбедносној провери. Ја Вам опет понављам, значи могао је у територијалном том одреду да буде човек који је био осуђен за на пример убиство са 12 година затвора и издржао казну и он има свој ратни распоред у територијалном одреду. Орган безбедности који покрива у штабу територијалне одбране и тај одред и сваки орган безбедности било којој јединици, врши тзв. контраобавештајну процену своје јединице. Дакле, он се оперативним путем, а не захтевом МУП-у проверите ми то, то и то па од свих њих 50. Он оперативним путем ствара своје оперативне позиције и преко њих води разговоре има ли проблематичних лица која заговарају дезертерство, крађу наоружања, војне опреме, који имају везу са страним службама итд. Значи, разликује се да он упозна

контраобавештајну ситуацију у јединици од онога што Ви кажете да врши безбедносну проверу. То су две одвојене ствари.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Али овде пише пружити им помоћ такође?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ко ме?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Територијалним одредима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па јесте, зато што тамо вероватно је неки резервни орган безбедности. Ја не знам ни да ли је био резервни орган безбедности у том одреду по формацији, и пошто су то резервни официри онда је природно да активни орган безбедности из дивизије ступи у контакт са тим резервним офицером и да му објасни да од њега чује шта он зна о тој јединици, о том саставу и да му да упуте како треба да ради.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Имате ли Ви сазнања да је то обављено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По моме требало је да обави.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А немате сазнања да је обављено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако је постојао резервни орган безбедности у територијалном одреду. Ја не знам да ли је постојао.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Рецимо да јесте?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако је постојао, значи био је ред, није то закон да мора, али сваки одговорни официр безбедности активни, треба да ступи у контакт са резервним офицером безбедности и да му помогне да тај човек може да се снађе у тој ситуацији, може чак да му пошаље ово, ја сам знао да шаљем и на војним вежбама уз резервног органа безбедности, депешом једног активног војног официра који ће њега да оспособљава и да профункционише као контраобавештајац.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кажете био је ред?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И поред тога што је ово наредба, да ли је био ред или је морао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да вам кажем, те наредбе су сличне као јаје, јајету. Ако сте их све то читали и доста паушално на школски начин писано. Ја вам говорим, значи да сам ја начелник безбедности у I гардијској дивизији, а знам ко је био, он је требао да исконтактира све резервне органе безбедности. Могао је чак да им закаже састанак.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да идемо сад конкретно. Да ли Ви имате сазнања да ли је он то урадио

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Имамо документ команде II пролетерске гардијске моторизоване бригаде број 427-1 од 16.10.1991. године, у којој под тачком 4 пише: «Мировна мисија извршила је обилазак следећих места», па између осталог набраја и Ловас, «у свим местима биле су старешине из команде бригаде». Да ли Ви имате сазнање да је ова мировна мисија посетила Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Немате сазнања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам шта су радиле комисије, било је природно да неко из команде бригаде, најчешће то буде из органа за морал упућен један старешина који њима треба да се нађе при руци, да проведе кроз јединице, да чује њихове примедбе и да о томе извести команданта.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Питао бих Вас сад нешто везано уско за Вашу струку. Које је непосредно потчињен орган безбедности у јединици?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Морам опет да почнем, да не кажем нашироко, морам уско. Значи, он је потчињен команданту јединице, али све до нивоа команде армије а после команде војне области, по контраобавештајном сектору он је потчињен команданту војне области. Да будем веома прецизан, ако неко лице дође се до података да делује обавештајно или у надлежности је службе по пословима које треба да обавља и треба, ајде сада да анализујем, да се примене мере праћења, прислушкивања итд., дакле, специјалне мере органа безбедности. Наређење и одобрење да се та мера примени не наређује начелник безбедности, ни ја као начелник управе безбедности што многи нису веровали, нисам имао право да наредим да се неки човек прислушкује, прати или нешто. То је морао да нареди за мене савезни секретар за народну одбрану, у армијама командант армије. Дакле, у односу на контраобавештајни сектор орган безбедности је потчињен по стручним пословима вертикално надређеном органу безбедности и команданту војне области или команде армије. Али, у дисциплинском смислу и у свему другом он је потчињен команданту јединице и дужан је да команданта јединице и сектора који он ради и контраобавештајну информисе о догађајима који могу да буду од значаја за безбедност јединице. Дакле, он дође до проблема да десетари малтретирају војску. То није контраобавештајни проблем, али он је контраобавештајним мерама дошао до тог податка, значи преко неког свог извора. Он ће онда обавестити и команданта и рећи у том

батаљону тај десетар ради то и то или тај старешина то и то. Значи, службену оцену органу безбедности није писао претпостављени орган безбедности него командант. Дозволу, упућивање на школовање командант на његов предлог, значи по свим питањима команданти, на свим нивоима изузев по контраобавештајној линији где то почиње од команданта армије.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли орган безбедности може својом линијом рада да пошаље извештај без да га претходно покаже команданту јединице?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако се односи на контраобавештајни сектор може, јер тај командант, на пример дивизије није надлежан да зна које се лице обрађује специјалним мерама које је наредио командант армије. Он о томе мора да извести команданта армије и не може да пошаље извештај без знања команданта армије и командант армије контролише рад органа безбедности у целини. Сад сам био вештак по питању безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад сте вештачили прописе.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Кажете било је нисмо се сложили о броју припадника органа безбедности у I војној области. Кажите нам онда колико је било припадника?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знате шта, ја ћу да дам један приближан податак.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Приближно да?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је негде између 100 и 200 органа безбедности.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Ту не улазе значи војна полиција?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не војна полиција.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Да ли сте Ви од тих, пошто кажете средства информације добијали посредно, да ли сте имали податке да у селу Ловас постоје неки затвори?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, немам такве податке, то сам већ одговорио на то питање и ништа друго ван онога што је написано и што сам данас сведочио, по контраобавештајној линији нисам добијао.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте пре 18.10. добили неки извештај или податак да у селу Ловас постоје било какви проблеми, дакле, пре минског поља?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, значи ја нисам добио тај податак 18.-ог, ја сам рекао да сам тај податак добио 22.10., али 01.10. је био податак да је у селу Ловас пристигло 100 припадника

Збора народне гарде, дакле, немам никакво сазнање пре тога о томе, а о томе шта раде и да су ту добровољци и «Душан Силни» и Товарник итд., то сам добио кроз усмено реферисање пуковника Петковића и истог дана то изнео на оном координационом састанку где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не понављајте то што смо чули, чули смо 28.10.1991. године.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Пошто смо данас утврдили да је одред ТО Ваљево претпочињен II пролтерској гардијској моторизованој бригади, питао бих Вас да ли је против неког старешине бригаде поднета кривична пријава за то што се десило у Ловасу, да ли имате таквих сазнања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам таквих сазнања и мислим да није.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: А да ли сматрате да је требало да буде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У односу на дело које се чини, значи он није имао кривичну одговорност, али је могао дисциплински да одговара, па откуд знам да прође кроз ту дисциплинску процедуру да буде, могао је да буде смењен са дужности команданта бригаде, заустављен у напредовању итд., за лоше руковођење командовања, али нема кривичне одговорности за то шта је неко доле урадио.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли Вам је познато да ли је било војне полиције у селу Ловас након 10.10.1991. године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам за то.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли можемо да Ваше сведочење у погледу командовања над добровољцима, схватимо као тврдњу да је у тој зони постојало у ствари двостарешинство, да је постојала команда ЈНА и да је у истој зони одговорности постојала и нека друга команда која је била надређена добровољцима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја бих рекао да ли је постојала нека квази команда. Ја мислим да по ономе, по извештају који сам ја имао, практично је постојала та нека друга команда која је била надлежна за овај тај одред «Душан Силни» и за то насељено место.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, у тој зони, по Вама није важио принцип једностарешинства, једнокомандовања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И какав је задатак војног команданта у тој зони онда био уколико је постојала нека друга команда, то сте почели нешто да причате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ако је он, ипак сте употребили крупан израз нека друга команда. Значи, ту је постојала та групација по подацима које ја имам, паравојна јединица која је по страначкој основи дошла, која је наоружана и која комуницира практично под јурисдикцијом једног човека који није припадник ЈНА и требало је ту ситуацију одмах рашчишћавати, значи њих је требало или протерати одатле и разоружати, као што су то урадили након овог догађаја који се десио тамо у Товарнику или ако дођу као добровољци у инат да их обуку у војне униформе, распореде не као јединицу целу, него по деловима два овде, три онде итд. и да уђу и постану припадници оружаних снага.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли Ви имате било какве податке које сте добили у то време или касније да је пре овог разоружавања у Товарнику предузимано нешто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам сазнања да је то неко радио.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Знате шта су ТКТ документа?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Тајно командовање трупама, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли би неко ко не поседује та документа кршио прописе уколико би извештавао отвореним језиком где се налази, шта ради?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зависи од податка који преноси, нису сви подаци преношење.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Рецимо положај јединице?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Рецимо положај јединице?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како положај, у ком смислу, где се налази јединица, је л' тако?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да није.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Покрет јединице.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не мора то. Значи, документима ТКТ ишли су ови дневни извештаји, ванредни извештаји, ово што се писало и слало у оперативни центар, а преко телефона то се могло блебетати око свега и свачега, то су радили и једна и друга страна ко је то знао да ухвати да прислушкује али та линија командовања није морала искључиво да иде документима ТКТ-а, али ова

документа су морала да иду документима ТКТ-а и чак наређења јединици за откуд знам, команданта бригаде па командантима батаљона итд., то је исто морала да иде отворен текст по куририма или шифарским уређајима.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Али морали су подаци такви ипак да буду заштићени.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У свом извештају и сведочењу према подацима које сте добили тврдили сте да је Димитријевић командовао са ТО Ваљево?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хоћете ли да нам кажете које је то сазнање на основу којег Ви то тврдите?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од пуковника Петковића.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Усмено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Усмено.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Уколико он греши и Ви сте грешили, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Апсолутно.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте на било који начин дознали да ли је било ко од органа безбедности контактирао потпуковника Миодрага Димитријевића по било ком питању пре 18.10.1991. године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам таква сазнања.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Сада у документу овом информација од 25.10.1991. године, овај број 540, о коме смо говорили, на страници 2, последњи параграф се каже о рањеним и настрадалим на минском пољу повређено је 12 мештана и 3 припадника одреда ТО Ваљево и «Душан Силни». Нама се у поступку стално спомиње и други људи спомињу кад су тројица људи повређена на том минском пољу од ових наоружаних људи који су ишли са цивилима. Међутим, ми знамо име само једног. Да ли би Ви нама могли да помогнете где би ми могли да нађемо податак ко су још ова двојица, јер очито да не припадају ни Ваљевцима, не припадају ни «Душану Силном»?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја сам имао податак, не знам како то ту стоји, значи ја сам имао податак да су тада, значи у оној првој информацији која је код мене дошла 22.-ог, то је било доста онако паушално, округло па на ћоше али ја стајало да је рањено 12, од којих је један рањеник касније умро. Значи, то је један податак. Други податак да су тада на минском пољу рањена и три

припадника одреда «Душан Силни», да је један погинуо мештанин од наиласка на мину, а да су остали ликвидирани при покушају бекства од припадника одреда «Душан Силни» и Територијалне одбране који од стране њих и терани на то минско поље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Не ја Вас питам само за ову двојицу, да ли имате податак, ако знате знате, ако не знате не знате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, значи ја не раздвајам двојицу да нису, значи ја вам кажем поново, значи писало је и стајало да су сва три у тој информацији од 22.-ог, у тој првој депеши, сва три су припадници одреда «Душан Силни».

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли имате податак или да ли сте имали у то време или да ли сте сазнали касније које су све формације биле присутне у Ловасу пошто сведоци нам дају податке да је осим «Душана Силног», осим ТО Ваљево било још доста наоружаних групација, да ли Ви имате такве податке?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам сада за доста ових групација, можда је било доста наоружаних лица, али једна групација, значи ја знам да је у Ловасу била и команда 46. партизанске дивизије из Крагујевца.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: То је после.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је део који ја знам. Ја за друге саставе немам податке, али знам за 46. дивизију да је касније била у Ловасу.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте икада својим каналима сазнали да је у Ловасу постојала војнотериторијална команда Ловас, да ли је тако нешто се спомињало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не ван онога што сам већ сведочио.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Да ли сте имали податке да су након дешавања на минском пољу поред саслушања лица извршени прегледи оружја да би се утврдило ко је пуцао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је постојала обавеза на некоме да то обави по Вама?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па онај ко је вршио увиђај ту, он је то требао да уради, ако је увиђај вршен и војна полиција ако је излазила на лице места, а по ономе што сам ја имао, значи да је војна полиција и привела ова четири органа, значи било би природно да се обезбеди лице места и да истражни судија који врши увиђај проведе те истражне радње, од прегледа оружја, од

парафинских рукавица сумњивих да су употребили или скупљених чаура итд.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Немате податак да је тако нешто учињено?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам улазио у те детаље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добровољци који су у саставу јединица ЈНА да ли имају статус војника?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, он тада ако је примљен по процедури по којој је прописано ко може бити добровољац, он постаје војник ЈНА као и сваки други, више не пише добровољац, значи он постаје војник који је ушао у састав јединице.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И када му тај статус престаје?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, онда када се и та јединица распушта, кад се прогласи престанак опасности, па се цела јединица распушта. Дакле, не може добровољац да изађе из јединице кад њему падне напамет. Он постаје припадник оружаних снага и све што важи за остали састав у тој јединици важи и за њега и забрањено је било да се они групишу као јединица добровољаца, а за то су били одговорне старешине на нижем нивоу који често то нису баш испоштовали.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Е, сад да Вас питам када резервни старешина постаје старешина ЈНА и када му тај статус престаје, само кратко молим вас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Резервни старешина?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мислите у ЈНА или у ТО или је сасвим свеједно?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Једно или две, како хоћете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, он ту постаје постављењем преко војно-територијалне команде, а то су били војни окрузи, војни одсеци итд., где су према својој евиденционалној специјалности и оспособљености распоређивани на ратни распоред у дотичну јединицу. Ако би он био скидан из те јединице, а могло је да буде да се расформира та јединица или да човек буде болестан или да пређе старосну структуру за такву јединицу, онда је он излазио из састав јединице. Овде се поставља питање докле су они били чувани у војној евиденцији као војни обвезници. То је сад друга ствар. Значи, војни обвезник је могао да буде и распоређен и постављен у неку јединицу или је могао да буде само на војној евиденцији а да нема постављење.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Мора да буде дакле постављен на одређен положај?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он мора да буде значи постављен. Ту сад не иде наредба написана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не ширимо ту причу јер мислим не знам.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ваљда ће неко то да разјасни.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, он има картон, јединични картон који се ставља у картотеку ратне јединице.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Пошто смо утврдили да је одред ТО Ваљево претпочињен II ПГМБР, ко би могао њима да нареди да иду у претрес терена, да ли би они морали да добију то наређење од некога из друге бригаде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, значи он може и самостално да одлучује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је прешло сваку меру. Ово лице овде које се саслушава се злоупотребљава у неке, пре свега није коректно питати, тражити тумачење правних послова, за то смо ми ту, ако треба стручно лице предложите да дође стручно лице, ово нема смисла, малтретирамо човека који је овде сведок.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: За шта кажите ми, ја вероватно нисам схватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сазнања која има из посла који је радио везано за конкретни догађај.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Генерал војске не може о овоме да сведочи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да сведочи. Да ли је стручно лице или сведок?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Има сазнања директна о томе, молим Вас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам колико ће вам бити мериторно ово што ја говорим зато што то су питања за вештака. Ја могу да одговарам део који знам али немам статус вештака.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Каква су Ваша сазнања 18. или 17.10., да ли је наредба била да се иде у извиђање или у претрес терена?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам уопште сазнања никаква. Рекао сам прва сазнања имам 22.-ог.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Ево при крају смо, само још да ја прегледам да није нешто остало. Рекли сте да никада нисте били у Ловасу у то време, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ни тада, ни после.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: И на страни 19 Ваше изјаве код истражног судије, рекли сте напад се врши главним снагама и помоћним

снагама, један је командант и главних и помоћних снага, пита Вас адвокат Крстић и Ви то потврђујете да један командант и командује и помоћним и главним снагама. Остајете данас код тога?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па да, апсолутно.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам господине Васиљевићу, то је све што сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од осталих бранилаца изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине Васиљевићу, говорили сте о том принципу једностарешинства и данас сте дали појашњење шта под тим подразумева, то у више наврата сте спомињали тај термин. Да ли бисте били љубазни да ми преведете тај термин на конкретан пример Ловаса и шта је Вама лично познато у вези са тим, конкретан пример Ловас? Да Ви знате какав је састав у Ловасу, знате ко све борави у Ловасу, знате шта се дешава према информацијама које добијате накнадно, само да ми протумачите тај принцип једностарешинства у конкретној ситуацији?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ја не могу да Вам говорим о принципу једностарешинства у односу на Ловас, значи за Ловас не важи један принцип а за неко друго место неки други принцип једностарешинства.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, да не будете вештак него само на основу конкретних сазнања ако имате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја немам сазнања како је команда, ко је коме надређен, ко је коме потчињен у Ловасу, ја такве податке нисам добио нити то знам нити је моје било да у то улазим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине Васиљевићу, само да Вас прекинем, после ћемо лакше савладати тему. Значи, постоји ЈНА, постоји ТО, постоји «Душан Силни», Ви сте давали своју анализу свих тих елемената појединачно. Да ли можете принцип једностарешинства да ми на ту ситуацију коју сте објаснили, појасните?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јединица ЈНА, то је друга бригада, има, колико сам схватио по завости је у Ловас постављен одред ТО Ваљево. Ја не знам да ли у Ловасу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Она је у саставу ЈНА, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, постала у саставу ЈНА и потчињена команди друге бригаде наредбом из дивизије о претпочињавању и стављању у надзор. Према томе, за ту јединицу

и њено ангажовање одговоран је план бригаде уколико он другачије није регулисан, могао је да прида тај одред неком батаљону, онда би био команир батаљона којим је придат. Ја колико знам није, значи он има задатке и потчињен је команди, односно команданту друге бригаде.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Такође сте говорили у свом исказу раније, спомињали сте и помоћне снаге, просто то је термин војнички али ја нећу да улазим у детаље, анализе или вештачење.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Морам да Вам разјасним.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само Вас љубазно молим да ми конкретно кажете, да ли у оквиру Ловаса постоје помоћне снаге?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, погрешно питање је ја бих рекао, извињавам се, то је исто као команда и командно место, значи то су различите ствари.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ово што Вас питам, извињавам се, везујем се само за наредбу о нападу на Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Свака наредба и за одбрану и за напад и на главне и на помоћне снаге, главним снагама се извршава тежишни задатак а помоћне снаге, то су мање снаге које немају сада свог команданта посебно, нема два команданта, један за главне, један за помоћне снаге.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је по ПС-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опет смо на терену, колегинице, вештачења.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сам упорно питањем покушала да избегнем ту ситуацију и питала сам конкретно, да ли је у оквиру Ловаса према сазнањима која он има ЈНА територијална?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема помоћних снага.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нема помоћних снага?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Помоћне снаге постоје само при извршавању борбеног задатка.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да ми кажете, пошто Вам није познато, конкретно у време доношења била ова наредба за напад на Ловас, него Вам је накнадно позната, да ли можете да ми кажете да ли сте добили сазнања шта у тој наредби подразумевају помоћне снаге? Да ли сте касније то сазнали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, само овде на суду ако је негде парцијално нешто спомињано.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сад бих Вас молила само да ми кажете. Рекли сте колеги везано за питање о извештају о настрадалима на

овом догађају после, Ви сте саставили овај 504 овај извештај број овај чувени, па бих Вас ја молила само да покушамо да растумачимо нешто. Сад сте дали одговор да се радило о три члана «Душана Силног», тако не пише у овом извештају?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао да је то извештај од 23.-ог.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тако је, ту не пише тако, него пише два ТО Ваљево и да ли сте добили конкретно имена, презимена људи који су настрадали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви као лице које врши ту функцију у војсци морали да имате та имена и презимена?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то није у мојој надлежности.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Нису били дужни ни Ваши оперативци да Вас о томе обавесте?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, они су били дужни да обавесте лица која треба да врше увиђај а онда они фиксирају детаље по имену, по презимену, по траговима итд.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви информисани која су лица организована за вршење тих увиђаја, да ли можда знате коме је дат задатак да врши увиђаје?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ко је вршио, требао је да врши истражни судија I војне области, при I војној области, односно конкретно да кажем Војног суда у Београду.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Војног суда у Београду, добро, хвала. Да ли може било каквој формацији ЈНА, опет само конкретно говорим за Ловас и молим да Ваше размишљање само вежете за то и информације које имате за Ловас. Да ли било којој формацији ЈНА може да да било какву наредбу или поведе било какву акцију неко ко није у саставу ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање да ли може да да, шта би било кад би било. Питајте сведока има ли конкретна сазнања.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја ћу онда предочити ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може, па мислим може али.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сам ја добро разумела да сте Ви данас казали да су се неки чланови ЈНА нећкали нешто око јављања као добровољци, је ли тако сте рекли, да сте мало искритиковали њихове старешине што су такву атмосферу дозволили и да сте

рекли да су их повели неки добровољци «Душана Силног»? Да ли сам ја то добро разумела?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нису они повели припаднике ЈНА.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Него?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Него су они договорили заједно да тај део обезбеђују а да натерају цивиле да иду на поље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Заједно су се договорили?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По томе произилази.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда то, извињавам се због питања, то је у реду. Знате шта у женским питањима неки пут са фризуром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршите с питањима.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па зато што коментарише шармантно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Хвала Вам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Имала сам још једно питање, господине Васиљевићу нећу Вас задржавати. Да ли сте Ви као официр високи у безбедности добили било када, било какву информацију како су људи, људи који су били у саставу «Душана Силног» уопште кренули у Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ни откуд они ту, ни како ту, ни зашто ту, зашто баш у Ловасу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Само једно питање. Ви сте рекли да сте 22.-ог добили сазнање о том екцесу у минском пољу. Да Вас питам, да ли сте тад добили сазнање да је то минско поље поставила ЈНА?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не би требао нико други да постави него ЈНА, мислим ко је могао да постави минско поље ван ЈНА.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Господине Васиљевићу, Ви сте у исказу код истражног судије на записнику од 19.01.1999. године помињали неке сабирне центре, поред осталих и сабирни центар у Бегејцима, па Вас питам ако знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим Вас, ја Вас уопште не чујем.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Питам Вас да нам кажете ако можете коме је тај сабирни центар припадао, Новом Саду или Београду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, тај сабирни центар, то није у вези ове теме, али тај сабирни центар је формиран наређењем команданта I војне области 24. септембра 1991. године. По том, ево тужилац реагује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате даље да ширите, чули смо I војна област и те сабирне центре.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Управа безбедности је формирала ако Вас то интересује, значи формиран је тај и још два сабирна центра.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: А да ли знате ко је био управник тог сабирног центра?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам, сећам се, потпуковник, ја мислим да је Петровић ако се не варам, ако ме држи памћење, дакле, не орган безбедности како то неки причају.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Ко је конкретно са ли знате, одлучивао о слању у тај сабирни центар?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ови на терену, значи по, ја не знам ко је њих скупљао, али их је најчешће доводила та месна структура да буду примљени јер су сумњиви да су учествовали у паравојном организовању или су пронашли оружје код њих итд. и онда су улазили у сабирни центар, ту су евидентирани, с њима су вођени разговори и после тога они за које није постојало елемената да су чинили кривична дела, били су отпуштени и враћени кућама.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: А да ли знате ко је конкретно донео такву одлуку?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Коју?

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: О слању у сабирни центар?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам то. То је ствар, могле су и јединице кад упадну, значи не искључујем да су могли и припадници ЈНА па да их приведе војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само угасите тај један микрофон, три сад горе и мој је четврти.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Ово малопре што сте казали да ли је вршено кривично дело, да ли то говорите о критеријумима на основу којих су та лица слата у тај центар, који су били критеријуми?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, па било је ако су по нечему сумњиви онда су их приводили у сабирни центар на испитивање јер

је један део из сабирног центра ишао у кривичну процедуру и предаван војном правосуђу, то је за оне за које је установљено да су чинили ратне злочине. Е, сад могу да вам износим колико је оптужница било и колико лица итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то, није предмет оптужбе.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: А да ли имате сазнања да ли је било неких физичких малтретирања у том сабирном центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има у оптужници колега молим Вас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ако Ви сада вучете нешто на ту тему, мислим ја сам отворен човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се господине Васиљевићу, оно што Вам суд дозволи одговорићете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам та сазнања, имам накнадна сада што читам од Удружења Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате даље ту причу, нити је предмет оптужбе нити шта.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Господине Васиљевићу, многа од тих лица из тих сабирних центара, конкретно из овог Бечејца, пуштана су многа од тих лица су пуштена. Који су били критеријуми да буду пуштена та лица?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Већ сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, то је сведок и одговорио, не морате господине Васиљевићу, сачекајте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро у реду, ја ћу Вама одговарати, све је у реду.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Такође сте на записнику код истражног судије од 19.01.1999. године казали да је формација «Душан Силни» да су били припадници МУП-а Србије, па моје питање је од кога имате такво сазнање?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нисам ја рекао, погрешно сте то протумачили, значи нигде нисам рекао да су били припадници МУП-а Србије, а одговарао сам био у војној линији господину Налићу чини ми се и где је улога МУП-а била, неки људи из МУП-а у односу на паравојног састава и на систем одбране иначе на том простору, значи то сам већ дао одговор, али нисам тако изјавио како сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте спомињали, то је Војни суд у Београду, 19.01.1999. године на страни 6, «добровољачки састави Мирка Јовића под називом «Душан Силни», ушли су у састав МУП-а Србије», тако је констатовано овде у записнику.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, кад они улазе у састав МУП-а Србије, то опет ћу да се расплињем. Кад је изашло наређење о томе да се морају распустити сви паравојни састави и кад је пуковник Петковић ишао и известио генерала Панића да нису прешли сви, онда је на том састанку код Панића овај Стјочић Баца рекао да су они формирали посебну бригаду МУП-а у коју су ушли и сви ти састави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сад појашњавамо да ово што сте изјавили је било после оне наредбе од 10. децембра 1991. године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Молим Вас господине Васиљевићу, од кога имате сазнања да су одређена лица из састава припадници «Душана Силног» одвели цивиле на минско поље, ако можете то да нам кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то слушамо цео дан од Петковић Љубише.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: И само још једно питање господине Васиљевићу. Да ли су поједина лица хрватске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније?

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Да ли су поједина лица хрватске националности одвођена изван Ловаса ради саслушавања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ко их је одводио.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Да ли имате таква сазнања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Једино из Ловаса лица која су дошла у сабирни центар. Где су они одвођени, куд су одвођени не знам.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Сремска Митровица, Шид и тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао један део лица из Товарника и Ловаса је био приведен у Бегејце и пуштени и то се наводи конкретне податке колико их је било и после колико дана су изгубљени трагови где су на које смо ми реаговали и тражили објашњење.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца нема нико? Изволите оптужени.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Господине Васиљевићу, Ви сте 18. фебруара 2003. године у Хагу, на питање тужиоца Најса «Ко је дао дозволу да се оружје из магацина даде Србима у Хрватској», Ви одговарате «Ја сам у испитивању и у ранијој фази увек говорио да се не слажем са тим изразом наоружавање Срба од стране ЈНА,

значи формиране су јединице легалне ТО које нису постојале у том простору».

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да и сад стојим при томе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта формиране су јединице легалне ТО које нису?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Легалне ТО које нису постојале у том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али данас смо чули.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја говорим о целој Југославији одмах да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то нису биле јединице које су предвиђене савезним прописима, данас сте тако рекли?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да вам кажем, ја кад говорим, ја говорим о целом простору Југославије. Конкретно овај део кад објашњавам највише се односи на Книнску Крајину, где је постављен генерал један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад причамо о Славонији, о Источној Славонији.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У Славонију су доведене легалне јединице ТО и није било потребе да се формирају неке друге, али је, јер су дошли одреди из Ваљева и овамо и онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а те јединице које су формиране од месног, локалног становништва?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ове које су ишле локалне то је оно оружје које је развозио Кертес, то је оружје које је извлачио преко неког Зукановића, Аркан из складишта територијалне одбрне и где су они формирали своју месну структуру и то су оне јединице за које Горан Хаџић пише по завршетку вуковарске операције, Председништву СФРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све смо то чули. Јесу ли те јединице легалне или нелегалне?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По моме нису биле легалне из саставног дела оружаних снага, јер да су биле не би Хаџић тражио да буду примљене у оружане снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала на помоћи госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да разјаснимо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 13.02., такође сте у Хагу изјавили да је ТО у Источној Славонији био под команду ЈНА док на чело ТО нису

постављени људи из МУП-а Србије што се догађа после 20.11.1991. године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ништа није спорно, ништа није спорно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо, значи умешан је.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите. Ви имате истргнуто из мог сведочења у Хагу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема ништа истргнуто, ја читам само делове.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само има други део који стоји да су тамо исто, значи кад сам сведочио, постојале две врсте онога што се звало територијална одбрана, легалне јединице територијалне одбране и наводио заповест Мркшића у наређењу за употребу Оперативне групе југ у којој стоји, значи одред ТО, значи формира се први јуришни одред састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не слушамо вуковарску ту причу, него.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, истргава се овде, ја и даље стојим и у Хагу сам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, данас смо чули потпуно јасно да те неке локална територијална одбрана није била у саставу и под командом ЈНА?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја бих само наставио ово питање на контатацију госпође председнице. Уколико су те локалне формиране од стране ЈНА, је л' су онда легалне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одбија се одговор на то питање јер он тврди да нису формиране од ЈНА.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па у Хагу је тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, где је то тврдио у Хагу, реците ми на којој страни, који део? То није тврдио ни у Хагу, причао је ово што и данас прича о два маневарска територијална одбрана из Србије и локална месна територијална одбрана САО Славоније, Барање и Западни Срем која није била у легалном систему.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Променићу питање. Реците ми молим Вас да ли Ви сматрате да одред Петрова гора у Вуковару није био територијална одбрана?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте био из састава територијалне одбране, штаба територијалне одбране Западне Славоније, Срема итд. Пошто се позивате на моје сведочење из Хага, да Вас подсетим на онај део када Ланчужанин Миодраг, као

члан Радикалне странке, доводи. Дозволите. Када он доводи тамо, јавља се у штаб територијалне одбране Вуковара који је већ био промењен у односу на онај легални који је постојао, па каже довео Ланчужанин Миодраг «иди код Илије и договорите се који ће вам чин дати».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислите на Илију Којића, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ја коме. Ја вам дајем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чудо да не знате то.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све је у реду, не морам ја да знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми молим Вас кад се датумски то догађа да они више нису ТО која је под јурисдикцијом ЈНА?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све време они нису део легалне територијалне одбране Србије.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не говорим ја о Србији, ја о ЈНА питам, не о Србији?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја Вам опет кажем нема ЈНА своје територијалне јединице, него има јединице ТО које се њој претпочињавају, а то што су их они укључили у састав ја сам већ навео, учествује прва јуришна група, одред ТО тај и тај и одред «Лева суподерица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не слушамо вуковарску причу, ја опет кажем сконцентришите се на Ловас и шта се ту дешавало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па ево, значи ако је цело питање можемо да поједноставимо. Ако је Ваше питање шта је био одред «Душан Силни», био паравојна формација која никада није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам Вас то питао, па ја Вас за «Душан Силни» нисам уопште питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угасите тај микрофон.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немојте ми одговарати на питање које нисам поставио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Видим да кружите околу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не кружим, немам разлога да кружим, можда Ви имате више у одговорима да кружите.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Слушам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Данас сте спомињали догађаје у Пакрацу, везивали са догађајима у Борову Селу, да ли је Вама познато да део Пакраца, тај део Славоније где је био вођа Џакула, вероватно то знате то презиме, иначе дипломирани инжењер шумарства и овај

део Славоније, Барање и Западног Срема где је био председник Хаџић да су то биле у то време засебне две области?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, нема никакве везе с предметом оптужбе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема, али је човек тврдио да је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема, ако знате и сами да нема, зашто постављате? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведоку познато да је из Илока вршена евакуација по плану пуковника Петковића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Каква евакуација?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Евакуација становништва које није хтело предати оружје, које је са оружјем преко Шида отишло преко Босне за Хрватску?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није он организовао евакуацију уопште, ја сам имао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим Вас будите љубазни, одговорите само на питање са да или не. Питао сам лепо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, није пуковник Петковић вршио никакву евакуацију.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам то питао, питао сам да ли Вам је познато да је евакуацију, да је она вршена та евакуација по плану пуковника Петковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одговорио је сведок није Петковић вршио никакву евакуацију.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја Вам опет још директније одговарам, не да ли сам знао, него да то није радио, јер знам ситуацију у Илоку каква је била.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја нисам тврдио да је радио, питам да ли знате да је по његовом плану вршена евакуација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте одговор господине Деветак, исто тако нема везе са предметом оптужбе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па било је после Ловаса, одмах непосредно се догађало, има јако везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту ништа не пише у оптужници.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има јако везе, они су се предали госпођо председнице и зато су прошли без гранатирања и пуцања, а ови се нису предали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо даље питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зато има везе. Мало ми је чудно да константно данас већ по трећи пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли немате више питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, нема шта да се чудите него питајте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је Вама познато да Економија Даљ код Даља, Економија Ловас код Даља нема никакву ни економску, никакву везу ни блиску са селом Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам то већ.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али сте опет поново поновили.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам да је то на путу за Даљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и ја хтела исто да појасним јер се у деловима Вашег.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, саслушајте ме, у деловима Вашег исказа код истражног судије везује се то и помиње место Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, тамо у Трибуналу се помиње фарма Ловас код Даља, па ме сад занима је ли то близу тако места Ловас да се везује за Ловас или?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао да у Ловасу никада нисам био, а кад сам говорио да је то фарма Ловас, значи ја сам добио такав извештај од војне полиције са терена која је снимила те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да су рекли да се то налази на путу Ловас – Даљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А касније, опет понављам што сам причао да смо дошли до индиција да су два лица из Даља везана за тај злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Према томе нисам везивао за Ловас, да су та два лица из Ловаса без обзира да ли је то, то је Економија Ловас тако се звала, такав сам ја податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И немате сазнање колико је удаљена од села Ловас та Економија?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вам је том приликом кад сте били код пуковника Петковића да ли Вас је он известио да у Шиду постоји сабирни центар под командом и контролом ЈНА?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли познајете пуковника Суботића? Знате ли ко је то?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па има их више, не знам на кога мислите? У служби значи има три пуковника Суботића која сам знао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па овај што је из Славоније, тамо из Будимаца, био професор некакав ту на некој Академији војној, пре него што је дошао тамо на терен?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам га, је ли био орган безбедности?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Слободан се зове, ја мислим да му је први надређени био пуковник Петковић.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи не знате, није Вам ни рекао да Суботић води тај центар?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не знам ни да је постојао центар у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је рекао да не зна.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могло је да буде неко прихватно место ако се то ради после завршетка вуковарске операције где су их ту сместили, а одатле упућивали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала, а да ли Вам је тога дана пуковник Петковић саопштио да су управо ових четворица официра из Ваљево, из Територијалне одбране Ваљево, које сте данас Ви побројали притворени од стране његових потчињених и да је дошло до побуне и на челу са пуковник Ђокићем и тако су они пуштени из притвора, је ли Вам то рекао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, никад, ни о томе је покренут поступак, враћен је био по тој његовој причи Димитријевић и ови други у Ваљево или само Димитријевић, значи конкретно је споменуо за Димитријевића да је враћен у Ваљево. Никаква побуна или било који проблем око тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вас је упознао да је Шид тучен артиљеријом из близине, из околице Ловаса тј. из шуме Јелаш?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шид као град, насеље?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, није, то је његов проблем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То Вас није занимало. Данас сам Вас ја разумео, не знам да ли сам добро разумео да јединица нека која буде претпочињена под нечију команду после кад изврши одређени задатак да практички може да ради шта хоће?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја то нисам рекао тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја нисам тврдио да сте рекли, него тако сам разумео.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Погрешно сте разумели, ни једна јединица не може да ради шта хоће, него само оно што јој се нареди.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли је дужан онај који је претпочинио јединицу да јој саопшти да му више не треба да се врати тамо одакле је дошла или у своју матичну јединицу или некаквом Љубану Деветаку или Мирку Јовићу, није важно?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи ако је јединица претпочињена наредбом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, наредбом.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Наредбом, значи писмено, па каже да се та и та јединица за извршење тог и тог задатка придаје томе и томе да ће извршавати задатке по наређењу тога и тога, а све дотле док не дође наређење да се враћа из тог састава којим је била претпочињена у неки други важи да је у том саставу те јединице.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи она мора имати свог старешину кад се иде у операцију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Која?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Претпочињена јединица мора имати старешину који је води у одређену акцију, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па мора, свака јединица има старешину.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од одељења па надаље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми, данас сте ја претпостављам први пут чули да су већ 10-ог, односно 09-ог навече прве јединице из ТО Ваљева, односно Лајковца и Љига да су пристигле на командно место код Лончара и да их је он распоредио за село Ловас, да ли је он био дужан да њих упозна да тамо већ неко борави и какви однос, међусобну координацију имају итд, итд?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам то, то није питање за мене.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Да ли ми можете само рећи, иако можда није питање за Вас ја ћу ипак да га поставим, кад у некој наредби за напад за помоћне снаге пише да после освајања одређеног места изврше чишћење места од непожељног становништва шта то значи то, мени то никад није било јасно, можете ли да ми помогнете?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Још једном, нисам Вас чуо до краја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад јединица уђе у одређено место, неважно да ли је Ловас или Сикиревци или Гундинци или Маринци да по уласку очистити становништво од, очистити место од нелојалног становништва?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то не може да буде задатак и ко год је то тако, ако је то тако од речи до речи како сте рекли то је апсолутно нелегално навођење.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можда нисам запету или тачку.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па добро, не ради се о запети, ради се о поимању да се очисти од становништва.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала Вам, хвала.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Чисти се значи терен од заосталих наоружаних.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пуно Вам хвала генерале.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. Од оптужених има ли неко питање? Нема. Има Зоран Косијер. Да ли има оптужени Димитријевић Миодраг? Добро, само мало сачекајте да идемо редом. Да, да, Ви сте сад на реду. Не морате да устајете, да будете ближе микрофону. Једино ако хоћете због генерала да га испоштујете, пошто и он седи.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не мора ради мене да устаје.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине генерале, хтео бих да Вас питам само нека питања која сте Ви већ овде помињали али мислим да нисте били конкретни да одговорите или Вас ја нисам добро разумео. Па кажете да сте Ви били само надлежни и објашњавали сте надлежност МУП-а, СУП-а итд. да сте Ви били само надлежни за подношење кривичне пријаве само против војних лица, а за остале учеснике у догађају у Ловасу нисте, обзиром на зону господине генерале у којој су они та друга лица дејствовала чудно да Ви нисте

били или да оперативна армија није била или Ви као њен представник дужни да подносите кривичне пријаве за све оне који су учинили кривична дела у зони одбране дивизије, без обзира да ли су дошли из цивилства, да ли су војни обвезници како Ви кажете, јел су они престали да буду војни обвезници, да ли су резервни официри итд, молим Вас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Одговор, је ли? Ево овако прво да Вам кажем, нисам ја надлежан да подносим кривичне пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите ово па ћемо укључити да бисмо чули.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи да се одмах разумемо, нисам ја тај који је надлежан да подноси кривичне пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Извињавам се. Кривичне пријаве, прво је требало да поднесе командант бригаде, Друге бригаде, који је дошао до тих сазнања први шта се догодило на лицу места, а онда да не кажем да идем даље по висини, ја сам информацијом практично поднео кривичну пријаву и информацијом број 540 јер сам ту информацију послао војном тужиоцу. Ја нисам имао податке поименично, нити у детаљима шта се догодило ту, ко је сада пуцао, ко није пуцао, да ли је пуцао. Ја сам имао податке за четири војна лица поименично, а кад сам дошао 28-ог добио сам онај списак од седам и за сваки случају поднео кривичну пријаву против војних лица. Могао сам ја да подносим и откуд знам против свих да имам податке, ја немам те податке и нисам надлежан ја да их скупљам. Овде је битно да је обавештено Тужилаштво и да је обавештен војни истражни судија. То је могла да иде и усмена информација, а онда он доноси одлуку против кога ће пријаву. Да сам имао податке поименично да је то урадио тај, тај, тај, или да су пребијани, млађени, па то чинио овај, па убили овога, онда вероватно да би ја та имена убацио унутра.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине генерале, ја нисам Вас уопште питао да ли сте Ви требали или нисте требали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, Ви сте рекли да нисам поднео пријаву.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вам само потврђујем оно што сте Ви рекли да сте Ви поднели кривичну пријаву.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Према томе зашто нисте поднели кривичне пријаве и против лица која су дејствовала у вашој зони одговорности?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није то моја зона одговорности.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не у вашој зони, него у зони војске, војске оперативне војске господине генерале.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Већ сам рекао ко је по вертикали требало да започне.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па пустите Ви вертикалу господине генерале.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Полако, само полако господине. Значи прво сте Ви требали да подносите пријаву након свега што се догодило то је прва ствар и да Ви пошаљете извештај о томе, а не да до тога долази орган безбедности.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А због чега ја господине ђенерале, шта сам ја био тамо?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте Ви Димитријевић?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте овако да ћаскате, него питање, одговор, питање, одговор.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Слажем се, већ сам одговорио на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад одговорите зауставите се и идемо даље на питања да не би се претворило овде.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Обзиром да сте говорили о помагању територијалне одбране оперативним јединицама ЈНА, да ли је, оперативним јединицама ЈНА зато што је слаба итд., је ли тако? Ако сам Вас добро разумео.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нисам рекао помагања, грешите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Него, претпочињавања?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Претпочињавања.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Претпочињавање, е добро, није важно уопште. Господине ђенерале, да ли су у том претпочињавању претпочињене јединице не ТО или су претпочињене јединице противдиверзантски одред ТО Ваљево, Први одред тога и тога, ТО тога, не знам ни ја, одред из Дванаестог корпуса итд. или је то претпочињена територијална одбрана, молим Вас одговорите?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Значи ја имам податак и он је тако и стављен да је то био територијални одред, одред

територијалне одбране Ваљево, значи ја тај податак имам. Шта се после установљавало да ли је то цео одред, из чега је он састављен али није се говорило о претпочињавању територијалне одбране, него се говорило о претпочињавању одреда ТО Ваљево.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јасно. Значи ли то да су сви ови одреди, молим Вас, јер сте Ви о томе говорили зато Вас и питам, не као сад стручњака и коментатора итд., значи ли то да су сви ови одреди који су претпочињени Првој војној области претпочињени Ратним јединицама односно оперативним јединицама као одреди ТО?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно, значи ја знам у свим документима до којих сам долазио да се говори о одредима ТО, Смедеревска Паланка, Ваљево итд.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо, хвала лепо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи увек се говори о одредима ТО.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Још једном се враћам оно на подношење предлога за кривично гоњење. Значи ли то, говорили сте да сте из разговора са Петковићем 28-ог октобра тамо добили податке итд., значи ли то да сте Ви на основу усмене информације Петковића поднели ту кривичну пријаву?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то значи на основу допунске депеше коју сам тражио од Одељења безбедности Прве војне области коју су допунили у односу на податак од 22-ог, 24-ог, а 25-ог ја сам сва сазнања доставио и војном тужиоцу за ЈНА.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине ђенерале, да ли сте у тим новим подацима или како их Ви зовете, било како их зовете, имали неки докуменат који је, докуменат било какав писмени који је потврђивао оне њихове изјаве или извештаје?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Чије изјаве?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Извештаје те које сте Ви тражили допунски од Прве војне области или не знам од кога?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја сам Вам лепо рекао, ја сам тражио податке од органа безбедности. То што су они написали и послали су депешом Управи безбедности на основу те две депеше сачињена је информација за Тужилаштво, војни врх итд.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи ли то да нисте имали никакву при руци никакву наредбу Димитријевића, никакву бележницу Димитријевића или било кога другог, никакву, него само на основу инструкције њихове?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не инструкције, него података које су они.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Података, добро података, узмите како хоћете. Рекли сте нешто, па сте употребили термин «своје јединице», своје јединице дословце, са којима командује бригада, односно дивизија, односно војна област, ја бих Вас замолио само да будете љубазни па да ми кажете које су то у овом случају «своје јединице»?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи не знам на шта се тај део односи али могу да објасним. Кад се каже «своје јединице», пошто сам војно лице, да то кажем то су формацијске јединице које су у саставу Прве војне области, дивизије, итд. и постоје придодате јединице, то може да буде и територијална одбрана или нека друга јединица ЈНА која улази ради неког задатка, ето у бригаду, у дивизију.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И по извршењу задатка она се враћа, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Може да се врати и не мора да се врати.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не мора да се врати.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То сам већ објаснио.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Још?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Може да се врати.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има ли још тих јединица?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Којих својих? Ја сам рекао шта су своје, Ви питате шта су своје, своје јединице су формацијски састав.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине ђенерале, да ли није своја јединица, «своја јединица» или условно речена, јединица која се претпочињава некој другој команди?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па већ сам Вам рекао, кад се претпочињава тој команди то је надлежност команде у чијем се саставу налази.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно, тачно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То сам рекао.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Рекли сте али нисте одвојили да се, сад сте рекли потчињене, а сада понављате на моје питање и претпочињене.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не претпочињене, него придодате.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или придодате.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Једно је претпочињено, а друго придодато.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или придодате. Да ли су у овом случају ове јединице придате или претпочињене одреду?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Оне су придате по наредби и онда претпочињене тој команди.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да ли сте имали у рукама ове изјаве о којима говорите да су прикупљене у овој Вашој информацији, то је ваљда тачка.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте имали никакве?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Да ли сте можда имали у рукама у току доношења одлуке за ово гоњење за Димитријевић Миодрага било какав докуменат који је Димитријевић као командант, као оперативац, као сарадник, као било како или дневни оперативни извештај који је он потписао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, нисам виђао никакав докуменат.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте. Да ли сте имали пропуснице можда које су се примењивале на територији са потписом Димитријевић Миодрага? Мислим при руци овако.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Никад нисам имао ничију пропусницу нисам имао.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не. Хвала лепо. Господине генерале, причали сте да су код добровољаца постојали критеријуми за примање односно о поштовању, за пријем добровољаца у ратне јединице, да немају ратни распоред у некој другој јединици итд, да не набрајам сада, није важно, у зонама ових јединица дешавала су се убиства, то сте морали знати, неконтролисана пљачкања које сте видели у Товарнику, хапшење и малтретирање или сазнања, имате ли сазнања да је и један командант са територије Србије у чијој се зони дешавало на било који начин процесуиран на Војном суду код нас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи има више десетине случајева Док је постојала ЈНА процесуирања због ових дела о којима Ви говорите пред Војним судом у Београду, значи више десетина случајева.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Команданата?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па и за убиства. Команданти најчешће то нису подносили.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо. Да ли можда имате сазнање када је господин Лончар, да га назовем господином, унапређен у чин пуковника и поред догађаја који су се иначе дешавали у његовој зони године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, ја претпостављам ишла су та унапређења, ја бих рекао доста комотно и широко по завршетку дејстава на подручју Вуковара и знате да ко је добио, значи од Мркшића па надаље.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опростите само молим Вас, сад Вас питам као стручно војно лице, да ли су та унапређења била по основи и ванредних унапређења и као награде за извршене задатке итд. или као унапређење у рату?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема унапређења у рату, значи унапређење за учињену ствар, за показано деловање итд.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: По ономе што ја знам сва су имала карактер ванредних унапређења. И Ви знате шта је редовно унапређење, одређен број година, па испунио услове, па прошао ове функције, овде су добијали чинове нешто раније.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине ђенерале, хвала лепо. Причали сте да нисте били у рату и то је доказ да нисмо били у рату, ја бих хтео да Вас питам само нешто, да ли се ратни стаж, да ли се ратни стаж броји у двоструком трајању за пензијски стаж при одласку у пензију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу.

ОДБИЈА СЕ одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете то да расправите онда то на другом месту, овде нема никакве везе са предметом оптужбе.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Има госпођо, јер је унапређен, јер је Лончар унапређен по том основу.

ОДБИЈА СЕ одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквог значаја то има за ово за шта сте Ви тужени.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Хвала лепо. Ово сте ми мало некако одговорили, а може да одбије судија одговор, да ли војни обвезник и резервни старешина и добровољац добија исти третман као и сва војна лица одмах по јављању у своју јединицу односно на ратни распоред, на дужност, на одговарајућу дужност?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, ако он улази по прописима.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са прописима да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Око пријема значи он постаје легални припадник те јединице.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ово Вам је задње питање господине, да ли можда познајете неког потпуковника Димитријевић Душана и ако знате да ли можете да нам кажете ко је он био?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знате. Хвала лепо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Слабије памтим имена, могуће да он мене зна, а ја њега да не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, оптужени Зоран Косијер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа га не чујемо, и Ви ћете господине Косијер преко суда питања јер сам Вам објаснила у више наврата због чега то.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није проблем никакав, ако Вама тако. Питао бих сведока прво ово. Сведок је једном изјавио да на територији СФРЈ није проглашено ратно стање, какво је стање проглашено на територији СФРЈ у августу 1991. године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам. Прошло је време, да ли је била нека непосредна опасност али то има неки период од кад је то ишло али ратно стање није проглашавано.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није ни елементарна непогода.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо Вас господине Косијер.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Рекао сам, није ни елементарна непогода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да се, одузећу Вам реч, немојте такве коментаре да убацујете.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па немогуће да генерал не зна госпођо судија.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао непосредна ратна опасност.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Непосредна ратна опасност, добро. Нисам Вас разумео. Шта је била дужност Југословенске народне армије да уради по тој одлуци?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Је ли треба да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одговорите кад је о стању непосредне ратне опасности.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Опет ја долазим као вештак, па сад ја Вама исто да одговорим округло па на ћошак. О ономе што је наређивала скраћено или крње Председништво као врховна команда, задатке које је поставила пред ЈНА она те задатке је извршавала.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, хвала лепо. Молио бих сведока да ми каже шта се подразумева под зоном одговорности бригаде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Под зоном одговорности не бригаде него сваке јединице, значи то је заповешћу се одређује зона у којој дејствује и налази се војна јединица па и та бригада. Обично се она даје за извршење неког задатка, ако је напад, ако је одбрана, значи одговара лево, десно, по дубини итд.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала лепо. Кажите ми ко је био одговоран за све догађаје у зони одговорности Друге гардијске бригаде којом је командовао пуковник Лончар?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Он је требао да буде одговоран за дешавања у својој зони.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала. Кажите ми ко је био одговоран за заштиту људи и имовине у зони?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Шта то људи и имовине, мислите на војна лица или на цивиле?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: На целокупном.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи у односу на заштиту људи који су у јединици је одговоран командант сваке јединице за свој састав.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А на заштити цивила?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А за ово што се налази у зони за месно становништво то су већ ја сам објаснио били успостављени цивилни органи власти и почело успостављање станица милиције, правосуђа, истражних органа итд.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми да ли је било могуће да тада на том подручју које се налази у зони одговорности бригаде пуковника Лончара делује било каква оружана самостална група?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Било је могуће не само у тој зони него и још у зони неких других јединица.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли можете да набројите неке?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па, сад бих морао да узмем на пример у Западној Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема потребе.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не, не, не, само на ово подручје Славонија, Барања, Западни Срем.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Већ сам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ речено.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Већ сам навео где су који центри били, нелегални центри за обуку и те јединице где кад сам ја хтео да дођем тамо нисам могао да уђем.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Колико и које су то јединице?

ОДБИЈА СЕ одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, причали смо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па није речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Па чули смо то.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисте слушали, говорио сам о Лепенки, о још неким другим.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Лепенка је у Србији господине генерале.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Лепенка је у Србији, на Фрушкој Гори.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па говорим о томе.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја говорим о зони борбених дејстава.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ето, немам сада сазнања, не могу да се сетим. Ако Вам то нешто много значи морао бих да се претребљујем, па да Вам то кажем. Ево било је у Батровцима, јесу Батровци ту негде близу пошто и не знам тачно где је Ловас. У Батровцима је била једна јединица.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја тек мање знам где су Батровци.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Е добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам, имам.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па у Јамини, ето имам друго место, стодванаест их је било.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми сад у вези овог минског поља што се одиграо тај инцидент, да ли Вам је познато да је том приликом на

лице места изашао војни истражни судија? Ако није, да ми објасните зашто он није и зашто његови органи безбедности нису ништа предузели да се цео догађај места законски обради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били данас? Цео дан слушамо како постоји једна информација, како је прослеђена војном тужиоцу итд.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па ја цео дан слушам да 18-ог се инцидент десио, а господин генерал је тек 22-ог обавештен око тога, четири дана је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, такав је његов исказ, он је тад дошао до сазнања.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро да сам и био обавештен уопште.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Какве смо ми имали генерале добро смо и прошли. Немам више питања, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Косијер, је ли немате више питања? Добро, од оптужених, да ли још неко има питања? Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Овај, да ли мислите да су ови цивили бежали у минском пољу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам Вас чуо добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да су ови цивили који су кажете натерани у минско поље, да су бежали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, значи имам то сазнање да су након тих експлозија почели да беже одатле.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Одакле Вам то сазнање?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи од Петковића који је о томе реферисао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је Петковић био присутан када се то дешавало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сада Ви улазите, хајде да кажем, да је имао своју оперативну позицију која му је то пренела. Ја нисам навео да је Петковић био очевидац.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Питам, пошто каже да су бежали, јер то једино Ви спомињете, нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, госпидине Николајидис, објаснио је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Са којим доказите сте поднели те кривичне пријаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет иста прича, опет се вртимо у круг, одговорио је.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тражим конкретан доказ, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на питање, пет пута до сада, обавештења Прве војне области и тако даље и тако даље.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Постојала је основана сумња да је почињено кривично дело и онда се спроводе радње да се установи је ли или није.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И шта Вам Петковић о Ловасу ништа није рекао, ни о нападу, ни ово, само Вам дао десет имена?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није дао десет, само седам имена.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, само тих седам имена за Ловас и ништа више?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам изнео шпа је човек испричао по ономе што је он знао, ако сте пратили.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Пратио сам ја добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Морам сада испочетка све да понављам шта је пренео.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ако је Душан Лончар био у тој зони одговорности, због чега против њега није поднета кривична пријава?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисмо имали податке овај да је директно умешан он у тај догађај.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Прикрио је, није пријавио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све је у реду, после тога је истражни судија када крене процедура, установљава кривичну одговорност и свих других лица, значи ми нисмо имали елементе да је он то прикривао, значи дошао је извештај командном линијом и то је онај извештај који је Еремија касније објављивао. То је исто у дневно-оперативном извештају у команди дивизије и Прве војне области, у Оперативном центру команде Прве војне области, а ја сам од органа безбедности добио 22.-ог и тражио допуну 25.-ог.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај Душан Лончар доноси одлуку о нападу на Ловас, да се бомбардује и ми улазимо тамо. Шта је он нама и ми њему'?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, то Ви знате, били сте на терену, не знам у ком сте својству били тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ви тврдите да смо паравојска. Ако војска бомбардује то и ми улазимо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Прво не бомбардује, војска није бомбардовала, могла је да дејствује артиљеријом, значи није Вам добар израз «бомбардује».

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је имао тада артиљерију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим? Артиљерију је имала ЈНА и написао је вероватно заповест о.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да није ЈНА бомбардовала?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не говорим о ЈНА, које бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николајидис, није било бомбардовања, артиљеријска припрема је била и то није питање за овог сведока. Доћи ће Душан Лончар, па ћемо га питати, човек и тврди у вези.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа, за њега ниједно питање није, он је све овде спаковао, он иде од суда до суда и говори да сам ја био у минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите такве коментаре и пређите на даља питања, уколико их имате.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је МУП Србије паравојска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, идемо даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо, он је рекао да ми припадамо МУП-у Србије, а да смо ми паравојска, ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је од када је «Душан Силни» у МУП-у Србије прикључен.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ових тридесет људи што сте рекли да су одведени из Ловаса на испитивања, да ли сам Вас добро разумео, да су касније враћени у Ловас и да су скоро сви побијени?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не односи се на Ловас, него на Товарник и не да су сви.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, тај Милан Бабић, начелник безбедности Прве војне области, где се он тада налазио?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тада?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У Београду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Изјавили сте да 17.-ог када су ти Хрвати позвани, да их је «Душан Силни» ухапсио и да су спроведени тамо на економију у Ловасу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам тако рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам прочитао да сте тако рекли и да су ту ноћ до сутра убили четворицу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, то има тај податак.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И тај податак је од Петковића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, немам ја другог старешину тамо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам питања, имам примедбу, госпођо председавајућа, овај, овај сведок иде од суда до суда и износи неистину. Ево пример сам ја, рецимо, што мене још од Хага терети, говори да сам ја водио људе у минско поље, што није тачно. Исто то очекујем и од тужиоца да обавести Хаг да је и тамо лагао. Значи, у свим судовима иде и он је почео да буде сведок од када је сазнао да је он на злочиначкој листи, онда је почео да иде и по њему су сви криви у овој земљи, само он није крив. А за Бегејце, госпођо прекидао је он сам мог адвоката зато што неће да се спомињу Бегејци јер ја сам у Бегејцима био и овај, они су ме ослободили Бегејаца, значи проверено је све и они су ме ослободили да би после тога, а то је било баш после минског поља, значи и после Ловаса, значи пустили су ме након провере оданде а после тога иде поново и износи неистине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је данас све то причао, да нису његова сазнања, него преко.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Али на основу његове приче, госпођо, тужилац покреће истрагу, он је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите на ту примедбу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи на то све што сте испричали. Прво, нигде Ви нисте наведени ни у једном документу, нити у мом исказу да сте их Ви нагнали на минско поље. Ја сам лепо објаснио да 28.-ог имао сам то записано у радној бележници, седам имена који припадају одреду «Душан Силни», а нигде није речено, ја ни сада не знам презиме и да сте их Ви утеривали тамо. То је прва ствар, друга, ако Вас тај део овај интересује, ја сам ове податке покренуо далеко, далеко пре, када је много сложено било, да ја покренем питање овако као што је Ловас. И да сам због тога био називан да сам Шваба из Крагујевца, због тога што су мени у Крагујевцу стрељани сви, и по очевој, и по мајчиној линији, 1941. године. Према томе, те сам податке износио када нисам био, један од осумњичених на тој листи. Следеће, ја сам се сам јавио Хашком трибуналу, једини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све слушали данас, да не бисмо понављали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све је у реду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Јавили сте се зато што се зна ко трчи први да се јави, нико се други нису јавили.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нећемо то да расправљамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николајидис, можете да се вратите на место ако немате више питања.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У то време за њега је било кривично дело зато што сам водио девојку у Бегејци да види рањеног оца. И баш он лично и ти његови пуковници, генерали ти и та војна полиција, они су ме тамо четири дана тукли, јер је то било тада кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање што сада причате.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам рекао да имам примедбу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Никакви пуковници, никакви генерали, овај, то оставите приче сада.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А он је управо изјавио овај, у Хагу да му је Милошевић рекао да му такви људи требају и увек је био активан када су били ти циркуси и те пљачке, а када је било мирнодобно, он је крцкао пензију.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду је. У вези овога сада што је оптужени Вам поставио то питање, па хтео да појасни, то сам хтела и ја да појасним везано за помињање ових имена из јединице «Душан Силни». Ви јесте у Војном суду у Београду 19.01.1999. године када сте саслушани, помињали ова имена и везивали их за минско поље.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте у свом сведочењу рекли да су то имена која су припадници одреда «Душан Силни», па ми сада појасните, јесу ли ова имена која спомињете пред Војним судом у Београду, Николајидис Александар, Обреновић Зоран, Вуковић Никола, Косијер Зоран, Богић Драган, Гвозденов Коста, Јелић Љубодраг, Стевановић Петроније?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то информација коју везујете за догађај на том минском пољу или у ком смислу ова лица?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите да, сада ја морам и Вама да појасним, ја цео дан причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не мислим.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И непрекидно, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морате да појасните ово.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све ћу да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што се овде везује за минско поље и догађај на минском пољу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Дозволите, ја цео дан говорим о томе, да је на минском пољу натерала група «Душан Силни» и део територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А говорим да су припадници одреда «Душан Силни» по ономе што ми је речено 28.-ог ти, ти и ти. Ја нигде нисам навео да је Косијер Зоран био или откуд знам ко, на минском пољу. Ја говорим у целини о јединици, а Ви сада извучите, јер има још неко ван тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да појасним, обзиром да је у овом записнику Војног суда другачије унето. Овде је унето: «Ове цивиле да иду преко минског поља натерали су припадници одреда «Душан илни» и побројана.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И сада стојим на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Побројана ова имена.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, не речено да су их они натерали, али нема други ко. Они су припадници одреда «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Они су припадници одреда «Душан Силни» и рекао сам да их је било десет или дванаест, а да имам уписано седам имена, с тим да последњи овај који је био, то је Стевановић, за њега ми је речено да има још четири, пет своју групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ето, а ја нисам сада говорио, овај стајао лево, овај десно, припадници одреда «Душан Силни» који су били потчињени Љуби Деветаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када кажете то, тај самозвани командант места и да су они потчињени том Љуби Деветаку и тако даље, јесте ли добили информацију или од Љубише Петковића или било кога, за кога је био везан тај Љубан Деветак?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, значи директно, не, с тим да ми је говорио о присуству и доласку тадашњег министра унутрашњих послова ове САО или како се зове, је ли беше овај Богићевић или како ли се већ овај презивао, Богуновић, који је контактирао те месне органе, није спомињан само Ловас, него да је

он обилазио то по терену и да они раде, ја бих рекао свој посао, а да о томе не обавештавају никога из ЈНА. Значи то је један податак, и други који сам навео, то су Јовица Станишић и сетићу се тог другог презимена, има вероватно тамо у записнику, били код генерала Аранђеловића у Шиду, да је тада удаљио органа безбедности и да су водили разговоре за чији садржај он не зна. Па сам ја био питан у Хагу, а и говорио сам око тога, да ли је природно да, овај, ту буде старешина, значи када долазе људи из Службе безбедности, он нема шта са командантом, он треба да контактира са официром те Службе јер решавају проблеме који су везани за Службу. Дакле Петковић је иначе био више пута, па и после орган безбедности којег сам ја поставио после Петковића, удаљаван са тих састанака на којима су присуствовали органи МУП-а. И због тога је Петковић морао да буде «скинут» по захтеву генерала Панића, сада када отварам овај цео тај део и упућен у Ниш, јер у њега није имао поверења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене конкретно занима Љубан Деветак, он ми је оптужени овде. Имате ли конкретно информацију откуд тај самозвани командант места се тамо?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја само знам систем о којем сам био извештен како је то функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде на страни 14 на записнику из истраге везано за слично питање, помињали Горана Хаџића, Радована Стојчића «Баџу» - «значи ја сам најчешће употребљавао израз, а чини ми се и данас сам «самозвани командант места». То су све биле структуре које су се, како сам објаснио, од марта месеца 1991. године почеле конституисати под окриљем МУП-а Србије, Радована Стојчића «Баџе» који је одређен за војно организовање на терену и Горана Хаџића, као политичког фактора на терену и они формирају негде месне комитете, негде кризне комитете, негде команде места, значи то није било уређено неком уредбом или законом», а ја Вас питам, конкретно за Љубана Деветака, да ли имате неку информацију да је на овај начин преко Горана Хаџића или тог «Баџе» постављен на ово место?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам конкретну информацију, а стојим иза тога што сте сада прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је систем био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то у глобалу овде објашњавали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја питам конкретно. Да ли Вам је познато, да ли је Љубан Деветак имао неке контакте са Вуком Обрадовићем који је у то време био шеф кабинета Савезног секретара народне одбране, Вељка Кадијевића?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога када кажете, они су били под јурисдикцијом «Душан Силни», Љубана Деветака, на који начин су они били то под јурисдикцијом? Да ли сте добили неку информацију, како је то ишло, сем овога што кажете, служили су и њему и за његово обезбеђење и тако даље?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, значи ја само из тога могу да извучим овај закључак, која је његова јурисдикција била у односу на та лица. Дакле, он их је довео, они су под његовом јурисдикцијом и тако како је стављено, да чине и његово обезбеђење. Према томе, они су ван, ја бих рекао Димитријевића или неког из ЈНА или ТО који тамо стоји. Ја сам такав утисак имао из онога што сам чуо од Петковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали информацију да је та јединица имала неке своје групе, у Ловасу мислим, неке групе, па неке командире тих група?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Која, из територијалне одбране или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Душан Силни».

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да Љубан Деветак упућује неки допис за исељавање неког хрватског становништва команди. Којој то команди он пише?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно ја нисам улазио у то, значи команди ЈНА. Да ли је то дато команди Друге бригаде или неко са ким је ЈНА био у контакту овај Деветак, значи то не знам, али је Петковић имао то сазнање које је долазило по вертикали, да он тражи исељавање, прво 157, то ми се чини да беше 01. овај новембар, а онда негде тамо око 30. новембра када оних 85 траже да се исеље «добровољно» под заштитом европских посматрача, он тада доставља списак 420. Кома је то доставио, то не знам, али знам да стоји у тој информацији да је ЈНА предузела мере да се то спречи и да се стабилизује стање на терену, јер су већ била завршена дејства око Вуковара, значи то је крај новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а имате ли објашњење, како Југословенска народна армија толерише постојање неког самозваног

команданта места, са неком паравојном формацијом тамо? Да ли се то толерисало, обзиром да тај заменик начелника безбедности Прве војне области, Љубиша Петковић Вама то саопштава ту информацију.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се дошло до тога да они толеришу то на терену, самозвани командант, па онда паравојна формација?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, и ја више пута шаљем, значи све податке које добијам, па и на овој линији. Ја достављам четворици генерала у ЈНА и на мој притисак од 30. новембра, код генерала Кадијевића донета је одлука да се распусти и растерају ти састави овај сви, јер ни из Вуковара нису изашли неки од тих добровољаца због тога што им није била исплаћена надлежност да су били у саставу ЈНА, па су протествовали, нису хтели да изађу. Из тога произилази, ја бих рекао, на притисак нас из органа безбедности са више информација о томе, шта се догађа на терену, да је он 10. децембра покренуо наредбу коју је потписало Председништво. ЈНА није, када говорим војни врх горе, он није толерисао то што се доле догађа, али се дешавало да приме информацију и ја немам повратно ништа, овај око тога, шта се догађа. По моме, највећа одговорност стоји на командантима који су доле на терену и у јединици, јер један део старешина нижи, командира чета, па чак и у Првој гардијској бригади, елитној јединици ЈНА, почели су да скидају петокраке и они са шлемова и да стављају овај некакве друге. Значи, они су на терену били доста изложени притисцима од тих паравојних састава. Ја сам дужан да Вам кажем, када им је пало на памет да се покупи цела јединица и да напусти положај и оде, они су одлазили и у Београд и у Ниш, конкретно два случаја за то овај знам, али су сваки пут били на војном казану, добијали војну муницију и тенкирали гориво у томе. Према томе, то је стање било у којем мобилизација није била проглашена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ми је потпуно јасно.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И они су их прихватили као неко ко је хтео да се овај бори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стање непосредне ратне опасности. А реците ми, ја сам у овим неким борбеним извештајима Прве пролетерске гардијске механизоване дивизије, и то два извештаја, један од 14.10. а један од 17.10. видела да се каже - успоставити команду

места, па се то говори у овом извештају од 14.10. – за Сотин, Мохово, Шаренград, Бапска, па 17.10. за Илок.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могло је и требало је да се успостави војна команда која ће да држи и организује и мере заштите и мере безбедности у зони дејства, од тих пропусница па надаље. Значи ништа није спорно да је могла да се организује војна команда. Али, не команда места која организује сада живот, снабдевање, дотур, саобраћај, школе и тако даље. Ја сам Вам рекао да је у Илоку била формирана војна команда која је заједно са МУП-ом обезбедила један мир у граду, до провокација која је ишла линијом ДБ после и то што пише, значи, да се формира војна команда, значи по моме то обично, могла је да, да је конституише, али то нема везе са командом места. Војна команда мора да одговара команданту бригаде, а ово што се зове условно речено команда места, Љубан Деветак, они вероватно имају ту своју линију по Богуновићу или откуд знам коме, ко је долазио на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то када дивизија прича о војним командама места, могла је само у оквиру војне структуре, односно у оквиру ЈНА да се та команда успостави?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте и морали су вероватно да регулишу откуд знам, од полицијског часа, које је требало да се заводи или да се део материјалних средстава попише, мобилише и стави у употребу за потребе ЈНА и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ове територијалне одбране, мислим на ове месне територијалне одбране, локалне територијалне одбране, ми овде имамо наредбу за напад у којој територијална одбрана Товарник и милиција се укључују као помоћне снаге у наредби за напад на Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, то значи да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И претпочињени су у нападу Другој бригади.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То значи да је штаб територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се после дешава са том територијалном одбраном, том месном, у борбеним дејствима се користи за извођење борбених дејстава, а када прође борбено дејство, шта је та територијална одбрана, да кажем, месна, пошто не улази у састав ЈНА, како сте рекли?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ту вероватно има непрецизности када кажете територијална одбрана Шид. То је требало да се каже, штаб територијалне одбране у Шиду своје снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, причамо о Товарнику, о Товарнику причамо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде конкретан случај, територијална одбрана Товарника која није у легалном систему по савезним прописима оне територијалне одбране Републике Хрватске, у нападу се претпочињава Другој пролетерској гардијској механизованој бригади учествовала у нападу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, али ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава после напада, под чијом су они командом?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Морам, овај, бочно да одговорим. Та јединица територијалне одбране у Товарнику, она је требала и морала да буде потчињена штабу територијалне одбране у Шиду. Штабу територијалне одбране у Шиду требало је да буде наређено да тај вод територијалне одбране или одред из Товарника се ставља у састав Друге или не знам које бригаде, за дејство на томе и томе. Када се заврше дејства, он се поново враћа у своју пређашњу структуру, они су контролисали територијацију, могли да обезбеђују разне објекте, привредне, мостове, комуникацију, да имају своје пунктове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим Вас, територијална одбрана Шид, да ли је то територијална одбрана Србије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: То је она територијална одбрана коју конституише практично људи из Србије и праве од оног прочишћеног становништва, јер су Хрвати елиминисани из тог састава, ја сам Вам већ рекао како је замењен састав цео штаба територијалне одбране у Шиду, како су смењени, како је смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је територијална одбрана Шида легална територијална одбрана по републичким прописима?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И савезним?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Она је практично инструмент Владе САО ове и оне области и то је онај део који после тражи, што сам наводио, у децембру од Председништва СФРЈ и ССНО да буду примљени као конститутивни део оружаних снага, дакле, да се тада легализују, али је фактичко стање било да ти штабови који су били постављени и у Вуковару и у Шиду и у другом где се кадровало на један други начин и имали су своје, овај, јединице, имали су опрему и магацине који су остали ту, а не отишли одвајањем Хрватске,

значи они су формирали тај део. То раздвојите од паравојних састава, ових група које долазе по релацији једне и друге домољубне странке, па држе митинге по Београду и тако даље и доводе и доказују. Сада Шешељ и данас у Хагу он непрекидно доказује да су те његове јединице биле потчињене ЈНА. Према томе, све што сте радили, то је ЈНА одговарала, значи то је његова теза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене занима однос између ЈНА и територијалне одбране САО Славоније, Барање и Западног Срема.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је тај однос?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, уклапале су се, ти наоружани састави и онај одред «Лева Суподерица», који је одред, практично територијалне одбране штаба ТО у Вуковару, где се када су се пријавили као Шешељеви добровољци јављају у тај, неком, овај, човеку, а овај пише руком и каже, Илија, договори се са овим Шешељевим војводом који ћете му чин дати. То није легалан систем по којем функционише неки део оружаних снага. Али, они су практично овај наоружани и ја сам рекао, они су се позадински наслањали на јединице ЈНА, добијали и муницију и наоружање и возила и храну, значи нису имали своју позадинску форму, али ако им је пало напамет да се покупе и да оду, као што се овај догодило са њиховим комплетним, када су им два била погинула, један у Нишу, један у Београду, комплетно напуштају положај и не питају они никаквог командира чете тамо овај Бојковског или не знам кога, да ли они могу да оду. Значи то мора да се схвати тај систем који је био. Њих је ЈНА прихватала као добродошле да се помогне у тим дејствима. А ја тврдим да стварну команду над њима, да је то организована војска, они нису имали, за разлику од одреда територијалне одбране Ваљево који је легална јединица и видите да има наредба о претпочињавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на терену имамо паравојне формације и територијалну одбрану САО Славоније, Барање и Западног Срема коју ЈНА користи у борбеним дејствима а нису под њеном командом?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па, јесу, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимо борбених дејстава?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма јесу под командом, али је питање да ли те команде извршавају. Ја сам Вам навео да у заповести Оперативне групе ЈУГ коју је писао Мркшић, он каже, формирати први јуришни одред састава, па онда говори, не знам, тај

и тај батаљон војне полиције ојачан са тенковском четом, па овим па оним, па каже, територијални одред, одред територијалне одбране Смедеревска Паланка и одред, не каже ТО, него одред «Лева Суподерица». Дакле, то су те, то је та, ја бих рекао, квазитериторијална одбрана коју организује овај српски део на том простору, а ЈНА их прихвата за та дејства и даје овај, задатке, значи он је њему прописао који су овај задаци. Међутим, на те састанке када се говорило о употреби тих јединица ТО, ове из области, најчешће је присуствовао «Баџа» као координатор да верификује да се могу они ту ангажовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је био неки састанак септембра 1991. године највишег војног и државног врха на коме је био неки договор у вези ових српских јединица, локалних, територијалних?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем септембра 1991. године?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам овај, а било је више, значи ако је састанак на врху, ја подразумевам када је био састанак са тим делом Председништва овај СФРЈ. Колико ја знам, такав састанак у септембру није био на којем сам ја био присутан. Тада се била битка између ССНО и тог крњег Председништва око попуне ЈНА и вршења притиска да се одазову сви војни обвезници, јер рекао сам да је негде око 12.999, то је комплетна једна дивизија бројчано, када се посматра, која је практично дезертирала, која није хтела, овај да се одазове на позиве, а МУП није хтео оај да их приводи због тога што је став Милошевића био – Србија није у рату. Према томе, ко хоће нека дође, онда су мешетарили из странака и њих скупљали, па онда упућивали на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде на страни 4 код истражног судије помињали да су ти добровољачки састави, кажете један део тих добровољачких састава је прихватио јурисдикцију ЈНА на терену, али највећи део се наслањао и бива прихватан од штабова територијалне одбране самосталне, ове САО Славоније, Барање и Западног Срема.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли податке за «Душан Силни», да ли су они прихватани од ове САО Славоније, Барање и Западног Срема или како?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, они су типична једна парагрупа страначка која се доводи на терен мимо комуницирања са ЈНА или надлежним старешинама из територијалне одбране. Зашто то кажем? Зато што је генерал Домазетовић Љубо који је водио проблем мобилизације, најчешће бивао у контакту са тим саставима добровољачким који су били прикупљени да би им се дала опрема, наоружање и били упућени као испомоћ јединицама ЈНА. Тај одред «Душан Силни» никада се није обраћао према ЈНА и мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам ни питала према ЈНА, него је моје питање, према територијалној одбрани овој?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам то. Мислите овог Хаџића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локалној, да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, упозоравају ме да друго веће има овде још суђење, а још мало можда можемо да завршимо, да не би сутра сведок поново долазио. Једино да пређемо у судницу 4, да то завршимо данас са сведоком, пошто само ја и пуномоћници оштећених су остали, да не би колегиници одузимала време, а ево мало још до краја, да не би за сутра то остављали, само ћемо прећи у судницу 4. Они у пола три улазе и њихови сведоци и оптужени сви чекају. Имам и ја и пуномоћници оштећених, да завршимо у судници 4, мало ћемо се сабити, али да завршимо, да сведок не долази поново, да не би сведок опет долазио, још да завршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој информацији коју спомињете бр. 540 од 25.10.91.године, спомиње се иако су предали све оружје и нису пружали никакав отпор, то говорите за мештане Ловаса који су 17.10.91.године, били заробљени.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили ту информацију да нису пружили никакав отпор?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све је, ја сам рекао, све је то што пише у тој информацији то је од пуковника Петковић Љубише који је имао своје оперативне изворе, позиције и прикупљао податке онда о том догађају. Преко кога је он то овај, скупљао ја нисам имао ни потребе нити надлежности да то проверавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође се овде у овој информацији спомиње да је тог јутра, мисли се на 18.10.91.године, установљено да су убијена 4 мештанина.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рађено нешто по томе да се утврди која су то четири мештатнина, ко их је убио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Нити имамо списак оних рањених који су пребачени били касније у Сремску Митровицу, прво у Шид, па их ту нису хтели прихватити него у Сремску Митровицу. Значи, не, нисмо ми водили истрагу, о томе је обавештен истражни судија и он је требао да дође до свих тих овај, података. А где је и како је то завршено, ја овај, не знам. Значи, да схватите, то је прва, односно друга поновљена информација кад сам ја тражио више овај детаља. Ништа посебно тада није рађено. Да би се разумело где сам ја тада у то време. Ја сам већ рекао да сам био у Босни, и имам значи оперативни, озбиљан оперативни ангажман којим сам лично, овај руководио, то је око паравојног организовања у Босни и Херцеговини. Ја сам доста био одсутан на тим састанцима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да скратимо ту причу. Ви сте рекли у ранијим Вашим исказима и на страни 7 на записнику из истраге да 28.10.91.године, имате информацију да је 70 људи тамо у Ловасу убијено.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не у Ловасу, него ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. У Ловасу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро. Могуће је да је то лапсус, значи то се више односи ја мислим тачно 69 људи у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да Вас пратим, то није само тад везано за, нисте само тад код истражног судије то споменули него на више места и у више наврата, каже имају податке да је више од 70 мештана ликвидирано, да су закопани били у некој заједничкој гробници, инжењеријски капетан Станковић Друге бригаде, Прве гардијске дивизије са дозером учествовао у томе ископу те гробнице.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам за то, а да нису идентификована лица која су овај била. Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је урађено са том информацијом 70 људи убијено. Да ли је нешто конкретно рађено да се утврди.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам Вам рекао да сам 28-ог имао разговор са најодговорнијим људима у Републици Србији, из територијалне одбране, из МУП-а, из Државне безбедности и да сам

те податке овај дао. Значи, није моје да ја сада колико год то чудно изгледа, да ја сад по том податку идем и водим овај своју неку истрагу. Обавештени су истражни органи, покренут кривични поступак против ове четворице лица, шта је истрага у томе установљавала, ја не знам. Али Ви видите по тој информацији да је обавештен војни тужилац ЈНА пуковник Миладин Папсић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте поднели информацију за ова четири официра да кажем.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да и за Дозета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односи за догађај на овом такозваном минском пољу. Мене занима за ових још 50 људи за које имате информацију да су убијени, шта се радило везано за то, јел поднела против неког кривична пријава за то?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Немамо ми сазнања ни ко је то учинио, значи, то је оперативни податак. Ја сам тај податак значи, изнео министру унутрашњих послова Србије, на састанку у Министарству одбране Србије, начелнику службе Државне безбедности и говорио о паравојним саставима који то чине и онда инсистирао са тим податком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тог усменог изношења да ли сте нешто писмено проследили везано за информацију тих 70 људи?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. О томе је извештавано овај, кроз редовно информисање извештавана су она 4-6, некада су 4 некад 6 генерала у војном врху. Међутим, са тим подацима се ми нисмо касније, овај, бавили значи, ја поново кажем. Значи, имао сам своју надлежност по којој смо дејствовали. Да ли су из Прве војне области, нисам само ја као управа безбедности једини фактор у том ланцу. Значи, ту постоји од команданта дивизије, овај, у чијој се зони то догађа, органа за морално-политички рад, у чијој јурисдикцији су правни органи. Ја долазим стално ово што овај, неки сведоци говоре ја се стално појављујем. Ја се не појављујем зато што хоћу, него ја сам те податке изнео и обелоданио и пошто је то интересантно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у вези овога Ви не прослеђујете никакву писмену информацију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја не могу да кажем да о томе није послата писмена информација у ресор Државне безбедности, јер ми смо са ресором Државне безбедности комуницирали писмено доста често. Информације које смо имали о томе шта се догађа на терену је то достављено. Међутим, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ту ради војска? Копа гробницу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ајд сада да кажемо овако. Шта ради командант дивизије овај по томе, а не шта ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ову сте информацију Ви саопштили да овај инжењерац Друге бригаде копа неку заједничку гробницу, Ви имате информацију пре него што је ископана гробница и пре него што су тела у гробници, да је нешто рађено да се утврди ко су ти људи.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, не. Ја ту информацију коју сам имо, значи, обавештено је четири генерала који се редовно извештавају кроз дневне информације о тим догађајима а у принципу и у пракси имали, о таквим догађајима су слате информације и Републичкој служби Државне безбедности. Не министру одбране, него Републичкој СДБ, дал су они нешто по томе предузимали, овај, ја не знам. Зашто није нико од по командној структури процесуирао то, ко је наредио да се та тела ексхумирају, не знам са војном машинеријом. Значи, то су питања, могу да буду мени, ја сам сада овде. А то су питања за оне који су доле на терену и за командну структуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Доћи ће нам и они, сад сте Ви. Реците ми ко је био начелник безбедности Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде? Јел имате сазнање?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не могу да се сетим презимена. Они се мењају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама потчињени по стручној линији?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ја сам рекао који је ланац потчињених. Мени по стручној линији потчињен је генерал-мајор Миле Бабић а и ја сам вероватно један од ређих начелника који је ту линију знао понекада да прескочи и да сиђе доле до јединице, значи, ја нисам имао кад се гледају овај стварни разлози, ја нисам имао разлог да идем сада у Шид да чујем од Петковића нешто. Ја сам добио информацију од Бабића, нисам био задовољан са њом, тражио сам допуну, он је послао допуну, ја направио информацију и обавестио оне које сам обавестио. А онда сам ипак ценио, пошто видим да је било проблема, отишао у Шид и у Шиду добио 28-ог то реферисање. Након тог сам на састанку поподне у Секретаријату републичком за народну одбрану то изнео команданту територијалне одбране, министру унутрашњих послова Србије, начелнику ресора Државне безбедности овај, Србије, министру одбране Србије и лицима која су била ту и дошао у расправу и свађао око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се по правилима службе органа безбедности, оно правило из 84 године, знате то правило?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се органи безбедности територијалне одбране у непосредној ратној опасности кад је проглашено то стање, потчињавају органима безбедности ЈНА?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Они имају свог начелника безбедности у Републичком штабу територијалне одбране. Дакле, постоји тамо начелник безбедности у Републичком штабу територијалне одбране којем су потчињени органи безбедности територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми каква имате сазнања да ли су ове територијалне одбране САО Славоније, Барање и Западног Срема, јел су имали они неке војне полиције своје и тако нешто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Било је оних који су носили војне опасаче и који су били и који нису били у војној полицији, значи, кад су упадали у те магацине из којег се извлачила та опрема, па су онда прављени ови састави, онда има доста њих који су носили беле опасаче, а да практично нису били у војној полицији, мени није познато да је у оној Хаџићевој да тако кажем, територијалној одбрани, да је постојала војна полиција. Али је могуће да их је било са белим опасачима и да су парадирали овај, са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он то тражио да уђе територијална одбрана САО Славонија, Барања и Западни Срем у састав оружаних снага?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У децембру 91 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато да су они 10.10.91.године, донели једну одлуку према којој територијална одбрана САО Славоније, Барање и Западног Срема улази у састав оружаних снага СФРЈ и у другом ставу те одлуке да стоји да ће у вези реализације тога разговарати са ССНО?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам за то. Значи, знам да су подносили захтев и то на две, у два правца, и председништву и ССНО-у. За ССНО знам сигурно да су одмахнули руком и рекли «пусти будалу».

Дословно је тако било речима. Али мислим да им ни из председништва није могло бити потврђена та њихова жеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте у ранијим исказима помињали да је ова територијална одбрана Ваљево тамо кренула у претрес

терена. Данас сте поменули да су они ишли тамо да чисте минско поље.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли хоћете то мало да објасните с обзиром да се и у овој информацији од 25.10.91.године, помиње да су ишли у претрес терена.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Претрес терена. Значи, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То. А данас сте на почетку исказа када сте причали, ишли су да чисте минско поље.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па знали су да је минско поље, сад ми није јасно зашто су ишли кроз њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога. Само мало, ја Вас молим да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, стојим на томе да је то био претрес терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми овде, на крају ове информације помиње се акција чишћења. Како се то десило да та акција, да ли имате ту информацију да од претреса терена претвори се у акцију чишћења тамо минског поља?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није ми јасно питање. Значи, стојим на томе да су они ишли у претрес терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја искључиво се бавим овом информацијом Трећег одељења управе безбедности.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да. Шта каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој информацији стоји да су ево сад ћу Вам «по одлуци потпуковника Миодрага Димитријевића, команданта ТО Ваљево, капетана прве класе Дарка Перића и двоје командира одреда «Душан Силни» одређени за рашчишћавање терена око села Ловас. Потпуковник Димитријевић је наредио капетану прве класе Дарку Перићу да узме 4 добровољца из одреда ТО и заједно са мештанима, који ће се кретати испред њих претресе терен. Е сада, на крају овога, ове информације, овде се пише ко је најодговорнији за то и друга лица која су злостављала мештане и учествовала у акцији чишћења мина. Ја Вас питам, негде се говори акција претреса терена, а негде чишћења мина.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па кад претресају овај терен, па наиђу овај на минско поље или на мину, онда вероватно да морају да обележе то место, јер се прави да не кажем, обележава пролаз кроз минско поље. Значи, Ви мени постављате, ја не могу ништа друго да Вам кажем, него оно што је преносио пуковник Петковић

покојни. А шта је требало тог дана да се уради, тог 18-ог, да ли је било наређење и чије, и шта је требало да се уради, ја за тај део не знам. Значи, Ви имате овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само хоћу да буду потпуно прецизне речи које изговорите у судници, јер Ви сте данас рекли да је територијална одбрана Ваљево кренула у чишћење мина. А ја Вам предочавам шта је то констатовано раније, па сада да разјаснимо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па има ту приче да се чисти од мина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, али ја Вас зато питам да се појасни шта значи, они кренули у претрес терена и на терену се десило чишћење мина, је ли тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па значи, кад иду у чишћење терена, онда чисте и овај, те мине на које наиђу, а ја не знам кад су кренули да ли они знају да је ту минско поље, не знам ни сад ко је поставио минско поље, јер тај који га је поставио он је требао и да га обележи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви конкретна сазнања да је територијална одбрана Ваљево ишла са задатком чишћења мина или претреса терена?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Немам ништа ван тога што ту стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да појаснимо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да сам ја ишо овај у Ловас, па водио истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте исто рекли, знали су да је тамо минско поље, па сад кажете нису знали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па док се каже да иду да чисте и мине, значи, требали су да знају да има минско поље. А то минско поље је требало ако га је постављала ЈНА требало је да буде обележено, ја немам сазнања да је ХДЗ постављао минско поље, па да онда нису га обележили, него неко треба да улети у њега, дакле, то је могло да буде и чишћење минског поља, а и претрес терена, и при том претресу терена се чисте мине ако се овај, на њих наиђе, или се обележава место где је пронађена, па онда овај долазе да их деактивира онај ко је за то надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дошли до информације, јесте ли сазнали било од Петковића, било из ових извештаја Прве војне области које сте добијали кажете кратке, па онда шире, у коју сврху су ови мештани Ловаса Хрвати поведени тамо?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па у то чишћење терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту сврху су поведени?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А зашта су овај друго могли да буду изведени. Да су ови ишли у неко извиђање, и да не знају да је ту минско поље, шта ће им ту Хрвати испред њих? Него иде одељење, вод, иде у колони и осматра лево-десно. Према томе, мени је претпоставка из тога како је наведено, да су знали да је ту минско поље и да су кренули у претрес терена и у чишћење од тих мина, јер зашто би онда ове људе утерали на тај простор где су биле мине? Ишла би та војска у колони и не би био спор овај да се појаве добровољци сами који ће да оду, из оног територијалног одреда. Дакле, овде се радило ипак о једној ризичној радњи коју нису хтели да прихвате припадници ТО, а онда су за то утерани мештани да иду да не кажем као живи штит испред, испред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је рекао то је моја претпоставка.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао да је претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оградио се сведок и рекао то је моја претпоставка.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам рекао то је моја претпоставка, шта је логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате конкретно сазнање да је циљ ове акције вођење мештана да се тамо чисте мине или то Ви претепостављате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не. Ван онога што ту стоји, не. Али кад се говори о чишћењу овај терена, онда се подразумева, кад се терен овај претреса овај чисти, ако се наилази на неексплодиране направе, на мине, на тако даље, ту је задатак да се то обележи, постоји посебна заставица којом се то обележава. Али да то, да је то био класичан начин неког извиђања и осматрања, онда не би имало потребе утеривати сељаке који немају везе са тим, који нису у војној формацији да они сада иду и да нешто осматрају. Они су послати објективно као некакав живи штит испред ових који су ишли. Који је страх и од чега био, ја то не знам. Ја претпостављам да је у питању да су знали за то минско поље, а јесу ли знали или не, не могу да тврдим. Ја сам рекао да ми је ово претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су поједини оптужени износећи своју одбрану, помињали да је тамо у Ловасу била некаква војна управа, јели то тако било тамо?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам. Такав израз и не постоји, војна управа. Може да буде управа војног округа, војног одсека и тако даље и може да буде оно што је тамо наређивано видим из Друге бригаде, али то су сад опет моја тумачења као вештака, да је формирана војна команда места која дели пропуснице, регулише живот и рад, одређује полицијски час и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на страни 11 записника из истраге рекли «знам да је, причате о Ловасу, знам да је скупљено оружје у две куће код ловачког дома».

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да скупљено је било оружје, то је онај извештај од 1. октобра о којем сам ја говорио, не да је купљено, него су они већ скупили били сами, није ишла војска овај да скупља, него то је вероватно био позив ко преда оружје може да остане, нема разлога да се боји и оружје је било прикупљено у те две куће по том извештају од 1. октобра, из тога се види да је део мештана то оружје овај, предало. А они који оружје нису предали, што је идентично са ситуацијом, колико знам у Илоку, они су се извукли са оружјем и после прикључили саставима Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ову информацију да у селу Ловас постоји 100 припадника Зенги, кажете то датира 1. октобар 91.године, имали ли Ви сазнања да ли је 10.10.91.године, та чета Зенги била у Ловасу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам. Препостављам да су неки наоружани састави били у Ловасу, ако је војска дејствовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су претпоставке, имате ли сазнање дал су били?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, и нигде, нигде, не би било апсолутно логично да војска дејствује по неком насељу а у њему цивили који су вратили оружје. Значи, ако није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био нам је као сведок Ратко Ђокић командант Четврте оперативне зоне, у свом исказу је спомињао да 9.10.91.године, чета територијалне одбране Љиг је упућена у Ловас и смештена у Ловас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то немојте мислити да сада измешан податак дошла та чета замењено да је то ХДЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ја Вам само предочавам, пошто Ви кажете нешто није логично, питам за оно што знате.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па, добро, претпостављам видим да је Ловас било велико место, јер ако је од оних који су се

разбежали остало још 900 људи и не спорим ја да је могла да дође чета овај у један део Ловаса и чекала почетак напада. Значи, то је могуће. Али не да је цео Ловас сада пао. Ја лично мислим да је тих дејстава у селу било према јединицама ЈНА јер не би имали потребе да дејствују поготово артиљеријом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овај, везано да ли имате информацију да ли је Друга пролетерска гардијска механизована бригада имала у свом саставу чету војне полиције?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Требало је да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало је? Формацијски је требало?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Требало је по формацији да има чету војне полиције бригада, е сад, да ли је она мобилисана. Значи, у миру је није имала, јер у миру су углавном били батаљони војне полиције, ређе неке самосталне чете. Али ако је извршена мобилизација бригаде, комплетне бригаде, онда је подигнута и чета војне полиције у мери колико су се они одазвали. Али свака бригада је по формацији имала чету војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још једно питање, да ли је, да ли имате информацију да је Југословенска Народна Армија, односно ова Друга бригада, Друга пролетерска гардијска механизована бригада на том простору у Ловасу уводила радну обавезу, полицијски час, стављања неких трака по рукама?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могу да претпоставим да је увођен полицијски час, да је увођена нека контрола кретања, овај, ради лакше контроле зоне, али сад стављање трака, мислим чему овај то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми само још ово, овде у овом предмету имамо да је на подручју Ловаса, територијална одбрана Србије послала две, у почетку, значи од 9. па после 10.10.91.године, две чете територијалне одбране Лајковац, територијалне одбране Љиг и команданта који долази из штаба територијалне одбране. После тога, противдиверзантски одред ТО Ваљево долази са својом целокупном структуром на подручје Хрватске, односно у исто време они долазе, али једна чета долази у Ловас такође из штаба долази овај потпуковник Димитријевић. Да ли имате сазнање на који начин се та команда остваривала према територијалној одбрани? Да ли преко ових који су долазили из штабова територијалне одбране, или преко тих командира чета, команданата одреда?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, било би природно, ја говорим овај, по пракси каква треба да буде. Значи, ако је стигла

једна чета, па друга чета, па трећа чета, оне су морале да буде претпочињене некој јединици и улазиле су у састав овај, те јединице, извршавале задатке команде те јединице. А онда је дошао тај рекли сте диверзантски или извиђачки вод, и дошао је потпуковник Димитријевић. Ја лично мислим да потпуковник Димитријевић није могао сада да командује тим саставима, они су били у саставу бригада у којој су били претпочињени. Али њега вероватно из штаба отуда шаљу једног официра да он мало бди око тог њиховог састава и да и тај штаб у Ваљеву извештава јесу ли добри, нису, јесу ли се разбежали. Ја значи то карикирам, али, ја лично мислим да није могао Димитријевић да буде сада ту неки мали штаб ТО којем су потчињене јединице ТО јер постоји принцип једног старешинства. Све те јединице су морале бити потчињене или Другој или некој Трећој бригади, а он је могао да буде ту послат можда као неки човек који ће да помогне око стања реда у тим јединицима, јер је ипак дошао из штаба отуда и да држи штаб у Ваљеву, шта то њихови Ваљевци раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у овој информацији, у овом извештају, информацији Вашој стоји да је он командант.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Е то, тако стоји, значи, ја не тврдим да је та прва информација која иде линијом органа безбедности да су ту установљене све релевантне чињенице, ту су дати параметри и по тим параметрима, је требало да тече истрага која би проширивала или одбацивала одређене ствари као сад што се овај, ради. Ја лично као војник сматрам да никакву сврху није имало нити потребе да долази Димитријевић из Ваљева ту. Ту су дошле јединице које су претпочињене одређеним оперативним командама ЈНА. И шта ће сада неки човек ја би рекао неки посматрач који ту долази. Или сада неки међупростор у командовању тим саставима, што је потпуно мимо система. Да сада командант бригаде поставља неког Димитријевића да он командује само са јединицима ТО. Не, те јединице су потчињене тој бригади, командант бригаде је одговоран у целини. То је по прописима, шта су они правила које стројеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сте рекли. То је по прописима.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, које су они спојеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се десило тамо на терену, то не знате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам, то ћете морати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у овој информацији њега означавате као команданта.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не означавам га ја, њега означава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па Ваша служба, Ваше треће одељење.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Означава га пуковник Петковић који није у Ловасу, пуковник Петковић добија оперативна сазнања, ја о тим оперативним сазнањима анимирам правосудне органе који то треба да раде и органе командовања и органе МУП-а на терену. Е, сад ја сам једини годинама који се вртим овде, овај, и стално овај Ловас, а мирни су они који су многе Ловасе прећутали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел то што Ви сад причате ја могу да разумем да он није био овлашћен тамо да командује а не знате да ли је командовао.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам да ли је овлашћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам који је њему статус и ко је њега ту поставио кад га је послао из Ваљева шта му је рекао, не знам коме се он јавио кад је дошао, не би било природно да је он дошао у Ловас, он је морао да оде бар у команду бригаде, па да му командант бригаде каже иди у Ловас, тамо се налази и шта му је сад рекао командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постоји нека координација, рецимо неки координатор за борбена дејства и тако нешто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема координације, то је већ двовлашће у командовању. Значи, нема, нема, шта ће сад он да координира? Ти су састави територијалне одбране потчињени команданту бригаде и по моме, то је вероватно са наредбом. Е кад је он одређивао задатке не знам за напад или за овај, било шта, па је рекао главне снаге састава тог и тог, помоћне снаге овај, састава тог и тог, он је давао задатке и тој јединици територијалне одбране и нема ту по моме, никаквог места некаквом Димитријевићу. Али, ако су се они ту разместили, сад ја говорим у то време како се овај и шта дешавало, не искључујем могућност да је њему речено «е, добро, ти си стигао отуд, послали те, ајде ти иди тамо мало бди некад види са тим четама, овај, шта се догађа, помогни и тако даље». Али, једно је шта се прича, а друго шта је наређено у заповести. И он је морао сам први да рашчисти која је његова стварно место и улога у томе. И ако је сматрао да нешто што му је командант бригаде дао у надлежност, а он сматра да то није у

складу са прописима, он је требао да зове свог команданта штаба у Ваљево, а овај генерала Ђокића, а он Животу Панића и да каже немојте људе употребљавати тамо где им није место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то утврђено с обзиром, јел то нешто бар на нивоу сумње утврђивано с обзиром да причате да сте поднели својевремено пријаву против њих.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам поднео пријаву на основу оног где ми је речено да је он командант јединице територијалне одбране овај, у Ловасу, имао сам податке, ја уопште нисам имао податке да се ту налази друга бригада, ја сам рекао да сам имао податке да се ту налазе делови 46 партизанске дивизије из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Они су дошли 18.10.91.године, извиђање, сместили се.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја имам те податке, ја имам те податке, да сам ја официр, да кажем ајде безбедности у Првој војној области, ја би вероватно ишао у оперативни центар Прве војне области да рашчишћавам ко је, где је шта. Међутим, ја поново стојим на томе, нико од тога на ово није озбиљније реаговао. Ја стојим на томе ко је водио истрагу, који су резултати истраге? Како се она овај, завршила? Значи, ја не знам за то. Морају да схвате да сам ја радио далеко, далеко овај, озбиљније ствари у то време у Босни које се почело закувавати као у Хрватској 90 године. И доста сам непосредно бивао одсутан и на терену, али не скидам своје место и одговорност у томе. Пред својом савешћу ја сам урадио онај део за који сматрам да сам требао да га урадим. Дакле, нисам прикрио, известио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Васиљевићу, не питам ја због Вас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Не ради се о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ме интересује због оних људи којима ја судим.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја Вас разумем, Ви тражите масу детаља, а ја нисам човек који те детаље могу да Вам дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, изволите.

ЧЛАН ВЕЋА – СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: По ком основу и за које пропусте Ви онда кривичну пријаву подносите против овога потпуковника Димтиријевића? Ако кажете сада, кажете као команданта, а сад кажете он је неки координатор ако сте и тад сумњали, само тренутак, да поставим питање, ако сте и тад били у

сумњи, односно нисте имали поуздане информације да ли је он неки координатор или командант, и ко је уопште тамо командовао, како описујете на основу чега онда описујете његове пропусте? Шта је он радио и шта је требало да ради а није и тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, на основу информације коју је мени послала Прва војна област, орган безбедности у којем стоји да је он командант територијалне одбране и да је то одред територијалне одбране Ваљево, то је њихова информација. На бази.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јел сте поверовали у ту информацију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јел сте поверовали у ту информацију?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Зашто би ја сумњао у информацију, шта би ја радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А данас кажете да он вероватно није.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па установиће се у истрази да није. Тад нема ниједног елемента да он то није. Нема ниједног елемента.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да није командант?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да није командант. Значи, ја сам добио податке да је командант и од одговорног старешине у органу безбедности и поднео кривичну пријаву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А данас кажете да верујете да то нема.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па данас, да Вам кажем, то је прошло 19 година, у којима Ви водите после толиког периода истрагу о томе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То су нека Ваша закључивања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, Ви сте овој информацији која је написана и писмено стоји да је само, да је командант, него сте навели да је он и наредио капетану прве класе Перићу.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тачно, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тад сте имали ту информацију да је наредио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тачно, значи, 22. и 24-ог у поновљеној информацији Прве, одељења безбедности Прве војне области управо то стоји да је он наредио. Е сад замислите, колика је

ЈНА била и колико је случајева било да начелник управе безбедности иде да проверава овај, шта се овај, ту догодило. Па ја ћу Вам рећи да ниједан од тих начелника управе пре мене није ни силазио ван команде армије било где.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јел сте добили информацију да је наредио том Перићу?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, то што је написано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тако сте написали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: У депеши, ја сам тај део пренео у информацији и немам разлога да сумњам тада да је то сад нешто било, да мени пада на памет откуд сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а да је он био само тај координатор што кажете данас да је можда и тако било, ко би био онај ко спроводи непосредне наредбе више, више команде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, командири чета, командири водова који су, који су придодати команди бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јел су то ти командири водова што су дошли из Ваљева јел?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Претпостављам.

ЧЛАН ВЕЋА- СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Они би били?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, они ти који су претпочињени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Онда он шта је њима, ништа?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја Вам кажем да мени његова улога сада, после 20 година није јасна, није системски уклопљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада Вам је била јасна?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не да ми је било јасно, ја нисам имао разлога, ја сам имао податак да је он то и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И онда сте рекли тамо у пријави да је он то наредио јел?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Он је само рекао да је поднео кривичну пријаву такође, ја га питам оно што је он рекао. Добро да не расправљамо сад овако, можете после. И само још једно питање, овај, кажете, овај самозвани, небитно, и несамозвани командант места. Каква је то, јел то цивилна или војна функција? Каква је то функција?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не постоји војна функција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јел постоји таква функција?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па не постоји, зато се зове самозвани, зато га је он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, командант места, јел постоји таква функција, јел Ви знате у пракси да је негде?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, не. Командант места, значи, постоји војна команда у том месту. И дал је постојала или није, у неком месту јесте, у неком није. Ја видим да је ту сада, значи, видим из материјала који се предочава да је било наређено територијалној одбрани, односно да ли њему или некоме другоме, да формира војну команду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Које њему?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам схватио из материјала овде, Димитријевићу, овај, или.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ма питам Вас за Деветака, за ону функцију командант места, каква је то функција?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није у вези са ЈНА, ја немам такав податак. Нити је њега као цивила неко могао да поставља за команданта војне команде, али ја сам Вам рекао, Ви раздвојте команду места и војну команду и командно место. Ја сам већ промукао, овај, цео дан исту ствар причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви говорите о прописима, а како је тамо било.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам то, то Ви водите истрагу па ћете установити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић пуномоћник оштећених. Ја бих сведока питала, дал је сведоку познато значи, у периоду док су се формирале ове добровољачке јединице, овај, у Србији, овај, дал су те јединице формиране? Да, да, у периоду кад се оне формирају овде у Србији, да ли сте Ви имали информације да се оне формирају?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да Вам кажем, значи, бивало је оперативних сазнања да се такве јединице формирају и да странке праве своје ми смо то третирали паравојне наоружане саставе. Не знам, СПО па Радикална странка, па овај Мирко Јовић, па из Н. Сада, не могу да се сетим како се овај, тај звао, он је касније овај суђен и тако даље. И ми имамо та оперативна сазнања. О тим оперативним сазнањима ми извештавамо и војни врх да се паравојно организују овај, странке и упућују јединице на терен и да добијају наоружање по линији овај, да стоје људи из МУП-а, да је

Кертес установљено на терену виђен, овај са торбом новца и и тако даље. Значи, ту долазе нека оперативна сазнања која ми не можемо овај, да дајемо ни ДБ-у јер они знамо да они стоје иза тога и да су веома осетљиви ако ми те параметре дајемо. Бивало је сазнања овај, о тим паравојним саставима, ја мислим да негде имамо то и бележено колико је хиљада овај, тога било евидентирано и формирање ратних штабова и обуке по појединим местима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не ширимо причу, одосте далеко.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали из којих друштвених структура те странке, политичке странке регрутују своје чланове? С обзиром да је сведок говорио о томе овај, ко може бити регрутован као добровољац у ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мислите из којих структура су улазили у састав или које странке су формирале?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Из којих друштвених структура су те странке регрутовале чланове тих добровољачких организација?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Никакав кључ у томе није постојао, ко је хтео да се пријави, он је дошао. Где се агитовало по месним одборима, пријављивали се и долазили и натурали се, без икаквих провера и без ичега.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е то управо, овај, да ли сте знали да се то ради без провере ове, како сте Ви рекли, да неко може да постане овај, по неком поступку добровољац и да буде прикључен овај ЈНА, да ли се то тако радило, или се радило другачије?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма какве провере, никаквих провера овај, бивало јер нису проверавани ни ови из територијалног одреда у Ваљевоу, то сам већ напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок је објаснио да добровољци који су укључивани у ЈНА провере су вршене, за ове друге он.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је сведоку познато ево сад овај случај, пошто има две ствари које се повезују, да је својевремено Српска Народна Обнова односно Мирко Јовић одржао неки скуп у «Сава центру» кад је формирао своју странку јел тако нешто којем је присуствовао оптужени Љубан Деветак и да је ту упознао Мирка Јовића.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате таквих сазнања или немате?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ово у вези са тим да сведок каже да је знао да је овај оптужени Љубан Деветак био у командовао добровољачком јединицом «Душан Силни» и да су они били његови телохранитељи или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, само сам појаснила зашто овај, с обзиром да сте касније рекли да сте знали да је Љубан Деветак командовао Добровољачком јединицом «Душан Силни».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија извините, ово појашњење на питање, на које је сведок рекао одговор да не зна и сад се наставља у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како гласи питање. Ја заиста не могу од вас да слушам овде, хоћете да Вас опомињем? Ма не могу да чујем питање, она жена не заврши питање, Ви ту коментаришете.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ништа, одустајем од овог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Овај, да ли је, сведок је рекао да прво сазнање има о Ловасу, заправо, да је први пут чуо о Ловасу када је 1. октобра 1991.године, сазнао за 100 припадника Зенги које се налазе у Ловасу и смештени су у католичкој цркви.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ми од многих сведока овде, нарочито оштећених, сазнајемо да је управо у том периоду гранатирана католичка црква у Ловасу, па сад да ли Ви знате да ли то има неке везе са тим овај, припадницима које Ви кажете, да ли је због тога гранатирана ова католичка црква?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, могу да претпостављам ако је гранатирана, онда је гранатирана због тога. Значи, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте информацију о пљачкама хрватских кућа и имовине овај, и у тамо на том терену, добијали и службено или сте само овако лично непосредно овај сазнали о томе?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како службено?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па оперативним радом. Да ли сте имали те информације?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да помогнем? Значи, дал су стизали подаци о тим пљачкама? Значи, стизали су као о стању на територији да војни састави упадају по кућама, приводе лица, пљачкају и тако даље. Значи, бивало је таквих података.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате да ли је предузимано нешто од стране ЈНА у односу на то?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ово није било ја би реко да су то састави из ЈНА па су онда они тај део радили. Чим је ЈНА прошла, кад се завршила вуковарска операција остала војна команда у Вуковару, извукли су се сви ти састави ван и ту је успостављена цивилна власт. И онда, од органа безбедности дође податак да они вршљају, да претресају по кућама, да приводе лица и тако даље. И то раде ја би реко, цивили. Ми те податке служби државне безбедности, отуда нема одговора. А ово што смо инсистирали код генерала Кадијевића да се рашчисти да се сви ти састави овај, протерају, да овај то више не врти, не врше никакву овај, ту функцију. Послато овај, МУП-у јер је то и наредба председништва СФРЈ и ми долазимо до сазнања да те појаве иду и даље. Онда Петковић одлази код Стојчића да још увек има тих овај, састава који праве то, то и то, а он каже, у реду, ми њих све подводимо под бригаду МУП-а коју формирамо и то ће да буде разрешено.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А да ли сте знали значи, пре тог 18-ог односно 22-ог кад сте добили ту прву информацију, овај, или након тога, да у Ловасу поред овог одреда ТО Ваљево постоји још једна нешто као добровољачка јединица, од неких десетак чланова који су се међу себе називали добровољачком јединицом «Пацови» и који су били под директном командом оптуженог Димитријевића.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам. Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: До таквих података нисте дошли?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ми смо имали сведоке који су из те, управо из те јединице који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведоци?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па, из те добровољачке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то нешто помешали? Никаква добровољачка јединица «пацови», нисте разумели исказ сведока.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Један од сведока је тако називао ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте транскрипте, ту је било алузија са таквим питањима, али нико од тих сведока тако нешто није изјавио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Управо припадник те јединице је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тако нешто се није дешавало у судници. Добровољачка јединица «пацови».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. И ово, рекли сте у једном тренутку да је ЈНА нешто предузимала да смири ово исељавање хрватског становништва са тог терена из Ловаса на пример? Да ли је Вама познато да је током децембра управо негде око 25. децембра овај, 1991.године, много овај, мештана Хрвата напустило Ловас?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не знам. Знам само да се догађао и обрнути процес, да су из Хрватске исто тако, Срби који су напуштали простор долазили у тај реон одакле су Хрвати одлазили у њихове куће у Хрватској, то је она Шешелјева опција о реторзији. И читава места су долазили људи који су своју имовину тамо нудили за имовину овде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, то знам као неки глобалан процес који се тада одвијао и ништа није спорно да су отишли из Ловаса исто, а нису отишли, не мора да значи да их је њих неко протерао силом, отишли су због климе која је таква била.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па не, многи сведоци оштећени кажу управо.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Поготово у Ловасу, ако се све ово на овај начин издогађало.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Они кажу да су управо добили наређење да оду из Ловаса, да су морали да оду.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Могуће. Могуће, не знам чије наређење. Ко је био надлежан? Знате како.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па они кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не бавимо шта ко каже, да он коментарише то, ако нема конкретних сазнања, то су сад само шта би било кад би било.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да. Не знам овај, не знам то овај конкретно, знам за притиске који су се дешавали, да се убаци овај бомба у кућу па онда сутра иде добровољно. То се догађало.

НАТАША КАНДИЋ: Наташа Кандић. Ја прво хоћу да реагујем, тужилац је данас непримерено много пута штитио сведока од питања. Овај, а сада бих питала пошто нам је сад сведок ако сам добро разумела, рекли сте да сте Ви радили као управа на откривању података о паравојним како сте рекли, паравојним саставима у овај у Србији, али да нисте Служби државне безбедности то предавали те податке јер су били осетљиви на то, јел тако?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Како мислите то, нисам давао податке о паравојним саставима?

НАТАША КАНДИЋ: Да сте радили на откривању овај.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, ако ми откријемо оперативним путем да се у Радикалној странци формира војни штаб, а знамо да по извору који то овај, даје, њихов оперативац комуницира са човеком који држи овај то, после га је Шешел проваљивао да је Петковић био њихов сарадник, кога да извештавам? Да ми забацимо нос тамо где нам није место? Ако се дешавали проблеми као злочини овај, који су били, онда смо о томе информисали и њих, јер су они пре свега имали јурисдикцију да те мере предузимају, јер се радило о цивилној структури и о догађајима у којима ЈНА није учествовала. И те смо податке овај, достављали.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Сваки пут, значи служби државне безбедности Србије и Савезном МУП-у.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Само ми кажите, пошто кажете у својој изјави истражном судији да сте од новембра имали нов задатак као управа и Ви лично у откривању паравојних формација у Босни и Херцеговини. Ко ме сте те податке достављали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање

НАТАША КАНДИЋ: Зашто молим Вас, па у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Босна и Херцеговина уопште

НАТАША КАНДИЋ: Али он каже у својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко шта прича о изјави, ја се концентришем на Хрватску и на Ловас и то, сад идемо на Босну, онда бисмо могли и на Косово.

НАТАША КАНДИЋ: Ал је битно да знамо ко је, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, битно јесте, али у неком другом поступку.

НАТАША КАНДИЋ: Чија је та управа безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком другом поступку да.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Чија је? Значи, била је, била је потчињена Савезном секретару, све информације о томе су достављане Савезном секретару и председништву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је ЈНА у то време, да ли је припадао оружаним формацијама Републике Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко?

НАТАША КАНДИЋ: ЈНА.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па немојте тако, какво је то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА по закону се зна, потпуно је сувишно питање. ЈНА је у саставу оружаних снага СФРЈ.

НАТАША КАНДИЋ: Па добија задатак да открива овај, да овде у Србији не сме да предаје информације о паравојним формацијама, али у Босни и Херцеговини сме, па молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим то није за предмет овог поступка.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим да питање мора да се дозволи молим Вас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ма да Вам кажем. Ма да се ми разумемо, ти паравојни састави који су били у Србији, нису били намењени да блокирају станове, киднапују старешине и убијају као што је то рађено у Хрватској и касније у Босни «зелене беретке», нису правили Добровољачку улицу. Према томе, није било намењено против ЈНА и против, дозволите.

НАТАША КАНДИЋ: Али Ви са таквим саставима идете у садејство, они убијају цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу, ево, погледајте у мене, па ћете одговарати на она питања за која суд сматра да се односе на предмет ове оптужбе. Све друго што, сад ми можемо да ширимо причу на, рат је дуго трајао.

НАТАША КАНДИЋ: Не ширим ја причу на рат, ја само ширим причу на оружане снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда поставите конкретно питање везано за јединицу «Душан Силни», везано за Ловас, везано за Хрватску и за ово што се дешавало овде.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас како, могу ово питање? Како управа за безбедност гледа на те паравојне формације у Србији? Шта су они Ваши сарадници? Неко ко са којима изводите и планирате одређена дејства, одређене акције, или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То исто, ја одбијам Вам одговор на то питање. Поставите за «Душан Силни», а не за паравојне формације, ја их овде немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Он је сведок из управе за безбедност, није он неко само ко нам сведочи, то је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али, шта ћемо сад, имали смо разних паравојних формација.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, добро, онда питање како ако сте овај, ако сте значи, подносили, примали сазнања о овај, злочинима који су се и пре Ловаса овај догађали у Товарнику.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: У Товарнику, помињете Товарник у Вашој овај, пред истражним судијом. Како онда, ко доноси одлуку да ЈНА у садејству са овај, том јединицом овај, иде у освајање Ловаса?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нема нигде наређења да ЈНА у садејству са том јединицом, то ако мислите на одред «Душан Силни», дејствује. Значи, ја то нисам рекао, нити је у пракси било.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, одакле тенк? «Душан Силни» нема тенк.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није имао ни Аркан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само мало сачекајте. У наредби за напад Друге бригаде не помиње се «Душан Силни», помоћне снаге, спомиње се ТО Товарник и милиција. Сведок и нема сазнања везано за тај напад како се, према томе, ово питање није за њега.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Требало је ја да направим једну малу овај упадицу, да се нас двоје нађемо да попричамо, да многе дилеме и фаме које Ви имате и с њима излазите у јавност, да Вам то појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговарате на то.

НАТАША КАНДИЋ: То су овај године, што Ви радите годинама. Стално само, стално само, како би себе заштитили од кривичног гоњења.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, Ви сте мене питали.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете Ви мени тако да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, па не можете тако са сведоком да разговарате.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, јел сте видели шта је он мени рекао?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да, како Ви са мном разговарате, тако и ја са Вама.

НАТАША КАНДИЋ: Не може тако. Ево молим Вас, овај, питање, сви ви штитите њега овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да реагујете више, не могу од вас ни да чујем питање.

Адв.СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Дајте људска права, госпођи Кандић као и нама адвокатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опмиње се адвокат Слободан Живковић да не узима реч без одобрења председника већа.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, Ви нисте постављали питања а мени се свако питање ускраћује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под претњом новчаног кажњавања, када узме реч.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа Ви не брините с мојим правима. Не брините. Овај, ево, председница већа Вас је питала овај, у вези са подацима о томе, да ли је минско поље или претрес. Ево, ја из Ваше изјаве такође хоћу само још да још једну Вашу реченицу овај, предочим, како бисмо то разјаснили. Кажете, овај, добио сам имена, ја мислим да је то 7 или 8 имена, за која се припадник овог одреда «Душан Силни» који су учествовали у утеривању цивилног становништва на то минско поље. Да ли Вам Ваш извор пуковник Љубиша Петковић каже да су они ти који су утерали цивилно становништво у минско поље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја појашњавала.

НАТАША КАНДИЋ: Не, нисте, нисте, Ви сте нешто, не ово нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам појашњавала, Ви нисте слушали.

НАТАША КАНДИЋ: Јесам, пажљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појаснили смо и онда је сведок рекао да су ти људи тамо припадници јединице «Душан Силни» на терену, а да не зна да ли су они конкретно били у акцији.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Али ја имам конкретних питања, питам га сада да ли је молим Вас, да ли је Љубиша Петковић рекао да су то ови који су утерали у минско поље или ишли у претрес?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, да је, да су припадници одреда «Душан Силни» овај, утерали на то поље, а не, Косијер или не знам Миливојевић, или откуд знам овај који, да је он поименично то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо, то је објашњено.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све је то јасно, лепо прочитате смирено.

НАТАША КАНДИЋ: Није, данас сте Ви имали два-три излета и на једну и на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на моје питање је сведок то појаснио.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Све сам ја то појаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да не понављамо сад други пут.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате за одлуку председништва СФРЈ или крњег, како Ви кажете, о овај, стављању под команду свих паравојних група, састава, под команду ЈНА? Ја мислим да, рекла бих децембар.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, 10. децембра.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да је она 12. децембра, а 10. децембра је генерал Кадијевић поднео предлог председништву и оно је то написало.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. И?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: И шта Вас сад то интересује?

НАТАША КАНДИЋ: Шта се догађа?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Шта се догађа?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па ја сам лепо рекао шта се догађа. Прво, ја нисам ни начелник генералштаба, ни командант Прве војне области, да мене питате шта се дешава. Хтео сам да Вам појашњавам око паравојних састава у Босни и Херцеговини и око Добровољачке улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Немојте молим Вас.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То даље појашњавајте, децембар нам није у оптужници.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Значи, дешава се да смо реаговали кад смо видели да су остали састави и још неки, то сам већ напоменуо, да је онда упућен по задатку генерала Животе Панића, команданта Прве војне области којем је Петковић рекао да су још увек ти састави овај, негде остали на терену, он га је упутио на Баџу Стојчића да то пренесе. Он је рекао, у реду брзо ћемо то да разрешимо, они улазе у бригаду милиције коју формирамо. Ово пети пут данас говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да разјаснимо, коме припада центар за обуку овај наоружавање у Бубањ Потоку?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Није такав центар постојао. На Ваше велико изненађење, и овај Шешељево, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљевићу, сачекајте мало.

НАТАША КАНДИЋ: А оно што Шешелј каже то је тачно?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Значи, постојале су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да контролишем, сачекајте да Вам ја дам одобрење да ли ћете да одговорите или нећете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер нису сва питања која се овде постављају везана за ову оптужбу. Према томе, пре него што кренете да причате, сачекајте да, погледајте у мене, ако Вам ја одобрим да о томе причате, онда ћете причати.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не ради се уопште о томе да сад ту нешто спречава, него једноставно, има пуно питања на којима бисмо сад могли да ширимо причу, а оптужница се везује 10, 11 месец 1991.године, место Ловас.

НАТАША КАНДИЋ: Судија, само октобар 10.,месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па 11., ваљда сте то видели у предмету.

НАТАША КАНДИЋ: Али смо дошли до 12 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, тужилац седи поред Вас, 12 није.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, овај људи истерани овај за Божић, то је 24.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није то у оптужници, 12 није.

НАТАША КАНДИЋ: Али како ћемо да знамо уопште шта се тамо догађало

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Позовите мене на кафу, ја ћу Вам све објаснити.

НАТАША КАНДИЋ: Ако не знамо ни како су их убијали ни како су их истерали, морамо то да знамо, а сведок је из службе који може јако пуно да нам помогне са својим сазнањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али за мене то није, мене везује и лимитира ме оптужница у којој 10 и 11 месец, ако сматрате да је требао и 12 месец, онда имате горе тужилаштво за ратне злочине и тужиоца, кога можете да питате зашто је то скратио период или не знам ни ја. Уосталом, седи његов заменик поред Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Ево, молим Вас, ја имам изјаву овај, његову пред собом и овај, да би уопште могла овај, да расуђујем о овоме мени мора све да буде јасно овде што је из ове изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Мени исто, али оно што се односи на оптужницу.

НАТАША КАНДИЋ: Ја морам да питам па Ви онда, немојте да дозволите, али ја морам да питам, на пример, овај, рекли сте да је још 90 године, да је почело овај, наоружавање Хрвата и то преко Хрватске демократке заједнице, па католичке цркве, а да је наоружавање Срба тек крајем марта 91.године, почело. Јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми реците онда 1. марта је кажете Ви, овде ваљда на основу својих сазнања, 1. марта су овај, овај, сукоб са хрватском полицијом у Пакрацу? И Ви кажете наоружавање је почело крајем марта, а 1. марта је први сукоб. Одакле то оружје?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Од станице милиције Пакрац и од оних Хрвата које је Везмар Јово истерао из станице.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле Србима оружје?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Којим Србима? Значи, ратује станица милиције Пакрац против 615.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад се ту зауставите, нисте уопште сачекали.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Нисам Вас погледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам ја одборим да одговорите на ово питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Мени је задовољство да Вам неке ствари кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Он спомиње овај, помиње и Плитвице, и Борово Село, све у својој изјави каже, ал онда каже да је наоружавање Хрвата молим Вас на основу његовог сазнања почело 90 а овде је почело наоружавање тек крајем марта. Е па онда, овај, ја једино данас нисам успела да чујем шта сте рекли када то овај Радован Стојчић Баца формира ту бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али није се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорено, па чуло се, али Ви нисте чули, ја Вас молим, спомињао је.

НАТАША КАНДИЋ: Ја пажљиво слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Децембар 91.године, јел тако нешто?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Децембар 91.године? Па добро, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је примедба.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, овај, још једно питање молим Вас, да ли у том овај рату, да ли овај, ко командује, овај, да ли МУП Србије, Државна безбедност за коју Ви кажете организује и војно и наоружава овај Србе тамо, ко руководи нападима? Одређује нападе? Ко води ту читаву стратегију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то рату?

НАТАША КАНДИЋ: Ево, у том октобру, септембру. Септембар, октобар, Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је данас сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Ко то тада? Да ли Товарник овај, читав план око Товарника иде из ЈНА или иде из Државне безбедности Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је данас то причао и како је све ишло и.

НАТАША КАНДИЋ: Па није молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам где сте Ви били да баш је широк исказ дао и како је кренуло и шта је било и блокада касарни и онда је ЈНА решила тамо да интервенише и све је то данас причао.

НАТАША КАНДИЋ: Па не знам, као да смо били на различитим местима. Ја имам још овај, још једно овај, питање за овај, кажите ми, Ви подносите кривичну пријаву и кажете то је код Миладина Папића, мислите да је код њега. И онда одмах после тога крећете на нови задатак, од тада је прошло 19 година. Да ли сте некад питали шта је било са том кривичном пријавом?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: И?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Ето тако, поднета је она, али људи које сам ја тада питао, нису тада били у тужилаштву. Значи, то сам питао 99 године, када сам био реактивиран.

НАТАША КАНДИЋ: После 8 година сте питали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: После 8 година сте питали?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па шта сам ја требао? Шта сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви уопште овлашћени да за војног тужиоца да испитујете кад шта?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, то је човек кога сам знао, па сам онда питао шта би са тим, шта би са тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекао Миладин Папић?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не. Миладин Папић, нисам са њим комуницирао, он је човек умро, али иначе, нисам био у односима таквим да могу с њим да ћаскам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, није ово безначајно, човек, овај, овај, сведок је начелник управе за безбедност и наравно да је требао да пита, кад поднесе кривичну пријаву после тога.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не подноси начелник управе нигде, немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Па сваки грађанин, Ви сте поред тога што сте начелник и грађанин.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па и Ви сте грађанин били па сте знали, па дозволите па сте и Ви у «Времену» прочитали деведесет и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Немојте тако да комуницирате са сведоком.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па нисте поднели пријаву него сте ћутали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ја нисам била на Вашем месту, ја сам поднела.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: А нисте, па Ви сте грађанин овај, исто.

Опомиње се пуномоћник оштећеног да се сведоку обраћа питањима а не коментарима.

НАТАША КАНДИЋ: Сва срећа па је постојао тај Еремија.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Па Ви сте грађанин.

НАТАША КАНДИЋ: Што се тиче Вас. Молим Вас, само да разјаснимо сведок је изнео да је овај Еремија умро.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад? Питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па зар немамо овај овде сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми смо га звали не знајући за ту информацију, али незванично је суд добио информацију да је сведок Милан Еремија нешто пре 40 дана или тако нешто умро и.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Тако.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, немам више питања, али стварно имам тај један утисак да се према овом сведоку и тужилаштво и суд понаша на посебан начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав посебан.

НАТАША КАНДИЋ: А сведок је године провео да смисли како себе да одбрани од кривичне одговорности.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Апсолутно, ја нисам спавао него сам размишљао то шта ћете Ви да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав посебан начин.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Само дозволите, ово је завршен овај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате Ви шта сад да коментаришете.

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Има да јој кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд, то реците мимо суднице, можете да се нађете са госпођом Кандић и да разговарате. Вас је овде суд звао као сведока и то је објашњење и за пуномоћника оштећеног на околности овог догађаја и предмета оптужбе. Све друго што није у некој вези с тим, чак смо допуштали и питања мало шире, ајде општи контекст догађаја рата у Хрватској, али све друго да ми сад утврђујемо ко је изазвао оружани сукоб, шта је било тамо, ми имамо објективни услов инкриминације да је био оружани сукоб и ове информације које сте Ви колко видим последњи сазнали о томе. Има ли тужилац неких допунских питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам допунских питања, али морам да одговорим на једну крајње некоректну примедбу заступника оштећених у погледу тога да сам ја као заступник оптужбе овде непримерено штитио данас сведока од питања. Ја бих прихватио примедбу да сам га мало штитио од непримерених питања и непримереног малтретирања у овој судници, наравно кад кажем штитио, мислећи под наводнике јел то може само овај, да чини суд и веће, а и себи и већу стављам примедбу да смо овог сведока данас заиста мало заштитили од непримерених питања, непримереног малтретирања, укључујући ту и заступника оштећеног. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Васиљевићу имате ли још нешто да изјавите што Вас нико није питао а Ви сматрате да је битно?

Сведок АЛЕКСАНДАР ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја мислим да нема ништа да нисам питан. Па и оно за шта сам надлежан и за шта нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 16 часова и 33 минута и биће настављен дана

**22.06.2010.године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Вам се што сте сведочили.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА